

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 295

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 53

12 noiembrie 2010

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 994/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale și de abrogare a Directivei 2004/67/CE a Consiliului ⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn ⁽¹⁾** 23
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind investigarea și prevenirea accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă și de abrogare a Directivei 94/56/CE ⁽¹⁾** 35

Preț: 4 EUR

(continuare în pagina următoare)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II *Acte fără caracter legislativ*

ACORDURI INTERNAȚIONALE

2010/669/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 27 septembrie 2010 privind poziția Uniunii Europene în cadrul Consiliului mixt CARIFORUM-UE, instituit prin Acordul de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, în ceea ce privește modificarea anexei IV la acord în sensul includerii angajamentelor Uniunii Bahamas 51

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 994/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 20 octombrie 2010

privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale și de abrogare a Directivei 2004/67/CE a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Gazul natural („gaz”) constituie un element esențial al aprovizionării cu energie a Uniunii Europene, reprezentând o pătrime din aprovizionarea cu energie primară și fiind utilizat, în principal, la producerea de energie electrică, la încălzire, ca materie primă pentru industrie și carburant pentru transporturi.

(2) În ultimii zece ani, consumul de gaz în Europa a crescut rapid. Scăderea producției interne a fost însoțită de creșterea importurilor de gaze într-un ritm și mai rapid, ceea ce a condus la sporirea dependenței de importuri și la necesitatea abordării aspectelor referitoare la securitatea aprovizionării cu gaze. În plus, unele state membre se

găsesc într-o poziție izolată în privința aprovizionării cu gaze („insulă de gaze”), ca urmare a absenței legăturilor de infrastructură cu restul Uniunii.

(3) Având în vedere importanța gazului în structura surselor de energie ale Uniunii, prezentul regulament își propune să demonstreze consumatorilor de gaze naturale că se iau toate măsurile necesare pentru a le asigura continuitatea aprovizionării, mai ales în condiții climatice dificile și în situația unor întreruperi. Este recunoscut faptul că aceste obiective ar trebui să fie realizate prin intermediul celor mai eficiente măsuri din punctul de vedere al costurilor, pentru a nu afecta competitivitatea relativă a acestui combustibil în comparație cu alți combustibili.

(4) Directiva 2004/67/CE a Consiliului ⁽³⁾ a stabilit pentru prima oară un cadru juridic la nivel comunitar pentru garantarea securității aprovizionării cu gaze și pentru a contribui la buna funcționare a pieței interne a gazelor în cazul unor întreruperi în aprovizionare. Respectiva directivă a instituit Grupul de coordonare pentru gaz care s-a dovedit util pentru schimbul de informații și definirea unor acțiuni comune între statele membre, Comisie, sectorul gazelor și consumatori. Rețeaua de corespondenți în domeniul securității energetice, aprobată de Consiliul European în decembrie 2006, a ameliorat capacitatea de a colecta informații și a furnizat alerte rapide în cazul amenințărilor potențiale la adresa securității aprovizionării cu energie. Noua legislație privind piața internă a energiei adoptată de Parlamentul European și de Consiliu în iulie 2009 reprezintă o etapă importantă în realizarea pieței interne a energiei și are ca obiectiv explicit ameliorarea securității aprovizionării cu energie a Uniunii.

(5) Cu toate acestea, în cadrul măsurilor actuale privind securitatea aprovizionării cu gaze care au fost luate la nivelul Uniunii, statele membre beneficiază încă de o marjă largă de manevră în ceea ce privește alegerea măsurilor. În

⁽¹⁾ Avizul din 20 ianuarie 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 21 septembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 11 octombrie 2010.

⁽³⁾ JO L 127, 29.4.2004, p. 92.

cazul în care securitatea aprovizionării unui stat membru este amenințată, există un risc evident ca măsurile elaborate unilateral de statul membru respectiv să compromită buna funcționare a pieței interne a gazelor și aprovizionarea cu gaze a consumatorilor. Realitatea acestui risc a fost demonstrată de evenimentele recente. Pentru a permite pieței interne a gazelor să funcționeze chiar și în cazul unui deficit de aprovizionare, se impune un răspuns coordonat și solidar în fața crizelor de aprovizionare, atât în termeni de acțiune preventivă, cât și în ceea ce privește reacția la întreruperile efective în aprovizionare.

- (6) În anumite regiuni ale Uniunii, gazele furnizate au putere calorică mică. Datorită acestor caracteristici, gazele cu putere calorică mică nu pot fi utilizate cu aparatura care necesită gaze cu putere calorică mare. Totuși, este posibil să se utilizeze gaze cu putere calorică mare cu aparatura proiectată pentru gaze cu putere calorică mică, cu condiția transformării acestora în gaze cu putere calorică mică, de exemplu, prin adăugarea de azot. Proprietățile specifice ale gazelor cu putere calorică mică ar trebui să fie examinate la nivel național și regional și ar trebui să fie luate în considerare la evaluarea riscurilor și în cadrul planurilor de acțiune preventive și al planurilor de urgență la nivel național și la nivel regional.
- (7) Diversificarea rutelor și surselor de aprovizionare cu gaz a Uniunii este esențială pentru sporirea securității aprovizionării Uniunii în ansamblul său, precum și a statelor membre în mod individual. Securitatea aprovizionării va depinde, pe viitor, de evoluția mixului de combustibili, de dezvoltarea producției din Uniune și din țările terțe care aprovizionează Uniunea, de investițiile în instalațiile de înmagazinare și în diversificarea rutelor și a surselor de aprovizionare cu gaz din interiorul și din afara Uniunii, inclusiv în instalațiile de gaz natural lichefiat (GNL). În acest context, ar trebui să se acorde o atenție deosebită măsurilor prioritare de dezvoltare a infrastructurii, identificate în comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2008 intitulată „A doua revizuire strategică a politicii energetice – un plan de acțiune al UE pentru securitate și solidaritate în domeniul energiei”, ca, de exemplu, coridorul sudic al gazelor (Nabucco și Interconnector Turcia Grecia Italia), o ofertă diversificată și corespunzătoare de GNL pentru Europa, interconectarea efectivă a regiunii Baltice, Cercul energetic mediteranean, precum și interconectări corespunzătoare nord-sud în Europa Centrală și de Sud-Est.
- (8) Pentru diminuarea efectelor posibilelor crize determinate de întreruperile în aprovizionarea cu gaze, statele membre ar trebui să faciliteze diversificarea surselor de energie, a rutelor de livrare și a surselor de aprovizionare cu gaz.
- (9) O întrerupere majoră a aprovizionării cu gaze a Uniunii poate afecta toate statele membre, Uniunea Europeană în ansamblul ei, precum și părțile contractante la Tratatul de instituire a Comunității Energiei ⁽¹⁾, semnat la Atena la 25 octombrie 2005. De asemenea, aceasta poate avea consecințe economice grave asupra economiei Uniunii. În mod similar, întreruperea aprovizionării cu gaze

poate avea repercusiuni sociale grave, în special asupra grupurilor vulnerabile de consumatori.

- (10) Anumiți consumatori, inclusiv, printre alții, consumatorii casnici și cei care furnizează servicii sociale esențiale, precum asistența medicală sau îngrijirea copiilor, activități educative și alte servicii sociale și de binefacere, precum și servicii indispensabile pentru funcționarea unui stat membru, sunt deosebit de vulnerabili și ar putea necesita protecție. O definiție largă a unor astfel de consumatori protejați nu ar trebui să intre în conflict cu mecanismele europene de solidaritate.
- (11) Raportul privind aplicarea Strategiei europene de securitate, aprobat de Consiliul European reunit la Bruxelles în decembrie 2008, subliniază dependența din ce în ce mai mare de energia importată ca reprezentând un risc suplimentar major pentru securitatea aprovizionării cu energie a Uniunii și insistă asupra securității energetice ca fiind una dintre noile provocări ale politicii de securitate. Piața internă a gazelor constituie un element central în sporirea securității aprovizionării cu energie în Uniune și în reducerea riscurilor legate de întreruperea aprovizionării la care este expus fiecare stat membru.
- (12) Pentru buna funcționare a pieței interne a gazelor este esențial ca măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale să nu denatureze în mod nejustificat concurența sau funcționarea eficace a pieței interne a gazelor.
- (13) O avarie a infrastructurii unice principale de gaze, așa-numitul principiu N-1, reprezintă un scenariu realist. Utilizarea avariei unei astfel de infrastructuri drept valoare de referință pentru ceea ce ar trebui să poată compensa statele membre este un bun punct de plecare pentru o analiză a securității aprovizionării cu gaze a fiecărui stat membru.
- (14) Existența unei infrastructuri suficiente și diversificate de gaze într-un stat membru, precum și în întreaga Uniune, inclusiv, în special, noi infrastructuri de gaz pentru racordarea sistemelor care sunt în prezent izolate, formând insule de gaze, la rețelele statele membre învecinate, este esențială pentru a face față întreruperilor în aprovizionare. Existența unor criterii minime comune privind securitatea aprovizionării cu gaze ar trebui să garanteze condiții de concurență loială pentru securitatea aprovizionării cu gaze, luând în considerare particularitățile naționale și regionale, și ar trebui să creeze stimulente semnificative pentru construcția infrastructurii necesare și pentru ameliorarea nivelului de pregătire în caz de criză. Măsurile referitoare la cerere, precum utilizarea altor combustibili, pot deține un rol important în garantarea securității energetice, atunci când pot fi aplicate rapid și când pot reduce cererea în mod apreciabil ca răspuns la o întrerupere în aprovizionare. Utilizarea eficientă a energiei ar trebui promovată mai insistent, îndeosebi atunci când se impun măsuri referitoare la cerere. Impactul asupra mediului produs de măsurile referitoare la cerere și, respectiv, la ofertă propuse ar trebui luat în considerare în mod corespunzător și ar trebui să se acorde prioritate cât mai mult posibil măsurilor care au cel mai mic impact asupra mediului, ținând cont și de aspectele referitoare la securitatea aprovizionării.

⁽¹⁾ JO L 198, 20.7.2006, p. 18.

- (15) Investițiile în noile infrastructuri de gaz ar trebui să fie puternic încurajate și ar trebui realizate numai după efectuarea unei evaluări corespunzătoare a impactului asupra mediului, în conformitate cu actele juridice ale Uniunii în domeniul respectiv. Aceste infrastructuri noi ar trebui să sporească securitatea aprovizionării cu gaze, asigurând în același timp buna funcționare a pieței interne a gazelor. Investițiile ar trebui efectuate, în principiu, de către întreprinderi și ar trebui să se bazeze pe stimulente economice. Ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de necesitatea de a facilita integrarea gazelor provenite din surse de energie regenerabile în infrastructura rețelei de gaze. Atunci când investițiile în infrastructuri sunt de natură transfrontalieră, Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic („agenția”), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, precum și Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de gaze („ENTSO pentru gaz”), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale⁽²⁾, ar trebui să se implice îndeaproape, în ariile lor de competență, pentru a se lua mai bine în considerare implicațiile transfrontaliere. Se reamintește că, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 713/2009, agenția poate emite avize sau recomandări cu privire la aspectele transfrontaliere care intră în domeniul său de competență și de activitate. Agenția și ENTSO pentru gaz, împreună cu alți participanți de pe piață, joacă un rol important în întocmirea și punerea în aplicare a planului pe 10 ani de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii, care va include, printre altele, o proiecție cu privire la adecvarea capacității de producție la nivelul Uniunii și care, în privința interconectărilor transfrontaliere, ar trebui, printre altele, să țină cont de nevoile rezonabile ale diferiților utilizatori ai rețelei.
- (16) Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să se asigure că s-au efectuat teste pe piața gazului, ca etapă necesară a procesului de asigurare a conformității cu standardele privind infrastructura.
- (17) În îndeplinirea sarcinilor prevăzute de prezentul regulament, autoritățile competente ar trebui să colaboreze strâns cu alte autorități naționale relevante, mai ales cu autoritățile naționale de reglementare, în funcție de situație și fără a aduce nicio atingere competențelor care le revin în conformitate cu Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale⁽³⁾.
- (18) În cazul în care sunt necesare noi interconectări transfrontaliere sau în cazul în care cele existente trebuie extinse, statele membre implicate, autoritățile competente și autoritățile naționale de reglementare ar trebui să coopereze îndeaproape încă din etapa inițială.
- (19) Diferite surse de finanțare din partea Uniunii sunt disponibile pentru a ajuta statele membre să finanțeze investițiile necesare în producție, infrastructură și în măsurile
- ce vizează eficiența energetică la nivel regional și local, în special împrumuturi și garanții de la Banca Europeană de Investiții sau finanțări prin fonduri regionale, structurale sau de coeziune. Banca Europeană de Investiții, precum și instrumentele externe ale Uniunii, cum ar fi Instrumentul european de vecinătate și parteneriat, Instrumentul de asistență pentru preaderare și Instrumentul de finanțare pentru cooperarea în vederea dezvoltării, pot, de asemenea, finanța acțiuni în țări terțe în scopul ameliorării securității aprovizionării cu energie.
- (20) Prezentul regulament trebuie să permită întreprinderilor și consumatorilor din sectorul gazelor naturale să se bazeze pe mecanismele pieței pentru cât mai mult timp posibil atunci când sunt confrunțați cu întreruperi. De asemenea, acesta trebuie să prevadă mecanisme de urgență care să fie utilizate atunci când piețele nu mai sunt capabile să facă față singure în mod adecvat întreruperii aprovizionării cu gaze. Chiar și în cazul unei situații de urgență, instrumentele bazate pe mecanismele pieței trebuie să fie prioritare pentru atenuarea efectelor întreruperii aprovizionării.
- (21) În urma intrării în vigoare a noii legislații privind piața internă a energiei, adoptată în iulie 2009, în sectorul gazelor se vor aplica noi dispoziții, definind roluri și responsabilități clare pentru statele membre, autoritățile naționale de reglementare, operatorii de sisteme de transport și agenția, și îmbunătățind transparența pieței cu un impact pozitiv asupra funcționării eficiente a acesteia, securitatea aprovizionării și protecția consumatorilor.
- (22) Realizarea pieței interne a gazelor și concurența efectivă pe această piață oferă Uniunii cel mai înalt nivel de securitate a aprovizionării pentru toate statele membre, cu condiția ca piața să poată funcționa pe deplin în cazul unei întreruperi a aprovizionării care afectează o parte a Uniunii, oricare ar fi cauza acestei întreruperi. În acest scop se impune o abordare comună globală și eficace a securității aprovizionării, în special prin intermediul unor politici de transparență, solidaritate și de nediscriminare, compatibile cu funcționarea pieței interne, pentru a evita denaturările pieței și compromiterea răspunsurilor pieței la întreruperi.
- (23) Securitatea aprovizionării cu gaze este o responsabilitate partajată care revine întreprinderilor din sectorul gazelor, statelor membre, îndeosebi prin intermediul autorităților lor competente, și Comisiei, corespunzător domeniilor fiecăror de activitate și competență. Dacă este cazul, autoritățile naționale de reglementare, în situația în care sunt altele decât autoritățile competente, ar trebui, de asemenea, să contribuie la securitatea aprovizionării cu gaze naturale corespunzător domeniilor lor de activitate și competență în conformitate cu Directiva 2009/73/CE. Pe de altă parte, consumatorii care utilizează gaze pentru producerea de electricitate sau în scopuri industriale pot avea la rândul lor un rol important în securitatea aprovizionării cu gaze naturale datorită capacității lor de a răspunde la o situație de criză prin măsuri referitoare la cerere, ca, de exemplu, contracte cu posibilitatea de întrerupere și recurgerea la alți combustibili, întrucât aceste măsuri au un impact direct asupra echilibrului între cerere și ofertă.

⁽¹⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 36.

⁽³⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 94.

- (24) Definirea precisă a rolurilor și responsabilităților care revin tuturor întreprinderilor din sectorul gazelor naturale și autorităților competente este, prin urmare, primordială pentru buna funcționare a pieței interne a gazelor, în special în contextul întreruperilor aprovizionării și al situațiilor de criză. Rolurile și responsabilitățile respective ar trebui stabilite în așa fel încât să garanteze respectarea unei abordări pe trei niveluri, care ar implica în primul rând industria și întreprinderile relevante din sectorul gazelor naturale, statele membre la nivel național sau regional și, în ultimă instanță, Uniunea. În eventualitatea unei crize în aprovizionarea cu gaze, operatorii de pe piață ar trebui să aibă ocazia de a aborda această situație prin măsuri de piață. În cazul în care răspunsurile operatorilor de pe piață nu sunt suficiente, statele membre și autoritățile competente ale acestora ar trebui să ia măsuri pentru a îndepărta sau atenua efectele crizei în aprovizionare. Numai în cazul în care aceste măsuri nu sunt suficiente, ar trebui luate măsuri la nivel regional sau la nivelul Uniunii pentru a îndepărta sau atenua efectele crizei aprovizionării cu gaze. În măsura în care acest lucru este posibil, ar trebui căutate soluții la nivel regional.
- (25) În spiritul solidarității, cooperarea regională, care implică autorități publice și întreprinderi din domeniul gazelor naturale, va fi extinsă pe scară largă la punerea în aplicare a prezentului regulament, pentru a optimiza avantajele oferite de coordonarea măsurilor, a atenua riscurile identificate și a pune în aplicare cele mai avantajoase măsuri din punctul de vedere al costurilor pentru părțile implicate.
- (26) Luând în considerare diferențele dintre statele membre, s-ar impune elaborarea unor standarde suficient de armonizate privind securitatea aprovizionării care să acopere cel puțin situația din ianuarie 2009, având în vedere obligațiile de serviciu public și măsurile de protecție a consumatorilor menționate la articolul 3 din Directiva 2009/73/CE. Astfel de standarde privind securitatea aprovizionării ar trebui să fie stabile, astfel încât să ofere certitudine juridică, ar trebui să fie definite cu claritate și nu ar trebui să impună întreprinderilor din sectorul gazelor naturale, inclusiv noilor operatori, micilor întreprinderi și nici utilizatorilor finali sarcini nejustificate și disproporționate. Standardele respective ar trebui, de asemenea, să garanteze condiții egale de acces la consumatorii naționali pentru întreprinderile din sectorul gazelor naturale din Uniune. Măsurile necesare pentru a asigura respectarea standardelor privind aprovizionarea pot cuprinde capacități și volume suplimentare de stocare, stocare în conductă, contracte cu posibilitatea de întrerupere și alte măsuri care au efecte similare, precum și măsurile tehnice necesare pentru a asigura siguranța aprovizionării cu gaze.
- (27) Pentru buna funcționare a pieței gazelor este esențial ca investițiile necesare în producția și infrastructurile interne, precum interconectările, în special cele care furnizează accesul la rețeaua de gaze a Uniunii, echipamentele care permit fluxuri fizice bidirecționale de gaze în conducte, depozitele și instalațiile de regazeificare a GNL, să fie realizate în timp util de întreprinderile din sectorul gazelor, având în vedere eventualele întreruperi ale aprovizionării, precum cea din ianuarie 2009. La previzionarea necesităților financiare pentru infrastructura de gaze naturale în raport cu instrumentele Uniunii, Comisia ar trebui să acorde prioritate proiectelor de infrastructură care susțin integrarea pieței interne a gazelor și securitatea aprovizionării cu gaze.
- (28) Operatorii de sisteme de transport nu ar trebui împiedicați să ia în calcul situația în care investițiile care permit capacitatea fizică de a transporta gazul în ambele direcții (capacitate bidirecțională) în cadrul interconectărilor transfrontaliere cu țări terțe ar putea contribui la sporirea securității aprovizionării, mai cu seamă în cazul țărilor terțe care asigură fluxuri de tranzit între două state membre.
- (29) Este importantă menținerea aprovizionării cu gaze, în special a consumatorilor casnici, precum și a unui număr limitat de consumatori suplimentari, îndeosebi a consumatorilor care furnizează servicii publice importante, care pot fi definiți de către statele membre în cauză, în cazul în care piața nu mai poate continua să îi aprovizioneze. Este esențială definirea în avans a măsurilor care trebuie luate pe timp de criză și ca acestea să respecte cerințele de securitate, inclusiv în cazul în care consumatorii protejați sunt conectați la aceeași rețea de distribuție ca și ceilalți consumatori. Aceste măsuri pot implica utilizarea reducerilor *pro rata* proporțional cu capacitatea rezervată inițial, în cazul în care capacitatea de acces la infrastructură este diminuată din motive tehnice.
- (30) Ca regulă generală, autoritățile competente ar trebui să acționeze în conformitate cu planul de urgență. În situații excepționale justificate în mod corespunzător, acestea pot lua măsuri care se abat de la planurile respective.
- (31) Există o serie largă de instrumente care permit respectarea obligațiilor în materie de securitate a aprovizionării. Instrumentele respective ar trebui să fie utilizate în cadrul național, regional sau al Uniunii, după caz, pentru a se garanta că acestea generează un rezultat consistent și rentabil.
- (32) Aspectele de securitate a aprovizionării aferente planificării pe termen lung a investițiilor în capacități transfrontaliere suficiente și în alte infrastructuri, care să asigure capacitatea pe termen lung a sistemului de a garanta securitatea aprovizionării și de a satisface nevoile rezonabile, fac obiectul Directivei 2009/73/CE. Respectarea standardelor de securitate a aprovizionării ar putea necesita o perioadă de tranziție care să permită realizarea investițiilor necesare. Planul pe 10 ani de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii, elaborat de ENTSO pentru gaz și supervizat de agenție, constituie un instrument fundamental pentru identificarea investițiilor necesare la nivelul Uniunii, printre altele în vederea punerii în aplicare a cerințelor în materie de infrastructură prevăzute de prezentul regulament.
- (33) ENTSO pentru gaz și agenția, în calitatea lor de membri ai Grupului de coordonare pentru gaz, ar trebui să se implice pe deplin, fiecare în domeniul său de competență, în procesul de cooperare și în consultările la nivelul Uniunii.

- (34) Grupul de coordonare pentru gaz este principalul organism care trebuie consultat de către Comisie în contextul întocmirii planurilor de acțiune preventive și a planurilor de urgență. Se reamintește că ENTSO pentru gaz și agenția fac parte din Grupul de coordonare pentru gaz și că vor fi consultați în contextul respectiv.
- (35) Autoritățile competente ar trebui să elaboreze, după consultarea întreprinderilor din sectorul gazelor, planuri de urgență care să garanteze cel mai înalt nivel de pregătire pentru situația unei întreruperi în aprovizionare. Planurile respective nu ar trebui să fie divergente între ele la nivel național, regional sau la nivelul Uniunii. Conținutul acestora ar trebui să respecte cele mai bune practici în cadrul planurilor existente și ar trebui să definească roluri și responsabilități clare pentru toate întreprinderile din sectorul gazelor, precum și pentru autoritățile competente implicate. Atunci când este necesar și posibil acest lucru, ar trebui să fie elaborate planuri de urgență comune la nivel regional.
- (36) Pentru a întări solidaritatea dintre statele membre în cazul unei situații de urgență la nivelul Uniunii și, mai ales, pentru a sprijini statele membre expuse la condiții geografice sau geologice mai puțin favorabile, statele membre ar trebui să elaboreze măsuri de solidaritate. Întreprinderile din sectorul gazelor naturale ar trebui să elaboreze măsuri precum contracte comerciale, care pot să prevadă creșterea exportului de gaze sau creșterea extragerilor din depozite. Este important să fie încurajată încheierea unor contracte între întreprinderile din sectorul gazelor naturale. Măsurile din cadrul planurilor de urgență ar trebui să includă, dacă este cazul, mecanisme care să asigure o compensație onestă și echitabilă pentru întreprinderile din sectorul gazelor naturale. Măsurile de solidaritate pot fi în special adecvate între statele membre pentru care Comisia recomandă elaborarea unor planuri de acțiune preventive comune sau a unor planuri de urgență comune la nivel regional.
- (37) În contextul prezentului regulament, Comisiei îi revine un rol important în cazul unei situații de urgență, fie la nivelul Uniunii, fie la nivel regional.
- (38) De asemenea, atunci când este necesar, solidaritatea europeană ar trebui să ia forma unei asistențe în materie de protecție civilă furnizate de Uniune și de statele membre ale acesteia. Asistența respectivă ar trebui să fie favorizată și coordonată de mecanismul comunitar de protecție civilă instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului ⁽¹⁾.
- (39) Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor suverane ale statelor membre asupra propriilor resurse de energie.
- (40) Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora ⁽²⁾ stabilește un proces cu scopul de a ameliora securitatea infrastructurilor critice europene desemnate, inclusiv a anumitor infrastructuri de gaze, în Uniune. Directiva 2008/114/CE contribuie împreună cu prezentul regulament la elaborarea unei abordări globale a securității energetice a Uniunii.
- (41) Planurile de urgență ar trebui să fie actualizate periodic și să fie publicate. Acestea ar trebui să facă obiectul unei evaluări *inter pares* și să fie testate.
- (42) Grupul de coordonare pentru gaz ar trebui să consilieze Comisia pentru a facilita coordonarea măsurilor de securitate a aprovizionării în cazul unei situații de urgență la nivelul Uniunii. De asemenea, acesta ar trebui să monitorizeze gradul de adecvare și de eficiență a măsurilor care vor fi luate în temeiul prezentului regulament.
- (43) Prezentul regulament are ca scop autorizarea întreprinderilor din sectorul gazelor naturale și a autorităților competente ale statelor membre să asigure funcționarea eficientă a pieței interne a gazelor pentru cât mai mult timp cu puțință în cazul unei întreruperi a aprovizionării, anterior luării de către autoritățile competente a măsurilor destinate să facă față situației în care piața nu mai poate furniza gazele necesare. Astfel de măsuri excepționale ar trebui să fie în deplină conformitate cu legislația Uniunii și ar trebui să fie notificate Comisiei.
- (44) Deoarece aprovizionarea cu gaze din țări terțe reprezintă un element central al securității aprovizionării cu gaze a Uniunii, Comisia ar trebui să coordoneze acțiunile în legătură cu țările terțe, cooperând cu țările terțe producătoare și cu cele de tranzit pentru instituirea unor mecanisme pentru gestionarea situațiilor de criză și pentru a asigura la nivelul Uniunii un flux stabil de gaze. Comisia ar trebui să aibă dreptul de a desfășura un grup operativ în Uniune pentru a monitoriza fluxurile de gaze în situațiile de criză, în consultare cu țările terțe implicate, și pe acela de a-și asuma un rol de mediere și facilitare, în cazul în care intervine o criză din cauza unor dificultăți existente într-o țară terță.
- (45) Este important ca aprovizionarea din țări terțe să aibă loc în condiții care să nu denatureze concurența și să fie în conformitate cu normele pieței interne.
- (46) În cazul în care există informații fiabile legate de o situație din afara Uniunii care amenință siguranța aprovizionării unui sau mai multor state membre și care ar putea declanșa un mecanism de alertă timpurie între Uniune și o țară terță, Comisia ar trebui să informeze de îndată Grupul de coordonare pentru gaz, iar Uniunea ar trebui să adopte măsurile necesare pentru a încerca să contracareze situația.

⁽¹⁾ JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

⁽²⁾ JO L 345, 23.12.2008, p. 75.

- (47) În februarie 2009 Consiliul a concluzionat că transparența și fiabilitatea ar trebui să fie ameliorate printr-un schimb substanțial de informații între Comisie și statele membre, referitoare la raporturile energetice cu țări terțe, care să includă contractele de aprovizionare pe termen lung, dar fără divulgarea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.
- (48) Deși dispozițiile din Tratatul privind Uniunea Europeană și din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special regulile de concurență, se aplică în cazul serviciilor de interes economic general în măsura în care aplicarea acestor dispoziții nu împiedică prestarea unor astfel de servicii, statele membre beneficiază de o mare libertate de acțiune în furnizarea, contractarea și organizarea obligațiilor de serviciu public.
- (49) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume securitatea aprovizionării cu gaze în Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător numai de către statele membre și, prin urmare, din cauza dimensiunilor sau efectelor acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu se extinde dincolo de ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (50) Directiva 2004/67/CE ar trebui să fie abrogată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește dispoziții care vizează garantarea securității aprovizionării cu gaze prin asigurarea funcționării corecte și continue a pieței interne a gazelor naturale („gaze”) și prin stabilirea unor măsuri excepționale care urmează să fie puse în aplicare în cazul în care piața nu mai este în măsură să furnizeze cantitățile necesare de gaze, prevăzând definirea și atribuirea clară a responsabilităților, precum și coordonarea răspunsurilor la nivelul întreprinderilor din sectorul gazelor, al statelor membre și al Uniunii, atât în termeni de acțiune preventivă, cât și în ceea ce privește reacția la întreruperile efective ale aprovizionării. Prezentul regulament pune la dispoziție, de asemenea, mecanisme transparente, în spiritul solidarității, pentru coordonarea planurilor în cazul unei situații de urgență și reacției la aceasta la nivelul statelor membre, la nivel regional sau al Uniunii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică definițiile prevăzute în Directiva 2009/73/CE, în Regulamentul (CE) nr. 713/2009 și în Regulamentul (CE) nr. 715/2009.

De asemenea, se aplică următoarele definiții:

1. „consumatori protejați” înseamnă toți consumatorii casnici racordați la o rețea de distribuție a gazelor și, în plus, în cazul în care statul membru respectiv decide astfel, mai pot cuprinde:

- (a) întreprinderile mici și mijlocii, cu condiția ca acestea să fie racordate la o rețea de distribuție a gazelor, și serviciile sociale esențiale, cu condiția ca acestea să fie racordate la o rețea de distribuție sau de transport de gaze și ca toți acești consumatori suplimentari să nu reprezinte mai mult de 20 % din consumul total de gaze; și/sau
- (b) instalații de termoficare, în măsura în care furnizează energie consumatorilor casnici și consumatorilor menționați la litera (a), cu condiția ca aceste instalații să nu poată funcționa cu alți combustibili și să fie conectate la o rețea de distribuție sau de transport de gaze.

Cât mai curând posibil și cel târziu până la 3 decembrie 2011, statele membre transmit Comisiei dacă definiția consumatorilor protejați include litera (a) și/sau litera (b);

2. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea națională guvernamentală sau autoritatea națională de reglementare desemnată de fiecare stat membru drept responsabilă pentru punerea în aplicare a măsurilor stabilite în prezentul regulament. Această dispoziție nu aduce atingere dreptului statului membru de a autoriza autoritatea competentă să deleage sarcini specifice prevăzute în prezentul regulament altor organisme. Astfel de sarcini delegate sunt îndeplinite sub supravegherea autorității competente și sunt specificate în planurile menționate la articolul 4.

Articolul 3

Responsabilitatea pentru securitatea aprovizionării cu gaze

(1) Securitatea aprovizionării cu gaze reprezintă o responsabilitate partajată a întreprinderilor din sectorul gazelor, a statelor membre, îndeosebi prin intermediul autorităților lor competente, și a Comisiei, corespunzător domeniilor fiecăroră de activitate și competență. Această responsabilitate partajată necesită un nivel ridicat de cooperare reciprocă.

(2) Cât mai curând posibil și cel târziu până la 3 decembrie 2011, fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă care să asigure punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în regulament. După caz, până la desemnarea oficială a autorității competente, entitățile naționale responsabile în prezent cu securitatea aprovizionării cu gaze execută măsurile care urmează să fie puse în aplicare de autoritatea competentă în conformitate cu prezentul regulament. Măsurile respective includ efectuarea evaluării de risc menționate la articolul 9 și, pe baza acestei evaluări, elaborarea unui plan de acțiune preventiv și a unui plan de urgență, precum și monitorizarea periodică a securității

aprovizionării cu gaze la nivel național. Autoritățile competente cooperează reciproc pentru a încerca să prevină o întrerupere a aprovizionării și pentru a limita daunele într-o astfel de situație. Nicio dispoziție nu împiedică statele membre să adopte legislația de punere în aplicare necesară pentru a respecta cerințele prezentului regulament.

(3) Fiecare stat membru notifică de îndată Comisiei denumirea autorității competente după desemnarea acesteia și, dacă este cazul, denumirile entităților naționale responsabile pentru securitatea aprovizionării cu gaze naturale care acționează în calitate de autoritate competentă provizorie în conformitate cu alineatul (2). Fiecare stat membru dă publicității această desemnare.

(4) La punerea în aplicare a măsurilor prevăzute prin prezentul regulament, autoritatea competentă stabilește rolurile și responsabilitățile diferiților actori implicați, în așa fel încât să garanteze respectarea unei abordări pe trei niveluri, care implică în primul rând industria și întreprinderile relevante din sectorul gazelor naturale, statele membre la nivel național sau regional și, în ultimă instanță, Uniunea.

(5) Dacă este cazul, Comisia coordonează acțiunile autorităților competente la nivel regional și la nivelul Uniunii, prevăzute de prezentul regulament, printre altele prin intermediul Grupului de coordonare pentru gaz menționat la articolul 12 sau al grupului de gestionare a crizei menționat la articolul 11 alineatul (4), în special în cazul unei urgențe la nivelul Uniunii sau la nivel regional, conform definiției de la articolul 11 alineatul (1).

(6) Măsurile de asigurare a securității aprovizionării conținute în planurile de acțiune preventive și în planurile de urgență sunt clar definite, transparente, proporționale, nediscriminatorii și verificabile, nu denaturează în mod nejustificat concurența sau funcționarea eficientă a pieței interne a gazelor și nu pune în pericol securitatea aprovizionării cu gaze a celorlalte state membre sau a Uniunii în ansamblul său.

Articolul 4

Elaborarea unui plan de acțiune preventiv și a unui plan de urgență

(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru, după consultarea întreprinderilor din sectorul gazelor, a organizațiilor relevante care reprezintă interesele consumatorilor casnici și industriali de gaze și a autorității naționale de reglementare, în cazul în care aceasta este diferită de autoritatea competentă, elaborează, fără a aduce atingere alineatului (3), la nivel național:

(a) un plan de acțiune preventiv conținând măsurile necesare pentru reducerea riscurilor identificate, în conformitate cu evaluarea de risc efectuată potrivit articolului 9; și

(b) un plan de urgență conținând măsurile care trebuie luate pentru a elimina sau a limita impactul unei întreruperi a aprovizionării cu gaze, în conformitate cu articolul 10.

(2) Înainte de a adopta un plan de acțiune preventiv și un plan de urgență la nivel național, autoritățile competente, până la 3 iunie 2012, fac schimb de proiecte de planuri de acțiune preventive și de planuri de urgență și se consultă reciproc la nivelul regional adecvat și consultă Comisia pentru a se asigura că proiectele planurilor și măsurile preconizate nu sunt în contradicție cu planurile de acțiune preventive și planurile de urgență ale celorlalte state membre și că sunt conforme cu prezentul regulament și cu alte dispoziții din legislația Uniunii. Astfel de consultări se desfășoară îndeosebi între statele membre învecinate, mai ales între rețelele izolate care formează insule de gaze și statele membre învecinate acestora, și pot cuprinde, de exemplu, acele state membre identificate în lista orientativă din anexa IV.

(3) Pe baza consultărilor menționate la alineatul (2) și a unor posibile recomandări din partea Comisiei, autoritățile competente interesate pot decide să întocmească planuri de acțiune preventive comune la nivel regional („planuri de acțiune preventive comune”) și planuri de urgență comune la nivel regional („planuri de urgență comune”), pe lângă planurile întocmite la nivel național. În cazul planurilor comune, autoritățile competente interesate fac eforturi pentru a încheia acorduri cu scopul de a implementa cooperarea la nivel regional. Dacă este necesar, aceste acorduri sunt aprobate oficial de statele membre.

(4) La elaborarea și punerea în aplicare a planului de acțiune preventiv și a planului de urgență la nivel național și/sau regional, autoritatea competentă ia în considerare în mod adecvat securitatea și continuitatea funcționării rețelei de gaze și abordează și include în planurile respective constrângerile de ordin tehnic care afectează funcționarea rețelei, inclusiv aspectele tehnice și de securitate care pot duce la reducerea fluxurilor în caz de urgență.

(5) Planurile de acțiune preventive și planurile de urgență, inclusiv, dacă este cazul, planurile de acțiune preventive comune și planurile de urgență comune se adoptă și se publică până la 3 decembrie 2012. Planurile respective se notifică de îndată Comisiei. Comisia informează Grupul de coordonare pentru gaz. Autoritățile competente asigură monitorizarea periodică a punerii în aplicare a acestor planuri.

(6) În termen de trei luni de la notificarea planurilor menționate la alineatul (5) de către autoritățile competente:

(a) Comisia evaluează planurile respective, în conformitate cu litera (b). În acest sens, Comisia consultă Grupul de coordonare pentru gaz în legătură cu planurile respective și ține cont de opinia acestuia. Comisia trimite raportul său de evaluare a planurilor Grupului de coordonare pentru gaz; și

(b) în cazul în care, pe baza acestor consultări, Comisia:

(i) consideră că un plan de acțiune preventiv sau un plan de urgență nu este în măsură să atenueze riscurile identificate în evaluarea de risc, poate recomanda autorității sau autorităților competente în cauză să modifice planul respectiv;

(ii) consideră că un plan de acțiune preventiv sau un plan de urgență nu concordă cu scenariile de risc sau cu planurile altei autorități competente sau că nu respectă dispozițiile prezentului regulament sau alte dispoziții ale legislației Uniunii, solicită modificarea planului respectiv;

(iii) consideră că planul de acțiune preventiv pune în pericol securitatea aprovizionării cu gaze a altor state membre sau a Uniunii în ansamblul său, decide să solicite autorității competente să revizuiască respectivul plan de acțiune preventiv și poate prezenta recomandări specifice pentru modificarea acestuia. Comisia prezintă o justificare detaliată a deciziei sale.

(7) În termen de patru luni de la notificarea solicitării Comisiei menționată la alineatul (6) litera (b) punctul (ii), autoritatea competentă în cauză își modifică planul de acțiune preventiv sau planul de urgență și notifică planul modificat Comisiei sau îi prezintă acesteia motivele pentru care nu este de acord cu solicitarea. În caz de dezacord, Comisia poate, în termen de două luni de la răspunsul autorității competente, să își retragă solicitarea sau să convoace autoritățile competente în cauză și, în cazul în care Comisia consideră necesar, Grupul de coordonare pentru gaz pentru a examina chestiunea. Comisia își expune în detaliu motivele pentru care solicită orice modificare a planurilor. Autoritatea competentă ține seama pe deplin de poziția Comisiei. În cazul în care decizia finală a autorității competente diferă de cea a Comisiei, autoritatea competentă expune și dă publicității, împreună cu decizia și poziția Comisiei, motivele care stau în spatele deciziei respective, în termen de două luni de la primirea poziției Comisiei. Dacă este cazul, autoritatea competentă dă publicității de îndată versiunea modificată a planului.

(8) În termen de trei luni de la notificarea deciziei Comisiei menționată la alineatul (6) litera (b) punctul (iii), autoritatea competentă în cauză își modifică planul de acțiune preventiv și notifică planul modificat Comisiei sau îi prezintă acesteia motivele pentru care nu este de acord cu decizia. În caz de dezacord, Comisia poate decide, în termen de două luni de la răspunsul autorității competente, să își modifice și să își retragă solicitarea. În cazul în care Comisia decide să-și mențină solicitarea, autoritatea competentă în cauză modifică planul în termen de două luni de la notificarea deciziei Comisiei, luând în considerare cu strictețe recomandările Comisiei menționate la alineatul (6) litera (b) punctul (iii), și notifică acest lucru Comisiei.

Comisia informează Grupul de coordonare pentru gaz și ține cont de recomandările acestuia la formularea avizului său privind planul modificat, aviz ce trebuie transmis în termen de două luni de la notificarea autorității competente. Autoritatea competentă vizată ține seama cu strictețe de avizul Comisiei și, în termen de două luni de la primirea avizului Comisiei, adoptă și dă publicității planul modificat rezultat.

(9) Se garantează confidențialitatea datelor sensibile din punct de vedere comercial.

Articolul 5

Conținutul planurilor de acțiune preventive naționale și al celor comune

(1) Planurile de acțiune preventive naționale și cele comune conțin:

(a) rezultatele evaluării riscurilor prevăzute la articolul 9;

(b) măsurile, volumele, capacitățile și timpul necesar pentru îndeplinirea standardelor privind infrastructura și aprovizionarea, prevăzute la articolele 6 și 8, inclusiv, dacă este cazul, proporția în care măsurile referitoare la cerere pot compensa îndeajuns, în timp util, o întrerupere a aprovizionării menționate la articolul 6 alineatul (2), identificarea infrastructurii unice principale de gaze de interes comun în cazul aplicării articolului 6 alineatul (3), precum și orice standard privind suplimentarea ofertei în conformitate cu articolul 8 alineatul (2);

(c) obligațiile impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale și altor organisme relevante, inclusiv în legătură cu funcționarea sigură a rețelei de gaze;

(d) celelalte măsuri preventive, ca, de exemplu, cele referitoare la necesitatea de a dezvolta interconectările între statele membre învecinate și posibilitatea de a diversifica rutele și sursele de aprovizionare cu gaze, dacă este fezabil, pentru gestionarea riscurilor identificate, în vederea asigurării aprovizionării cu gaze pentru toți consumatorii cât mai mult timp posibil;

(e) mecanismele care urmează să fie folosite în cadrul colaborării cu alte state membre pentru întocmirea și punerea în aplicare a planurilor de acțiune preventive comune și a planurilor de urgență comune menționate la articolul 4 alineatul (3), dacă este cazul;

(f) informații privind interconectările existente și viitoare, inclusiv cele care oferă acces la rețeaua de gaz a Uniunii, fluxurile transfrontaliere, accesul transfrontalier la instalațiile de stocare și capacitatea fizică de a transporta gazele în ambele direcții („capacitate bidirecțională”), îndeosebi într-o situație de urgență;

(g) informațiile privind toate obligațiile de serviciu public legate de securitatea aprovizionării cu gaze.

(2) Planurile de acțiune preventive naționale și cele comune, în special acțiunile care vizează atingerea standardelor privind infrastructura prevăzute la articolul 6, iau în considerare planul pe 10 ani de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii care va fi elaborat de ENTSO pentru gaz în conformitate cu articolul 8 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 715/2009.

(3) Planurile de acțiune preventive naționale și cele comune se bazează în primul rând pe măsuri de piață și iau în considerare impactul economic, eficacitatea și eficiența măsurilor adoptate, efectele asupra funcționării pieței interne a energiei și impactul asupra mediului și a consumatorilor și nu creează poveri inutile pentru întreprinderile din sectorul gazelor naturale, nici nu au un impact negativ asupra funcționării pieței interne a gazelor.

(4) Planurile de acțiune preventive naționale și cele comune se actualizează la fiecare doi ani, dacă împrejurările nu necesită o actualizare mai frecventă, și reflectă versiunea actualizată a evaluării riscurilor. Consultările prevăzute între autoritățile competente potrivit articolului 4 alineatul (2) au loc înainte de adoptarea versiunii actualizate a planului.

Articolul 6

Standardul privind infrastructura

(1) Statul membru sau, în cazul în care statul membru decide astfel, autoritatea competentă se asigură că se iau măsurile necesare pentru ca, până la 3 decembrie 2014, în cazul afectării infrastructurii unice principale de gaze, capacitatea infrastructurii rămase, determinată în conformitate cu formula N-1 prevăzută la punctul 2 din anexa I, să aibă capacitatea, fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, de a satisface cantitatea totală de gaze a zonei calculate necesară pentru o zi de cerere de gaze excepțional de mare constatată statistic o dată la 20 de ani. Aceste măsuri nu aduc atingere, dacă se dovedește oportun și necesar, responsabilității operatorilor de sisteme de a face investițiile corespunzătoare, nici obligațiilor operatorilor de sisteme de transport prevăzute în Directiva 2009/73/CE și în Regulamentul (CE) nr. 715/2009.

(2) Obligația de a se asigura că infrastructura rămasă are capacitatea de a satisface cererea totală de gaze, menționată la alineatul (1), este considerată ca fiind respectată și în cazul în care autoritatea competentă demonstrează în planul de acțiune preventivă că o întrerupere a aprovizionării poate fi compensată în mod suficient și în timp util prin măsuri adecvate bazate pe cererea de pe piață. În acest scop, se utilizează formula prevăzută la punctul 4 din anexa I.

(3) Dacă este cazul, în conformitate cu evaluarea riscurilor menționată la articolul 9, autoritățile competente în cauză pot decide îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol la nivel regional, și nu la nivel național. În această situație, se întocmesc planuri de acțiune preventive comune, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3). Se aplică punctul 5 din anexa I.

(4) După consultarea întreprinderilor relevante din sectorul gazelor naturale, fiecare autoritate competentă raportează fără întârziere Comisiei orice nerespectare a obligațiilor prevăzute la alineatul (1) și informează Comisia în legătură cu motivele acestei nerespectări.

(5) Operatorii de sisteme de transport asigură capacitatea bidirecțională permanentă în toate interconectările transfrontaliere între statele membre cât mai curând posibil și cel târziu până la 3 decembrie 2013, cu excepția:

(a) conductelor de legătură/racordurilor către perimetrele/facilitățile de producție, instalațiile GNL și către rețele de distribuție; sau

(b) cazurilor în care s-a acordat o derogare în conformitate cu articolul 7.

Până la 3 decembrie 2013, operatorii de sisteme de transport adaptează funcționarea sistemelor de transport parțial sau în totalitate pentru a permite fluxurile fizice bidirecționale de gaze prin interconectările transfrontaliere.

(6) În cazul în care capacitatea bidirecțională există deja sau este în construcție pentru o interconectare transfrontalieră anume, obligația menționată la alineatul (5) primul paragraf se consideră ca fiind îndeplinită pentru interconectarea respectivă, cu excepția cazului în care unul sau mai multe state membre solicită o dezvoltare a capacității din motive de securitate a aprovizionării. În cazul în care se face o asemenea solicitare de dezvoltare, se aplică procedura prevăzută la articolul 7.

(7) Statul membru sau, în cazul în care statul membru decide astfel, autoritatea competentă se asigură că într-o primă etapă piața este sondată întotdeauna într-un mod transparent, detaliat și nediscriminatoriu pentru a evalua dacă investiția în infrastructură necesară pentru a îndeplini obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (5) este solicitată de piață.

(8) Autoritățile naționale de reglementare iau în considerare costurile angajate în mod eficient în vederea respectării obligației prevăzute la alineatul (1) și costurile asigurării unei capacități bidirecționale fizice permanente, astfel încât să fie acordate stimulente adecvate la stabilirea sau aprobarea, în mod transparent și detaliat, a tarifelor sau a metodologiilor acestora în conformitate cu articolul 41 alineatul (8) din Directiva 2009/73/CE și cu articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009. În cazul în care o investiție pentru asigurarea capacității bidirecționale nu este cerută de piață și în care investiția în cauză generează costuri în mai multe state membre sau într-un singur stat membru în beneficiul unuia sau mai multor alte state membre, autoritățile naționale de reglementare ale tuturor statelor implicate decid împreună modalitatea de alocare a costurilor înainte de a se lua orice decizie privind investițiile. La alocarea costurilor se ține cont în special de proporția beneficiilor cu care investițiile în infrastructură contribuie la creșterea securității aprovizionării în statele membre vizate. Se aplică articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 713/2009.

(9) Autoritatea competentă se asigură că orice infrastructură nouă de transport contribuie la securitatea aprovizionării prin dezvoltarea unei rețele bine conectate, inclusiv, dacă este cazul, prin intermediul unui număr suficient de puncte de intrare și de ieșire transfrontaliere, în funcție de cererea pieței și de riscurile identificate. Autoritatea competentă evaluează, dacă este cazul, în evaluarea riscurilor, dacă există congestii interne și dacă capacitatea națională de intrare și infrastructura națională, în special rețelele de transport, au capacitatea de a adapta fluxurile de gaze la nivel național în cazul unui scenariu care implică afectarea infrastructurii unice principale de gaze, identificate în evaluarea riscurilor.

(10) Prin derogare, Luxemburg, Slovenia și Suedia nu au obligația, dar depun eforturi pentru a îndeplini obligația prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, garantând totodată aprovizionarea cu gaze pentru consumatorii protejați în conformitate cu articolul 8. Derogarea se aplică atât timp cât:

- (a) Luxemburg are cel puțin două interconectări cu alte state membre, cel puțin două surse de aprovizionare și nu are instalații de stocare a gazelor sau o instalație GNL pe teritoriul său;
- (b) Slovenia are cel puțin două interconectări cu alte state membre, cel puțin două surse de aprovizionare și nu are instalații de stocare a gazelor sau o instalație GNL pe teritoriul său;
- (c) Suedia nu are tranzit de gaze către alte state membre pe teritoriul său, are un consum anual brut de gaze mai mic de 2 Mtep și gazele reprezintă mai puțin de 5 % din consumul total de energie primară.

Cele trei state membre menționate asigură într-un mod transparent, detaliat și nediscriminatoriu testarea periodică a pieței în legătură cu investițiile în infrastructură și dau publicității rezultatele testelor respective.

Statele membre menționate la primul paragraf informează Comisia în legătură cu orice schimbare a condițiilor stabilite la paragraful respectiv. Derogarea prevăzută la primul paragraf nu se mai aplică în cazul în care cel puțin una dintre condițiile respective nu mai este îndeplinită.

Până la 3 decembrie 2018, fiecare dintre statele membre menționate la primul paragraf transmit un raport Comisiei în care descriu situația în raport cu condițiile stabilite la primul paragraf și perspectivele privind respectarea obligației de la alineatul (1), luând în considerare impactul economic al îndeplinirii standardului privind infrastructura, rezultatele testării pieței de gaz și dezvoltarea pieței de gaze și proiectele de infrastructură din sectorul gazelor din regiune. Pe baza raportului și în cazul în care sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat, Comisia poate decide aplicarea în continuare a derogării prevăzute la primul paragraf timp de încă patru ani. În cazul unei decizii

pozitive, procedura prevăzută de prezentul paragraf se repetă după patru ani.

Articolul 7

Procedura pentru asigurarea capacității bidirecționale sau pentru a solicita o derogare

(1) Pentru fiecare interconectare transfrontalieră între state membre, cu excepția celor exceptate în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (a) și exceptând cazul în care capacitatea bidirecțională există deja sau este în construcție și nu a fost solicitată nicio dezvoltare din partea unuia sau mai multor state membre din motive de securitate a aprovizionării, operatorii de sisteme de transport prezintă, până la 3 martie 2012, statelor membre sau, în cazul în care statele membre dispun astfel, autorităților competente sau autorităților de reglementare (denumite în prezentul articol „autoritățile implicate”), după consultarea tuturor celorlalți operatori de sisteme de transport interesați:

- (a) o propunere de capacitate bidirecțională referitoare la direcție inversată („capacitate de fluxuri inversate”); sau
- (b) o cerere de derogare de la obligația de a asigura capacitate bidirecțională.

(2) Propunerea privind capacitatea de fluxuri inversate sau cererea de derogare menționate la alineatul (1) are la bază o evaluare a cererii pieței, a cererii și ofertei, a fezabilității din punct de vedere tehnic, a costurilor capacității de fluxuri inversate, inclusiv consolidarea ulterioară a sistemului de transport și a beneficiilor pentru securitatea aprovizionării, luând, de asemenea, în considerare, dacă este cazul, posibila contribuție a capacității de fluxuri inversate la îndeplinirea, împreună cu alte măsuri posibile, a standardului privind infrastructura prevăzut la articolul 6 în cazul statelor membre care beneficiază de capacitatea de fluxuri inversate.

(3) Autoritatea implicată care primește propunerea sau cererea de derogare notifică de îndată autoritatea implicată a celuilalt stat membru care, în conformitate cu evaluarea riscurilor, ar putea beneficia de pe urma capacității de fluxuri inversate și notifică Comisia în legătură cu propunerea sau cererea de derogare. Autoritatea în cauză dă respectivelor autorități implicate și Comisiei posibilitatea de a emite un aviz în termen de patru luni de la primirea notificării.

(4) În termen de două luni de la expirarea termenului menționat la alineatul (3), autoritatea implicată, pe baza criteriilor menționate la alineatul (2) și a evaluării riscurilor efectuate în conformitate cu articolul 9 și ținând seama cu strictețe de avizele primite în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol și ținând seama de aspecte care nu sunt strict economice, precum securitatea aprovizionării cu gaze și contribuția la piața internă a gazelor:

- (a) acordă o derogare în cazul în care capacitatea de fluxuri inversate nu ar mări în mod semnificativ securitatea aprovizionării a niciunui stat membru ori a niciunei regiuni sau în cazul în care costurile investiției ar depăși cu mult beneficiile estimate pentru securitatea aprovizionării; sau
- (b) acceptă propunerea privind capacitatea de fluxuri inversate; sau
- (c) solicită operatorului de sistem de transport să își modifice propunerea.

Autoritatea implicată notifică de îndată Comisiei decizia, împreună cu toate datele relevante care atestă motivele care stau la baza deciziei, inclusiv avizele primite în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol. Autoritățile implicate depun eforturi pentru a se asigura că deciziile reciproc dependente care privesc aceeași interconectare sau conducte interconectate nu vin în contradicție una cu cealaltă.

(5) În termen de două luni de la primirea notificării respective și în cazul în care există discrepanțe între decizia autorității implicate și avizele celorlalte autorități implicate, Comisia poate solicita autorității implicate să își modifice propunerea. Termenul respectiv poate fi prelungit cu încă o lună, în cazul în care Comisia solicită informații suplimentare. Orice propunere a Comisiei prin care se cere modificarea deciziei autorității implicate se face pe baza elementelor și criteriilor prevăzute la alineatul (2) și la alineatul (4) litera (a), luând în considerare motivele care au determinat decizia autorității implicate. Autoritatea implicată se conformează solicitării și își modifică decizia în termen de patru săptămâni. În cazul în care Comisia nu a acționat în termenul respectiv de două luni, se consideră că nu are obiecții față de decizia autorităților implicate.

(6) În cazul în care în urma evaluării riscurilor efectuate în conformitate cu articolul 9 rezultă că este necesară o capacitate suplimentară de fluxuri inversate, procedura prevăzută la alineatele (1)-(5) din prezentul articol se repetă la solicitarea unui operator de sistem de transport, a unei autorități implicate sau a Comisiei.

(7) Autoritatea implicată și Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

Articolul 8

Standardul de aprovizionare

(1) Autoritatea competentă solicită anumitor întreprinderi din sectorul gazelor pe care le identifică să ia măsurile care

vizează asigurarea aprovizionării cu gaze a consumatorilor protejați din statul membru în următoarele cazuri:

- (a) temperaturi extreme pentru o perioadă de vârf de șapte zile, constatate statistic o dată la 20 de ani;
- (b) orice perioadă de cel puțin 30 de zile în care cererea de gaze este excepțional de mare constatate statistic o dată la 20 de ani; și
- (c) o perioadă de cel puțin 30 de zile în cazul afectării infrastructurii unice principale de gaze în condiții de iarnă normale.

Autoritatea competentă identifică întreprinderile din sectorul gazelor naturale menționate la primul paragraf până la 3 iunie 2012.

(2) Orice standard privind suplimentarea ofertei pe o perioadă mai mare de 30 de zile în cazul perioadelor menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) sau orice obligație suplimentară impusă din motive de securitate a aprovizionării cu gaze bazată pe evaluarea riscurilor menționată la articolul 9 se reflectă în planul de acțiune preventiv și:

- (a) respectă articolul 3 alineatul (6);
- (b) nu denaturează în mod nejustificat concurența sau buna funcționare a pieței interne a gazelor;
- (c) nu are un efect negativ asupra capacității altui stat membru de a asigura aprovizionarea consumatorilor protejați în conformitate cu prezentul articol într-o situație de urgență la nivel național, regional sau la nivelul Uniunii; și
- (d) respectă criteriile specificate la articolul 11 alineatul (5) într-o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii.

În spiritul solidarității, autoritatea competentă identifică în planul de acțiune preventiv și în planul de urgență modalitatea de reducere temporară a oricărui standard privind suplimentarea ofertei sau a oricărei obligații suplimentare impusă întreprinderilor din sectorul gazelor naturale într-o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii.

(3) Ulterior perioadelor stabilite de autoritatea competentă în conformitate cu alineatele (1) și (2) sau în condiții mai dificile decât cele prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă și întreprinderile din sectorul gazelor naturale depun eforturi pentru a menține, cât de mult posibil, aprovizionarea cu gaze, în special pentru consumatorii protejați.

(4) Obligațiile impuse întreprinderilor din sectorul gazelor pentru respectarea standardelor de aprovizionare prevăzute la prezentul articol sunt nediscriminatorii și nu impun sarcini nejustificate întreprinderilor în cauză.

(5) Întreprinderile din sectorul gazelor naturale pot îndeplini obligațiile care le revin la nivel regional sau la nivelul Uniunii, după caz. Autoritatea competentă nu impune respectarea standardelor stabilite în prezentul articol pe baza unor infrastructuri localizate în exclusivitate pe teritoriul său.

(6) Autoritatea competentă se asigură că stabilirea condițiilor de aprovizionare a consumatorilor protejați nu aduce niciun prejudiciu bunei funcționări a pieței interne a gazelor și că prețul acestei aprovizionări respectă valoarea de piață a gazelor furnizate.

Articolul 9

Evaluarea riscurilor

(1) Până la 3 decembrie 2011, fiecare autoritate competentă evaluează pe deplin, pe baza următoarelor elemente comune, riscurile la care este expusă securitatea aprovizionării cu gaze în statul său membru, prin:

(a) utilizarea standardelor menționate la articolele 6 și 8, prezentând calcularea formulei N-1, ipotezele utilizate, inclusiv calcularea formulei N-1 la nivel regional și datele necesare pentru acest calcul;

(b) luarea în considerare a tuturor circumstanțelor naționale și regionale relevante, îndeosebi mărimea pieței, configurația rețelei, fluxurilor reale, inclusiv fluxurile de ieșire ale statului membru în cauză, posibilitatea fluxurilor fizice în ambele direcții, inclusiv potențiala necesitate de adaptare ulterioară a sistemului de transport, prezența capacităților de producție și de stocare și rolul gazului în structura surselor de energie, îndeosebi în raport cu termoficarea și producerea de energie electrică și pentru funcționarea consumatorilor industriali, precum și considerente legate de siguranță și de calitatea gazelor;

(c) luarea în calcul a mai multor scenarii de cerere de gaze excepțional de mare și de întrerupere a aprovizionării, cum ar fi afectarea infrastructurilor principale de transport, a depozitelor sau a terminalelor GNL și întreruperile aprovizionării de către furnizori din țări terțe, luând în calcul experiențele anterioare, probabilitatea, sezonul, frecvența și durata survenirii lor, precum și, dacă este cazul, riscurile geopolitice și evaluarea consecințelor probabile ale acestor scenarii;

(d) identificarea interacțiunii și a corelării riscurilor cu alte state membre, inclusiv, de exemplu, cele privitoare la interconectări, aprovizionarea transfrontalieră, accesul transfron-

talier la depozitele de înmagazinare și capacitatea bidirecțională;

(e) luarea în calcul a capacității maxime de interconectare a fiecărui punct de intrare și de ieșire de la frontieră.

(2) În cazul în care se aplică articolul 4 alineatul (3), autoritățile competente vizate fac o evaluare comună a riscurilor la nivel regional.

(3) Întreprinderile din sectorul gazelor naturale, consumatorii industriali de gaze, organizațiile relevante reprezentând interesele consumatorilor casnici și industriali de gaze, precum și statele membre și autoritatea națională de reglementare, în cazul în care aceasta este diferită de autoritatea competentă, cooperează cu autoritatea competentă și furnizează la cerere toate informațiile necesare pentru evaluarea riscurilor.

(4) Evaluarea riscurilor se actualizează prima oară în termen de 18 luni de la adoptarea planului de acțiune preventiv și a planului de urgență menționate la articolul 4 și, ulterior, la fiecare doi ani, anterior datei de 30 septembrie a anului în cauză, exceptând cazul când situația impune o frecvență mai mare de actualizare. Evaluarea riscurilor ține cont de progresele înregistrate în derularea investițiilor necesare pentru a îndeplini standardul privind infrastructura definit la articolul 6 și de dificultățile specifice fiecărei țări întâmpinate cu ocazia implementării de soluții alternative noi.

(5) Evaluarea riscurilor, inclusiv versiunile actualizate, sunt puse la dispoziția Comisiei fără întârziere.

Articolul 10

Planul de urgență și nivelurile de criză

(1) Planurile de urgență naționale sau comune:

(a) se elaborează ținând cont de nivelurile de criză stabilite la alineatul (3);

(b) definesc rolul și responsabilitățile întreprinderilor din sectorul gazelor naturale și ale consumatorilor industriali, inclusiv cele ale producătorilor de energie electrică relevanți, ținând seama de diferențele în ceea ce privește măsura în care aceștia sunt afectați în cazul întreruperii aprovizionării cu gaze, precum și interacțiunea acestora cu autoritățile competente și, acolo unde este cazul, cu autoritățile naționale de reglementare pentru fiecare dintre nivelurile de criză definite la alineatul (3);

(c) definesc rolul și responsabilitățile autorităților competente și ale celorlalte organisme cărora li s-au delegat sarcini în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) pentru fiecare dintre nivelurile de criză definite la alineatul (3) din prezentul articol;

- (d) asigură faptul că întreprinderile din sectorul gazelor și consumatorii industriali de gaze au suficient timp să reacționeze în situația fiecărui nivel de criză;
- (e) identifică, dacă este cazul, măsurile și acțiunile necesare pentru a atenua impactul potențial al unei întreruperi în aprovizionarea cu gaze asupra instalațiilor de termoficare și asupra furnizării de energie electrică produsă pe bază de gaze;
- (f) stabilește procedurile și măsurile detaliate care trebuie urmate pentru fiecare nivel de criză, inclusiv planurile corespunzătoare pentru schimburile de informații;
- (g) desemnează un manager sau o echipă de criză și definește rolul acestora;
- (h) identifică contribuția măsurilor bazate pe mecanismele pieței, în special cele enumerate în anexa II, pentru gestionarea situației în cazul nivelului de alertă și pentru ameliorarea situației în cazul nivelului de urgență;
- (i) identifică contribuția măsurilor care nu au la bază mecanismele pieței, planificate sau care urmează a fi implementate în cazul nivelului de urgență, în special cele enumerate în anexa III, evaluează gradul în care utilizarea măsurilor care nu au la bază mecanismele pieței este necesară pentru a face față crizei, identifică efectele acestora și definește procedurile pentru implementarea lor, ținând cont de faptul că măsurile care nu se bazează pe piață se utilizează numai atunci când măsurile bazate pe mecanismele pieței nu mai pot asigura ele însele aprovizionarea consumatorilor, mai cu seamă a celor protejați;
- (j) descrie mecanismele utilizate pentru cooperarea cu alte state membre pentru fiecare nivel de criză;
- (k) detaliază obligațiile de raportare impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale în cazul nivelurilor de alertă și de urgență;
- (l) întocmește o listă cu acțiuni predefinite pentru punerea la dispoziție a gazelor în cazul unei situații de urgență, inclusiv contractele comerciale dintre părțile implicate în aceste acțiuni și mecanismele de compensare pentru întreprinderile din sectorul gazelor naturale, dacă este cazul, luând în considerare cu seriozitate confidențialitatea datelor sensibile. Astfel de acțiuni presupun, de exemplu, acorduri transfrontaliere între statele membre și/sau întreprinderile din sectorul gazelor naturale.
- (2) Planurile de urgență naționale și cele comune se actualizează la fiecare doi ani, dacă împrejurările nu impun o actualizare mai frecventă, reflectând versiunea actualizată a evaluării riscurilor. Consultările prevăzute între autoritățile competente potrivit articolului 4 alineatul (2) au loc înainte de adoptarea versiunii actualizate a planului.
- (3) Cele trei niveluri de criză principale sunt următoarele:
- (a) nivelul de alertă timpurie (alertă timpurie): în cazul în care există informații concrete, sigure și fiabile, conform cărora ar putea avea loc un eveniment care ar deteriora în mod semnificativ livrările și care ar putea conduce la nivelul de alertă sau de urgență în cazul producerii sale; nivelul de alertă timpurie poate fi activat printr-un mecanism de alertă timpurie;
- (b) nivelul de alertă (alertă): în cazul unei întreruperi a aprovizionării sau al unei cereri de gaze excepțional de mari care afectează în mod semnificativ situația livrărilor, dar piața este încă în măsura să gestioneze întreruperea sau cererea respectivă fără a fi nevoie să se recurgă la măsuri care nu se bazează pe piață;
- (c) nivelul de urgență (urgență): în cazul unei cereri excepțional de mari sau al unei întreruperi semnificative a furnizării sau al unei afectări semnificative a situației livrărilor și în cazul în care toate măsurile bazate pe mecanismele pieței au fost implementate, dar oferta de gaze este insuficientă pentru a satisface cererea rămasă neacoperită, astfel încât este nevoie să se introducă în plus măsuri nebazate pe piață în scopul de a garanta aprovizionarea cu gaze în special pentru consumatorii protejați, în conformitate cu articolul 8.
- (4) Planurile de urgență naționale și cele comune garantează că accesul transfrontalier la infrastructură în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2009 se menține, atât cât este posibil din punct de vedere tehnic și în condiții de siguranță, în caz de urgență. Planurile respectă articolul 3 alineatul (6) din prezentul regulament și nu introduc nicio măsură nejustificată de restricționare a fluxului de gaze între țări.
- (5) În cazul în care declară vreunul dintre nivelurile de criză menționate la alineatul (3), autoritatea competentă informează imediat Comisia și pune la dispoziția acesteia toate informațiile necesare, în special informațiile cu privire la acțiunile pe care intenționează să le întreprindă. În cazul unei urgențe care ar putea genera o cerere de asistență din partea Uniunii și a statelor sale membre, autoritatea competentă a statului membru în cauză informează fără întârziere Centrul de monitorizare și informare în materie de protecție civilă al Comisiei.
- (6) În cazul în care declară o situație de urgență, autoritatea competentă aplică acțiunile predefinite indicate în planul său de urgență și informează imediat Comisia, în special cu privire la acțiunile pe care intenționează să le întreprindă în conformitate cu alineatul (1). În situații excepționale justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă poate lua măsuri care se abat de la planul de urgență. Autoritatea competentă informează imediat Comisia în legătură cu astfel de măsuri și prezintă justificări corespunzătoare.

(7) Statele membre și, în special, autoritățile competente garantează că:

- (a) nu se introduce niciodată vreo măsură de restricționare a fluxului de gaze din piața internă;
- (b) nu se introduce nicio măsură care poate pune în pericol în mod grav situația aprovizionării cu gaze în alt stat membru; și
- (c) accesul transfrontalier la infrastructură în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2009 se menține atât cât este posibil din punct de vedere tehnic și în condiții de siguranță, în conformitate cu planul de urgență.

(8) Comisia verifică, cât mai curând posibil, dar în orice caz în termen de cinci zile de la primirea informației din partea autorității competente menționate la alineatul (5), dacă declararea situației de urgență este justificată în conformitate cu alineatul (3) litera (c) și dacă măsurile adoptate urmează cât se poate de strict acțiunile enumerate în planul de urgență, dacă aceste măsuri nu impun o povară inutilă pentru întreprinderile din sectorul gazelor naturale și dacă sunt în conformitate cu alineatul (7). Comisia poate, la cererea unei autorități competente, a întreprinderilor din sectorul gazelor naturale sau din proprie inițiativă, să solicite autorității competente modificarea măsurilor, în cazul în care acestea contravin condițiilor prevăzute la alineatul (7) și la prima teză din prezentul alineat. De asemenea, Comisia poate solicita autorității competente să anuleze declararea situației de urgență, în cazul în care aceasta consideră că respectiva declarare nu se (mai) justifică în conformitate cu alineatul (3) litera (c).

În termen de trei zile de la notificarea solicitării Comisiei, autoritatea competentă modifică măsurile și informează Comisia în acest sens sau prezintă acesteia motivele pentru care nu este de acord cu solicitarea. În acest caz, Comisia poate, în termen de trei zile, să își modifice sau retragă solicitarea, în vederea examinării chestiunii, ori să convoace autoritatea competentă sau, dacă este cazul, autoritățile competente vizate și, dacă Comisia consideră necesar, Grupul de coordonare pentru gaz. Comisia își expune în detaliu motivele pentru care solicită orice modificare a măsurilor. Autoritatea competentă ține seama pe deplin de poziția Comisiei. În cazul în care decizia finală a autorității competente diferă de avizul Comisiei, autoritatea competentă prezintă motivele pe care se întemeiază decizia respectivă.

Articolul 11

Răspunsuri în cazul situației de urgență la nivel regional și la nivelul Uniunii

(1) La cererea unei autorități competente care a declarat o situație de urgență, după verificarea prevăzută la articolul 10

alineatul (8), Comisia poate declara o urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii pentru o regiune geografică afectată. La cererea a cel puțin două autorități competente care au declarat o situație de urgență în urma verificării efectuate în conformitate cu articolul 10 alineatul (8) și în cazul în care există o legătură între cauzele acestor situații de urgență, Comisia declară, după caz, o situație de urgență la nivelul Uniunii sau la nivel regional. În toate cazurile, Comisia, cu ajutorul mijloacelor de comunicare celor mai adecvate situației, strânge opinii și ține cont de toate informațiile relevante furnizate de celelalte autorități competente. În cazul în care estimează că au fost depășite cauzele declarării stării de urgență la nivelul Uniunii sau la nivel regional, Comisia declară încetarea situației de urgență la nivelul Uniunii sau la nivel regional. În toate cazurile, Comisia își motivează decizia și informează Consiliul în legătură cu aceasta.

(2) Comisia convoacă Grupul de coordonare pentru gaz imediat după declararea unei situații de urgență la nivelul Uniunii sau la nivel regional. În timpul unei situații de urgență la nivelul Uniunii sau la nivel regional, la cererea a cel puțin trei state membre, Comisia poate restricționa participarea reprezentanților statelor membre și ai autorităților competente la Grupul de coordonare pentru gaz, pe întreaga durată a unei reuniuni sau a unei părți a acesteia.

(3) Într-o situație de urgență la nivelul Uniunii sau la nivel regional, potrivit prevederilor alineatului (1), Comisia coordonează acțiunile autorităților competente, ținând seama pe deplin de informațiile relevante și de rezultatele consultării Grupului de coordonare pentru gaz. În special, Comisia:

- (a) asigură schimbul de informații;
- (b) asigură coerența și eficacitatea acțiunilor de la nivelul statelor membre și de la nivel regional față de cele de la nivelul Uniunii;
- (c) coordonează acțiunile referitoare la țările terțe.

(4) Comisia poate convoca un grup de gestionare a crizei compus din manageri de criză, potrivit articolului 10 alineatul (1) litera (g), din statele membre vizate de situația de urgență. Comisia, în consens cu managerii de criză, poate invita să participe alte părți interesate. Comisia se asigură că Grupul de coordonare pentru gaz este informat cu regularitate cu privire la activitățile desfășurate de grupul de gestionare a crizei.

(5) Statele membre și, în special, autoritățile competente garantează că:

- (a) nu se introduc niciodată măsuri de restricționare a fluxului de gaze din piața internă, în special a fluxului de gaze către piețele afectate;

(b) nu se introduce nicio măsură care poate pune în pericol în mod grav situația aprovizionării cu gaze în alt stat membru; și

(c) accesul transfrontalier la infrastructură în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2009 este menținut atât cât este posibil din punct de vedere tehnic și în condiții de siguranță, în conformitate cu planul de urgență.

(6) În cazul în care, la cererea unei autorități competente sau a unei întreprinderi din sectorul gazelor naturale sau din proprie inițiativă, Comisia consideră că într-o situație de urgență la nivelul Uniunii sau la nivel regional o măsură luată de un stat membru sau de o autoritate competentă sau comportamentul unei întreprinderi din sectorul gazelor naturale contravine alineatului (5), Comisia solicită statului membru sau autorității competente să își modifice măsura sau să ia măsuri în sensul asigurării conformității cu alineatul (5), motivându-și solicitarea. Se are în vedere în permanență necesitatea de a opera rețeaua de gaze în condiții de siguranță.

În termen de trei zile de la notificarea solicitării Comisiei, statul membru sau autoritatea competentă își modifică acțiunea și informează Comisia sau îi prezintă acesteia motivele pentru care nu este de acord cu solicitarea. În acest caz, Comisia poate, în termen de trei zile, să își modifice sau retragă solicitarea sau să convoace statul membru sau autoritatea competentă și, în cazul în care Comisia consideră necesar, Grupul de coordonare pentru gaz pentru a examina chestiunea. Comisia își expune în detaliu motivele pentru care solicită orice modificare a măsurilor. Statul membru sau autoritatea competentă ține seama pe deplin de poziția Comisiei. În cazul în care decizia finală a autorității competente sau a statului membru diferă de avizul Comisiei, autoritatea competentă sau statul membru prezintă motivele care stau în spatele deciziei respective.

(7) Comisia, după consultarea Grupului de coordonare pentru gaz, întocmește o listă permanentă de rezervă pentru grupul operativ de monitorizare, compus din experți din sector și din reprezentanți ai Comisiei. Misiunea de monitorizare a acestui grup operativ poate fi desfășurată în afara Uniunii atunci când este necesar, pentru a monitoriza și raporta fluxurile de gaze care intră în Uniune, în cooperare cu țările terțe furnizoare și de tranzit.

(8) Autoritatea competentă pune la dispoziția Centrului de monitorizare și informare în materie de protecție civilă informațiile privind orice nevoie de asistență. Centrul de monitorizare și informare în materie de protecție civilă al Comisiei evaluează situația globală și emite recomandări cu privire la asistența care trebuie acordată statelor membre celor mai afectate și, atunci când este cazul, țărilor terțe.

Articolul 12

Grupul de coordonare pentru gaz

(1) Se instituie un Grup de coordonare pentru gaz pentru a facilita coordonarea măsurilor privind securitatea aprovizionării cu gaze. Grupul este compus din reprezentanți ai statelor membre, în special ai autorităților competente ale acestora, precum și din reprezentanți ai agenției, ai ENTSO pentru gaz, ai organelor reprezentative ale sectorului și ai consumatorilor relevanți. Comisia, consultându-se cu statele membre, decide alcătuirea grupului, asigurând reprezentativitatea totală a acestuia. Comisia prezidează grupul. Grupul își stabilește propriul regulament de procedură.

(2) În conformitate cu prezentul regulament, Grupul de coordonare pentru gaz este consultat și asistă Comisia, în special în ceea ce privește următoarele probleme:

(a) securitatea aprovizionării cu gaze, în orice moment și în special în situații de urgență;

(b) toate informațiile relevante pentru securitatea aprovizionării cu gaze la nivel național, regional și de Uniune;

(c) cele mai bune practici și eventuale orientări pentru toate părțile implicate;

(d) nivelul securității aprovizionării, valorile de referință și metodologiile de evaluare;

(e) scenariile naționale, regionale și la nivel de Uniune și testarea nivelelor de pregătire;

(f) evaluarea planurilor de acțiune preventive și a planurilor de urgență, precum și implementarea măsurilor prevăzute de acestea;

(g) coordonarea măsurilor de gestionare a situației de urgență în interiorul Uniunii, cu țările terțe semnatare ale Tratatului de instituire a Comunității Energiei și cu alte țări terțe;

(h) asistența de care au nevoie statele membre cele mai afectate.

(3) Comisia convoacă Grupul de coordonare pentru gaz în mod regulat și comunică acestuia informațiile primite de la autoritățile competente, păstrând confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

Articolul 13

Schimbul de informații

(1) În cazul în care statele membre au obligații de serviciu public legate de securitatea aprovizionării cu gaze, respectivele state membre fac publice aceste obligații până la 3 ianuarie 2011. Toate actualizările ulterioare sau obligațiile suplimentare de serviciu public legate de securitatea aprovizionării cu gaze sunt, de asemenea, făcute publice de îndată ce sunt adoptate de statul membru.

(2) În timpul situației de urgență, întreprinderile în cauză din sectorul gazelor naturale pun zilnic la dispoziția autorității competente în special informațiile următoare:

- (a) previziuni pentru următoarele trei zile ale cererii zilnice de gaze și ale aprovizionării zilnice cu gaze;
- (b) fluxul de gaze zilnic la toate punctele de intrare și ieșire transfrontaliere, precum și la toate punctele care racordează o instalație de producție, o instalație de depozitare sau un terminal GNL la rețea, în milioane de m³ pe zi;
- (c) perioada, exprimată în zile, pentru care se estimează că este posibilă asigurarea aprovizionării cu gaze a consumatorilor protejați.

(3) În cazul unei urgențe la nivel de Uniune sau la nivel regional, Comisia are dreptul de a solicita autorității competente să îi furnizeze fără întârziere cel puțin:

- (a) informațiile prevăzute la alineatul (2);
- (b) informațiile privind măsurile planificate care urmează a fi luate și măsurile deja implementate de autoritatea competentă pentru atenuarea situației de urgență, precum și informații privind eficacitatea acestora;
- (c) cererile referitoare la măsuri suplimentare care trebuie luate de alte autorități competente;
- (d) măsurile implementate la cererea altor autorități competente.

(4) Autoritățile competente și Comisia garantează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

(5) Ulterior unei situații de urgență, autoritatea competentă furnizează Comisiei, în cel mai scurt timp și în termen de șase

săptămâni de la încetarea situației de urgență, o evaluare detaliată a situației de urgență și a eficacității măsurilor implementate, inclusiv evaluarea impactului economic al situației de urgență, a impactului asupra sectorului energiei electrice și evaluarea asistenței furnizate Uniunii și statelor sale membre și/sau primite de la acestea. Aceste evaluări sunt puse la dispoziția Grupului de coordonare pentru gaz și se reflectă în actualizarea planurilor de acțiune preventive și a planurilor de urgență.

Comisia analizează evaluările autorităților competente și informează statele membre, Parlamentul European și Grupul de coordonare pentru gaz cu privire la rezultatele analizei, în formă consolidată.

(6) Pentru a permite Comisiei să evalueze situația securității aprovizionării la nivelul Uniunii:

- (a) până la 3 decembrie 2011, statele membre comunică Comisiei acordurile interguvernamentale existente semnate cu țări terțe care au un impact asupra dezvoltării infrastructurilor de gaze și aprovizionării cu gaze. În cazul în care încheie cu țări terțe noi acorduri interguvernamentale care au impactul menționat, statele membre informează Comisia;
- (b) până la 3 decembrie 2011, în cazul contractelor existente, precum și în ceea ce privește noi contracte sau modificarea celor existente, întreprinderile din sectorul gazelor naturale transmit autorităților competente în cauză următoarele detalii ale contractelor cu o durată mai mare de un an încheiate cu furnizori din țări terțe:
 - (i) durata contractului;
 - (ii) volumele totale contractate pe bază anuală și volumul mediu lunar;
 - (iii) în cazul unei situații de alertă sau de urgență, volumele zilnice maxime contractate;
 - (iv) punctele de livrare contractate.

Autoritatea competentă notifică aceste informații în formă consolidată Comisiei. În cazul încheierii unor contracte noi sau al unor modificări ale contractelor existente, toate informațiile sunt transmise din nou în formă consolidată în mod regulat. Autoritatea competentă și Comisia garantează confidențialitatea acestor informații.

Articolul 14**Monitorizarea de către Comisie**

Comisia monitorizează permanent și întocmește rapoarte referitoare la măsurile legate de securitatea aprovizionării cu gaze, în special prin intermediul unei evaluări anuale a rapoartelor menționate la articolul 5 din Directiva 2009/73/CE, a informațiilor legate de punerea în aplicare a articolului 11 și a articolului 52 alineatul (1) din directiva respectivă, precum și, de îndată ce acestea sunt disponibile, a informațiilor furnizate în cadrul evaluării riscurilor și al planurilor de acțiune preventive și a celor de urgență care urmează a fi stabilite în conformitate cu prezentul regulament.

Până la 3 decembrie 2014, Comisia, pe baza raportului menționat la articolul 4 alineatul (6) și după consultarea Grupului de coordonare pentru gaz:

- (a) formulează concluzii cu privire la mijloacele posibile de ameliorare a securității aprovizionării la nivelul Uniunii, evaluează fezabilitatea efectuării unor evaluări ale riscurilor și a stabilirii planurilor de acțiune preventive și a planurilor de urgență la nivelul Uniunii și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament, care să conțină, printre altele, informații referitoare la progresele realizate în domeniul interconectivității piețelor; și
- (b) prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la consistența planurilor de acțiune preventive și a planurilor de urgență ale statelor membre, precum și la contribuția acestora la solidaritate și la stadiul de pregătire din perspectiva Uniunii.

Raportul include, dacă este cazul, recomandări pentru ameliorarea prezentului regulament.

Articolul 15**Abrogare**

Fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele pentru transpunerea și aplicarea Directivei 2004/67/CE, directiva respectivă se abrogă de la 2 decembrie 2010, cu excepția articolului 4 alineatele (1) și (2) din directiva respectivă, care se aplică până la data la care statul membru în cauză definește consumatorii protejați în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament și identifică

întreprinderile din domeniul gazelor naturale în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din prezentul regulament.

Fără a aduce atingere primului paragraf din prezentul articol, articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/67/CE nu se aplică după 3 iunie 2012.

Articolul 16**Derogare**

Prezentul regulament nu se aplică Maltei și Ciprului atât timp cât pe teritoriile acestora nu se furnizează gaze. În ceea ce privește Malta și Cipru, termenele prevăzute la articolul 2 al doilea paragraf punctul 1, precum și la articolul 3 alineatul (2), articolul 4 alineatele (2) și (5), articolul 6 alineatele (1) și (5), articolul 8 alineatul (1), articolul 9 alineatul (1) și la articolul 13 alineatul (6) literele (a) și (b) se aplică după cum urmează:

- (a) termenul de la articolul 2 al doilea paragraf punctul 1, articolul 3 alineatul (2), articolul 9 alineatul (1) și de la articolul 13 alineatul (6) literele (a) și (b) este 12 luni;
- (b) termenul de la articolul 4 alineatul (2) și de la articolul 8 alineatul (1) este 18 luni;
- (c) termenul de la articolul 4 alineatul (5) este 24 de luni;
- (d) termenul de la articolul 6 alineatul (5) este 36 de luni;
- (e) termenul de la articolul 6 alineatul (1) este 48 de luni,

de la data primei livrări de gaz pe teritoriile acestor state.

Articolul 17**Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6 alineatul (8), articolul 10 alineatul (4) prima teză, articolul 10 alineatul (7) litera (c) și articolul 11 alineatul (5) litera (c) se aplică de la 3 martie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 20 octombrie 2010.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
O. CHASTEL

ANEXA I

CALCULAREA FORMULEI N-1

1. Definiția formulei N-1

Formula N-1 descrie capacitatea tehnică a infrastructurilor de gaze de a satisface cererea totală de gaze a zonei luate în calcul în cazul afectării infrastructurii unice principale de gaze pe parcursul unei zile cu cerere excepțional de mare, constatată statistic o dată la 20 de ani.

Infrastructura de gaze include rețeaua de transport al gazelor, inclusiv interconectările, precum și instalațiile de producție, instalațiile GNL și de depozitare conectate la zona luată în calcul.

Capacitatea tehnică ⁽¹⁾ a tuturor celorlalte infrastructuri de gaze disponibile în cazul afectării infrastructurii unice principale de gaze trebuie să fie cel puțin egală cu suma cererii zilnice totale de gaze pentru zona luată în calcul, pe parcursul unei zile cu cerere de gaze excepțional de mare, constatată statistic o dată la 20 de ani.

Rezultatul formulei N-1, astfel cum este calculat mai jos, trebuie să fie cel puțin egal cu 100 %.

2. Metoda de calcul a formulei N-1

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

3. Definiții ale parametrilor formulei N-1:

„Zonă luată în calcul” înseamnă regiunea geografică pentru care se calculează formula N-1, astfel cum este stabilită de autoritatea competentă.

Definiție privind cererea

„D_{max}” înseamnă cererea zilnică totală de gaze (în milioane de m³ pe zi) din zona luată în calcul pe parcursul unei zile cu cerere excepțional de mare, constatată statistic o dată la 20 de ani.

Definiții privind oferta

„EP_m” : capacitatea tehnică a punctelor de intrare (în milioane de m³ pe zi), altele decât cele aferente instalațiilor de producție, instalațiilor GNL și de depozitare, simbolizate prin P_m, S_m și LNG_m, înseamnă suma capacităților tehnice ale tuturor punctelor de intrare de la frontieră capabile să aprovizioneze cu gaz zona luată în calcul;

„P_m” : capacitatea tehnică maximă de producție (în milioane de m³ pe zi) înseamnă suma capacităților zilnice maxime de producție ale tuturor instalațiilor de producție a gazelor, capabile să aprovizioneze cu gaz zona luată în calcul;

„S_m” : capacitatea tehnică maximă de extracție (în milioane de m³ pe zi) înseamnă suma capacităților tehnice zilnice maxime de extracție din toate instalațiile de depozitare, care pot fi furnizate la punctele de intrare din zona luată în calcul, ținând seama de caracteristicile fizice ale fiecăreia;

„LNG_m” : capacitatea tehnică maximă a instalațiilor GNL (în milioane de m³ pe zi) înseamnă suma capacităților tehnice zilnice maxime de extracție din toate instalațiile GNL din zona luată în calcul, luând în considerare elemente critice precum descărcarea, serviciile auxiliare, depozitarea temporară și regazeificarea GNL, precum și capacitatea tehnică de extracție;

„I_m” : înseamnă capacitatea tehnică a infrastructurii unice principale de gaze (în milioane de m³ pe zi), cu cea mai mare capacitate de aprovizionare a zonei luate în calcul. În cazul în care mai multe infrastructuri de gaze sunt conectate la aceeași infrastructură de gaze din amonte sau din aval și nu pot fi operate separat, acestea sunt considerate o singură infrastructură de gaze.

⁽¹⁾ În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009, „capacitate tehnică” înseamnă capacitatea fermă maximă pe care o poate oferi operatorul de rețele de transport utilizatorilor rețelei, luând în considerare integritatea sistemului și cerințele de exploatare a rețelei de transport.

4. Calcularea formulei N-1 prin luarea în considerare a măsurilor legate de cerere

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max} - D_{eff}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Definiție privind cererea

„D_{eff}” înseamnă partea (în milioane de m³ pe zi) din D_{max} care, în cazul unei întreruperi a aprovizionării, poate fi acoperită într-o măsură suficientă și în timp util prin măsuri de piață legate de cerere, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (b) și articolul 6 alineatul (2).

5. Calcularea formulei N-1 la nivel regional

Zona luată în calcul menționată la punctul 3 se extinde la nivelul regional corespunzător, dacă este cazul, astfel cum se stabilește de către autoritățile competente din statele membre în cauză. Atunci când se calculează formula N-1 la nivel regional, se folosește infrastructura unică principală de gaze de interes comun. Infrastructura unică principală de gaze de interes comun pentru o regiune este infrastructura de gaze cu capacitatea cea mai mare din regiune care contribuie direct sau indirect la aprovizionarea cu gaze a statelor membre din regiunea respectivă și se definește în planul de acțiune preventiv comun.

Calcularea formulei N-1 la nivel regional poate înlocui calcularea formulei N-1 la nivel național numai în cazul în care infrastructura unică principală gaze de interes comun are o importanță majoră pentru aprovizionarea cu gaze a tuturor statelor membre în cauză în conformitate cu evaluarea comună a riscurilor.

ANEXA II

LISTA MĂSURILOR BAZATE PE MECANISMELE PIEȚEI VIZÂND SECURITATEA APROVIZIONĂRII CU GAZE

În cadrul elaborării planurilor de acțiune preventive și a planurilor de urgență, autoritatea competentă ia în considerare lista indicativă și neexhaustivă de măsuri prevăzută în prezenta anexă. La elaborarea planurilor de acțiune preventive și a planurilor de urgență, autoritatea competentă ia în considerare în mod corespunzător impactul asupra mediului al măsurilor propuse și acordă prioritate, cât mai mult posibil, măsurilor care au cel mai mic impact asupra mediului, ținând seama în același timp de aspectele legate de securitatea aprovizionării.

Măsuri referitoare la ofertă:

- flexibilitate sporită a producției;
- flexibilitate sporită a importului;
- facilitarea integrării gazelor provenite din surse regenerabile de energie în infrastructura rețelei de gaze;
- depozite comerciale de gaze – capacitatea de extracție și volumul gazelor înmagazinate;
- capacitatea terminalului GNL și capacitatea maximă de extracție;
- diversificarea surselor și a rutelor de aprovizionare cu gaze;
- fluxuri inversate;
- dispecerizarea sistemelor de transport;
- utilizarea contractelor pe termen lung și pe termen scurt;
- investiții în infrastructură, inclusiv pentru capacitate bidirecțională;
- contracte vizând asigurarea securității aprovizionării cu gaze.

Măsuri referitoare la cerere:

- utilizarea contractelor care pot fi întrerupte;
 - posibilități de utilizare a altor combustibili, inclusiv utilizarea combustibililor alternativi de rezervă în instalațiile industriale și de producere a energiei;
 - întreruperea voluntară a consumului;
 - eficiență sporită;
 - utilizarea sporită a surselor de energie regenerabile.
-

ANEXA III

LISTA MĂSURILOR CARE NU AU LA BAZĂ MECANISME ALE PIEȚEI DESTINATE ASIGURĂRII SECURITĂȚII APROVIZIONĂRII CU GAZE

În cadrul elaborării planurilor de acțiune preventive și a planurilor de urgență, autoritatea competentă ia în considerare, numai în cazul unei situații de urgență, contribuția următoarelor liste indicative și neexhaustive de măsuri:

Măsuri referitoare la ofertă:

- utilizarea înmagazinării strategice de gaze;
- utilizarea obligatorie a depozitelor de combustibili alternativi (de exemplu, în conformitate cu Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere ⁽¹⁾);
- utilizarea obligatorie a energiei electrice generate din alte surse decât gazele naturale;
- creșterea obligatorie a nivelurilor de producție de gaz;
- extracția obligatorie din depozite.

Măsuri referitoare la cerere:

- mai multe măsuri de reducere obligatorie a cererii, printre care:
 - utilizarea obligatorie a altor combustibili;
 - utilizarea obligatorie a contractelor care pot fi întrerupte în cazul în care nu sunt utilizate pe deplin ca parte a măsurilor de piață;
 - întreruperea obligatorie a consumului.

⁽¹⁾ JO L 265, 9.10.2009, p. 9.

ANEXA IV

COOPERAREA REGIONALĂ

În conformitate cu articolul 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și astfel cum se subliniază la articolul 6 din Directiva 2009/73/CE și la articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009, cooperarea regională reflectă spiritul de solidaritate și reprezintă unul dintre conceptele de bază ale prezentului regulament. Cooperarea regională este necesară, în special, în procesul de elaborare a evaluării riscurilor (articolul 9), a planurilor de acțiune preventive și a planurilor de urgență (articolele 4, 5 și 10), de stabilire a standardelor privind infrastructura și aprovizionarea (articolele 6 și 8) și a dispozițiilor privind reacția la situațiile de urgență la nivel regional și la nivelul Uniunii (articolul 11).

În temeiul prezentului regulament, cooperarea regională se bazează pe cooperarea existentă la nivel regional între întreprinderile din sectorul gazelor naturale, statele membre și autoritățile naționale de reglementare și are ca scop, printre altele, sporirea securității aprovizionării și a integrării pieței interne a energiei, incluzând cele trei piețe regionale ale gazelor naturale din cadrul Inițiativei regionale privind gazele, Platforma pentru gaze, planul de interconectare al Grupului la nivel înalt pentru piața de energie din zona baltică și Grupul de coordonare în domeniul siguranței aprovizionării al Comunității Energetice. Cu toate acestea, este posibil ca cerințele specifice în materie de securitate a aprovizionării să încurajeze noi cadre de cooperare, iar domeniile existente de cooperare vor trebui adaptate pentru a garanta cel mai înalt grad de eficiență.

Având în vedere piețele interconectate și interdependente într-o măsură din ce în ce mai mare și finalizarea pieței interne a gazelor, cooperarea dintre statele membre enumerate mai jos, de exemplu, și inclusiv dintre regiuni ale statelor membre învecinate poate spori securitatea aprovizionării cu gaze a acestora la nivel individual și colectiv:

— Polonia și cele trei țări baltice (Estonia, Letonia și Lituania);

— Peninsula Iberică (Spania și Portugalia) și Franța;

— Irlanda și Regatul Unit;

— Bulgaria, Grecia și România;

— Danemarca și Suedia;

— Slovenia, Italia, Austria, Ungaria și România;

— Polonia și Germania;

— Franța, Germania, Belgia, Țările de Jos și Luxemburg;

— Germania, Republica Cehă și Slovacia;

— altele.

Atunci când este necesar și adecvat, cooperarea regională dintre statele membre se poate extinde pentru a consolida cooperarea cu statele membre învecinate, în special în cazul „insulelor de gaze”, îndeosebi în vederea îmbunătățirii interconectărilor. Statele membre pot face parte, de asemenea, din diferite grupuri de cooperare.

**REGULAMENTUL (UE) NR. 995/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 20 octombrie 2010**

de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social
European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pădurile oferă o mare varietate de beneficii economice, sociale și de mediu, inclusiv lemn și produse forestiere nelemnoase, precum și servicii de mediu esențiale pentru umanitate, printre care conservarea biodiversității și a funcțiilor ecosistemului și protejarea sistemului climatic.
- (2) Datorită cererii crescânde de lemn și produse din lemn de pe plan mondial, precum și deficiențelor instituționale și de guvernare prezente în sectorul forestier dintr-o serie de țări producătoare de lemn, exploatarea forestieră ilegală și comerțul aferent au devenit și mai îngrijorătoare.
- (3) Exploatarea forestieră ilegală reprezintă o problemă globală de interes internațional major. Această problemă constituie o amenințare gravă pentru păduri, întrucât contribuie la procesul de despădurire și de degradare a pădurilor, responsabil pentru aproximativ 20 % din emisiile globale de CO₂, amenință biodiversitatea și subminează gestionarea pădurilor și dezvoltarea durabilă, inclusiv viabilitatea comercială a operatorilor care își desfășoară activitatea în conformitate cu legislația aplicabilă. Aceasta contribuie, de asemenea, la deșertificare și la eroziunea solului și poate exacerba fenomenele meteorologice extreme și inundațiile. În plus, exploatarea forestieră ilegală are implicații sociale, politice și

economice, deseori subminând progresul către o bună guvernare și amenințând mijloacele de subsistență ale comunităților locale dependente de păduri, și poate fi asociată cu conflicte armate. Se preconizează că combaterea problemei reprezentate de exploatarea forestieră ilegală în contextul prezentului regulament va contribui la eforturile Uniunii de atenuare a schimbărilor climatice în mod rentabil și aceasta ar trebui considerată ca un complement la acțiunile și angajamentele Uniunii în contextul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice.

- (4) În Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽³⁾, una dintre acțiunile prioritare identificate o reprezintă examinarea posibilității de a se lua măsuri active în vederea prevenirii și combaterii comerțului cu lemn recoltat în mod ilegal și continuarea participării active a Uniunii și a statelor membre la punerea în aplicare a rezoluțiilor și acordurilor globale și regionale referitoare la chestiuni ce vizează pădurile.
- (5) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu din 21 mai 2003 intitulată „Aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale (FLEGT): propunere pentru un plan de acțiune al Uniunii Europene” a propus un pachet de măsuri de susținere a eforturilor depuse la nivel internațional în vederea abordării problemei exploatarea forestieră ilegală și a comerțului aferent în contextul eforturilor generale ale Uniunii de a realiza o gestionare durabilă a pădurilor.
- (6) Parlamentul European și Consiliul au salutat respectiva comunicare și au recunoscut necesitatea participării Uniunii la eforturile internaționale de soluționare a problemei exploatarea forestieră ilegală.
- (7) În conformitate cu scopul comunicării menționate, și anume acela de a garanta că numai produsele din lemn produse în conformitate cu legislația națională a țării producătoare de lemn intră pe teritoriul Uniunii, Uniunea a inițiat negocieri în vederea încheierii unor acorduri de parteneriat voluntare („FLEGT APV”) cu țările producătoare de lemn („țări partenere”), în temeiul cărora părțile implicate au obligația juridică de a pune în aplicare un regim de licențe și de a reglementa comerțul cu sortimentele de lemn și cu produsele din lemn menționate în respectivele FLEGT APV.

⁽¹⁾ JO C 318, 23.12.2009, p. 88.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 22 aprilie 2009 (JO C 184 E, 8.7.2010, p. 145), Poziția Consiliului în primă lectură din 1 martie 2010 (JO C 114 E, 4.5.2010, p. 17) și Poziția Parlamentului European din 7 iulie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

- (8) Date fiind amploarea și urgența problemei, se impune sprijinirea activă a combaterii exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, completarea și consolidarea inițiativei privind FLEGT APV și îmbunătățirea sinergiilor dintre politicile care urmăresc protejarea pădurilor și atingerea unui înalt nivel de protecție a mediului, inclusiv combaterea schimbărilor climatice și a pierderii biodiversității.
- (9) Eforturile depuse de țările care au încheiat acorduri de parteneriat voluntare în cadrul FLEGT cu Uniunea și principiile încorporate în aceste acorduri, în special cu privire la definirea lemnului produs în mod legal, ar trebui să fie recunoscute și țările ar trebui încurajate în continuare să încheie FLEGT APV. De asemenea, ar trebui să se țină seama de faptul că, în cadrul regimului de licențe FLEGT, numai lemnul recoltat în conformitate cu legislația națională aplicabilă și produsele din lemn derivate din acesta sunt exportate către Uniune. În acest scop, lemnul utilizat la realizarea produselor din lemn menționate în anexele II și III la Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului din 20 decembrie 2005 privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană⁽¹⁾, având originea în țările partenere enumerate în anexa I la regulamentul respectiv, ar trebui considerat ca fiind recoltat în mod legal, cu condiția ca aceste produse să respecte dispozițiile regulamentului respectiv și orice dispoziții de punere în aplicare a acestuia.
- (10) De asemenea, ar trebui să se țină seama de faptul că Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) impune părților la convenție să acorde permisul CITES pentru export numai în cazul în care o specie menționată în Convenția CITES a fost recoltată, *inter alia*, în conformitate cu legislația națională a țării exportatoare. În acest sens, lemnul din speciile menționate în anexele A, B sau C la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea⁽²⁾ ar trebui considerat ca fiind recoltat în mod legal, cu condiția ca acesta să respecte dispozițiile regulamentului respectiv și orice dispoziții de punere în aplicare a acestuia.
- (11) Ținând seama de faptul că utilizarea lemnului și a produselor din lemn reciclate ar trebui să fie încurajată și că includerea unor astfel de produse în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar impune operatorilor o sarcină disproporționată, lemnul și produsele din lemn uzate care și-au încheiat ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeuri ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament.
- (12) Printre măsurile prevăzute prin prezentul regulament ar trebui să fie interzicerea introducerii pe piața internă pentru prima dată a lemnului recoltat ilegal sau a produselor din lemn derivate din acesta. Având în vedere complexitatea cauzelor și efectelor fenomenului de exploatare forestieră ilegală, ar trebui luate măsuri specifice, cum ar fi cele care vizează comportamentul operatorilor.
- (13) În contextul planului de acțiune FLEGT, Comisia și, după caz, statele membre pot sprijini și desfășura studii și activități de cercetare privind nivelul și natura exploatării forestiere ilegale în diferite țări și pun la dispoziția publicului aceste informații, și de asemenea sprijină acordarea unei îndrumări practice pentru operatori privind legislația aplicabilă în țările producătoare de lemn.
- (14) În lipsa unei definiții acceptate pe plan internațional, legislația țării de recoltare a lemnului, inclusiv regulamentele și actele juridice de punere în aplicare în țara respectivă a convențiilor internaționale relevante la care aceasta este parte, ar trebui să constituie baza pentru definirea a ceea ce se înțelege prin exploatare forestieră ilegală.
- (15) Numeroase produse din lemn trec prin diverse procese înainte și după ce sunt introduse pentru prima dată pe piața internă. Pentru a evita impunerea unei sarcini administrative inutile, numai operatorii care introduc pentru prima dată pe piața internă lemn și produse din lemn ar trebui să se supună sistemului „due diligence”, în timp ce un comerciant din lanțul de aprovizionare ar trebui să fie supus cerinței de a furniza informații de bază despre furnizorul și cumpărătorul său, pentru a permite trasabilitatea lemnului și a produselor din lemn.
- (16) Pe baza unei abordări sistematice, operatorii care introduc pentru prima dată pe piața internă lemn și produse din lemn ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că lemnul recoltat în mod ilegal și produsele din lemn derivate din acesta nu sunt introduse pe piața internă. În acest scop, operatorii ar trebui să acționeze cu prudență („due diligence”) în cadrul unui sistem de măsuri și de proceduri, pentru a reduce la maximum riscul privind introducerea pe piața internă a lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta.
- (17) Sistemul „due diligence” include trei elemente inerente gestionării riscului: accesul la informații, evaluarea riscului și atenuarea riscului identificat. Sistemul „due diligence” ar trebui să asigure accesul la informații privind sursele și furnizorii de lemn și produse din lemn introduse pe piața internă pentru prima dată, inclusiv informații relevante, cum ar fi respectarea legislației aplicabile, țara de recoltare, specia și cantitatea și, după caz, regiunea subnațională și concesiunea de recoltare. Pe baza acestor informații, operatorii ar trebui să realizeze o evaluare a riscului. În momentul în care este identificat un asemenea risc, operatorii ar trebui să îl atenueze în funcție de anvergura acestuia, în vederea prevenirii introducerii pe piața internă a lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta.

⁽¹⁾ JO L 347, 30.12.2005, p. 1.

⁽²⁾ JO L 61, 3.3.1997, p. 1.

- (18) Pentru a se evita orice sarcini administrative inutile, operatorii care utilizează deja sisteme sau proceduri care respectă cerințele prezentului regulament nu ar trebui să fie obligați să înființeze noi sisteme.
- (19) Pentru a recunoaște bunele practici în sectorul forestier, certificarea sau alte sisteme verificate de părți terțe care includ verificarea respectării legislației aplicabile pot fi utilizate în cadrul procedurii de evaluare a riscului.
- (20) Sectorul lemnului este extrem de important pentru economia Uniunii. Organizațiile de operatori sunt actori importanți în cadrul sectorului, întrucât reprezintă interesele acestuia la scară largă și interacționează cu o serie largă de părți interesate. De asemenea, aceste organizații dispun de competențe și de capacitatea de a analiza legislația în materie și de a facilita respectarea acesteia de către membrii lor, dar acestea nu ar trebui să utilizeze această competență pentru a domina piața. Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului regulament și pentru a contribui la dezvoltarea bunelor practici, este oportun să fie recunoscute organizațiile care au elaborat sisteme „due diligence” care îndeplinesc cerințele prezentului regulament. Recunoașterea și retragerea recunoașterii unei organizații de monitorizare ar trebui să se efectueze într-o manieră corectă și transparentă. O listă a acestor organizații recunoscute ar trebui publicată, pentru a permite operatorilor să le utilizeze.
- (21) Autoritățile competente ar trebui să efectueze periodic controale ale organizațiilor de monitorizare pentru a verifica dacă acestea îndeplinesc efectiv obligațiile prevăzute de prezentul regulament. Autoritățile competente ar trebui să încerce, de asemenea, să efectueze controale atunci când sunt în posesia unor informații relevante, inclusiv în ceea ce privește preocupări motivate ale unor terțe părți.
- (22) Autoritățile competente ar trebui să monitorizeze îndeplinirea eficientă de către acești operatori a obligațiilor prevăzute de prezentul regulament. În acest scop, autoritățile competente ar trebui să efectueze controale oficiale, după caz conform unui plan, care ar putea include controale la sediile operatorilor și verificări pe teren, și ar trebui să poată să solicite operatorilor să ia măsuri de remediere acolo unde este necesar. Autoritățile competente ar trebui să încerce, de asemenea, să efectueze controale atunci când sunt în posesia unor informații relevante, inclusiv preocupări motivate ale unor terțe părți.
- (23) Autoritățile competente ar trebui să întocmească registre de evidență a controalelor și să pună la dispoziție informațiile relevante în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.
- (24) Având în vedere caracterul internațional al exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, autoritățile competente ar trebui să coopereze atât între ele, cât și cu autoritățile administrative ale țărilor terțe și cu Comisia.
- (25) Pentru a facilita capacitatea operatorilor care introduc pe piața internă lemn sau produse din lemn de a respecta dispozițiile prezentului regulament și având în vedere situația IMM-urilor, statele membre, asistate, după caz, de Comisie, pot să ofere operatorilor asistență tehnică și de altă natură și să faciliteze schimbul de informații. Această asistență nu trebuie să elibereze operatorii de obligația lor de a acționa cu prudență.
- (26) Comercianții și organizațiile de monitorizare ar trebui să se abțină de la măsuri care ar putea pune în pericol realizarea obiectivului prezentului regulament.
- (27) Statele membre ar trebui să garanteze faptul că nerespectarea prezentului regulament, inclusiv de către operatori, comercianți și organizații de monitorizare, este sancționată printr-un sistem de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive. Normele de drept intern pot prevedea ca, după aplicarea unor sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive pentru nerespectarea interdicției de introducere pe piața internă a lemnului recoltat în mod ilegal sau a produselor din lemn derivate din acesta, lemnul și produsele din lemn respective să nu fie neapărat distruse și să poată fi folosite în schimb pentru scopuri de interes public.
- (28) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cu privire la procedurile de recunoaștere a organizațiilor de monitorizare și de retragere a recunoașterii acestora, la noile criterii relevante de evaluare a riscului care pot fi necesare pentru completarea criteriilor deja prevăzute de prezentul regulament și la lista sortimentelor de lemn și de produse din lemn cărora li se aplică prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (29) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în vederea adoptării de norme detaliate cu privire la frecvența și natura controalelor efectuate de către autoritățile competente asupra organizațiilor de monitorizare și asupra sistemelor „due diligence”, exceptând alte criterii relevante de evaluare a riscurilor. În conformitate cu articolul 291 din TFUE, normele și principiile generale privind mecanismele de care statele membre dispun pentru a controla modul în care Comisia își exercită competențele de executare se stabilesc în prealabil printr-un regulament adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară. În așteptarea adoptării

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

noului regulament, continuă să se aplice Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾, cu excepția procedurii de reglementare cu control, care nu este aplicabilă.

- (30) Operatorii și autoritățile competente ar trebui să beneficieze de o perioadă rezonabilă de timp pentru a se putea pregăti pentru îndeplinirea cerințelor din prezentul regulament.
- (31) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume combaterea exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual și, prin urmare, având în vedere amploarea acțiunii sale, obiectivul în cauză poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește obligațiile care revin operatorilor care introduc pentru prima dată pe piața internă lemn și produse din lemn, precum și obligațiile care revin comercianților.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „lemn și produse din lemn” înseamnă lemnul și produsele din lemn prevăzute în anexă, cu excepția produselor din lemn sau a elementelor acestor produse, fabricate din lemn sau din produse din lemn, care și-au încheiat ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile ⁽²⁾;
- (b) „introducere pe piață” înseamnă furnizarea prin orice mijloace, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, de lemn sau de produse din lemn, pentru prima dată pe piața internă, pentru distribuție sau utilizare în cadrul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit. Aceasta include, de asemenea, furnizarea prin mijloace de comunicare la

distanță, astfel cum sunt definite în Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță ⁽³⁾. Furnizarea pe piața internă a produselor din lemn derivate din lemn sau din produse din lemn deja introduse pe piața internă nu reprezintă „introducere pe piață”;

- (c) „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață lemn sau produse din lemn;
- (d) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în cursul unei activități comerciale, vinde sau cumpără pe piața internă lemn sau produse din lemn introduse deja pe piața internă;
- (e) „țara de recoltare” înseamnă țara sau teritoriul din care s-a recoltat lemnul sau lemnul utilizat la realizarea produselor din lemn;
- (f) „recoltat în mod legal” înseamnă recoltat în conformitate cu legislația aplicabilă a țării de recoltare;
- (g) „recoltat în mod ilegal” înseamnă recoltat cu încălcarea legislației aplicabile a țării de recoltare;
- (h) „legislația aplicabilă” înseamnă legislația în vigoare în țara de recoltare și reglementează următoarele aspecte:
- drepturi de recoltare a lemnului în interiorul limitelor legale făcute publice;
 - plăți pentru drepturile de recoltare și lemn, inclusiv taxe legate de recoltarea lemnului;
 - recoltarea lemnului, inclusiv legislația din domeniul mediului și cel forestier, inclusiv gestionarea pădurilor și conservarea biodiversității, atunci când acestea sunt direct legate de recoltarea lemnului;
 - drepturile legale ale terților privind folosința și proprietatea afectate de recoltarea lemnului; precum și
 - comerțul și vama, în măsura în care este vizat sectorul forestier.

Articolul 3

Statutul lemnului și al produselor din lemn reglementate de FLEGT și CITES

Lemnul utilizat la realizarea produselor din lemn prevăzute în anexele II și III la Regulamentul (CE) nr. 2173/2005, care sunt originare din țările partenere prevăzute în anexa I la regulamentul menționat și care respectă dispozițiile regulamentului respectiv și dispozițiile de punere în aplicare a acestuia, se consideră a fi recoltat în mod legal în sensul prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

⁽³⁾ JO L 144, 4.6.1997, p. 19.

Lemnul din speciile prevăzute în anexele A, B sau C la Regulamentul (CE) nr. 338/97 și care respectă dispozițiile regulamentului respectiv și dispozițiile de punere în aplicare a acestuia se consideră a fi recoltat în mod legal în sensul prezentului regulament.

Articolul 4

Obligațiile care revin operatorilor

(1) Se interzice introducerea pe piață a lemnului recoltat în mod ilegal sau a produselor din lemn derivate din acesta.

(2) Operatorii acționează cu prudență atunci când introduc pe piață lemn sau produse din lemn. În acest sens, aceștia utilizează un cadru de proceduri și de măsuri, denumit în continuare „sistem «due diligence»”, astfel cum este prevăzut la articolul 6.

(3) Fiecare operator menține și evaluează periodic sistemul „due diligence” pe care îl utilizează, cu excepția cazului în care operatorul utilizează un sistem „due diligence” instituit de o organizație de monitorizare menționată la articolul 8. Mecanismele existente de supraveghere prevăzute de legislația națională și orice mecanism voluntar de control al lanțului de aprovizionare, care îndeplinesc cerințele prezentului regulament, pot fi utilizate ca bază pentru sistemul „due diligence”.

Articolul 5

Obligația în materie de trasabilitate

Comercianții trebuie să fie în măsură să identifice, pe întreg parcursul lanțului de aprovizionare:

- (a) operatorii sau comercianții care au furnizat lemnul sau produsele din lemn; și
- (b) după caz, comercianții cărora le-au furnizat lemn sau produse din lemn.

Comercianții păstrează informațiile menționate la primul paragraf timp de cel puțin cinci ani și le furnizează, la cerere, autorităților competente.

Articolul 6

Sistemele „due diligence”

(1) Sistemul „due diligence” menționat la articolul 4 alineatul (2) cuprinde următoarele elemente:

- (a) măsuri și proceduri care permit accesul la următoarele informații referitoare la aprovizionarea operatorului cu lemn sau produse din lemn, care sunt introduse pe piață:

- descrierea, inclusiv denumirea comercială și tipul de produs, precum și denumirea comună a speciilor de arbori și, după caz, denumirea științifică completă;

- țara de recoltare și, după caz:

- (i) regiunea subnațională unde a fost recoltat lemnul; și

- (ii) concesiunea de recoltare;

- cantitatea (exprimată în volum, masă sau număr de unități);

- denumirea și adresa furnizorului operatorului;

- numele și adresa comerciantului căruia i-au fost furnizate lemnul și produsele din lemn;

- documente sau alte informații care indică faptul că lemnul și produsele din lemn în cauză sunt conforme cu legislația aplicabilă;

(b) proceduri de evaluare a riscului care permit operatorului să analizeze și să evalueze riscul de a fi introdus pe piață lemn recoltat în mod ilegal sau produse din lemn derivate din acesta.

Aceste proceduri iau în considerare informațiile prevăzute la litera (a), precum și criteriile relevante de evaluare a riscului, inclusiv:

- garantarea respectării legislației aplicabile, care poate include certificarea sau alte sisteme verificate de terțe părți care se referă la respectarea legislației aplicabile;

- prevalența recoltării ilegale a anumitor specii de arbori;

- prevalența recoltării sau a practicilor ilegale în țara de recoltare și/sau regiunea subnațională în care a fost recoltat lemnul, inclusiv prevalența conflictelor armate;

- sancțiunile impuse de Consiliul de Securitate al ONU sau de Consiliul Uniunii Europene cu privire la importul sau exportul de lemn;

- complexitatea lanțului de aprovizionare cu lemn și produse din lemn;

(c) cu excepția cazului în care riscul identificat cu ocazia procedurilor de evaluare a riscului menționate la litera (b) este neglijabil, proceduri de atenuare a riscului care constau într-o serie de măsuri și proceduri care sunt adecvate și proporționale pentru a reduce cu eficiență la minimum riscul respectiv și care pot include solicitarea unor informații sau documente suplimentare și/sau solicitarea de verificare de către părți terțe.

(2) Normele detaliate necesare pentru asigurarea punerii în aplicare uniforme a alineatului (1), cu excepția celor privind noile criterii relevante de evaluare a riscului menționate la alineatul (1) litera (b) a doua teză din prezentul articol, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 18 alineatul (2). Respectivul norme se adoptă până la 3 iunie 2012.

(3) Ținând seama de evoluția pieței și de experiența acumulată în punerea în aplicare a prezentului regulament, astfel cum au fost identificate, în special, în cadrul schimbului de informații menționat la articolul 13 și al raportării menționate la articolul 20 alineatul (3), Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește noi criterii relevante de evaluare a riscului care pot fi necesare pentru completarea celor menționate la alineatul (1) litera (b) a doua teză din prezentul articol în vederea asigurării eficacității sistemului „due diligence”.

Pentru actele delegate menționate la prezentul alineat, se aplică procedurile prevăzute la articolele 15, 16 și 17.

Articolul 7

Autoritățile competente

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile pentru aplicarea prezentului regulament.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre denumirile și adresele autorităților competente până la 3 iunie 2011. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre orice modificări ale denumirilor sau ale adreselor autorităților competente.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului, inclusiv pe internet, o listă a autorităților competente. Lista respectivă se actualizează periodic.

Articolul 8

Organizații de monitorizare

(1) O organizație de monitorizare:

(a) menține și evaluează periodic un sistem „due diligence” prevăzut la articolul 6 și acordă operatorilor dreptul de utilizare a acestuia;

(b) verifică utilizarea corespunzătoare a sistemului său „due diligence” de către acești operatori;

(c) ia măsuri adecvate în cazul unei utilizări necorespunzătoare a sistemului său „due diligence” de către un operator, inclusiv informarea autorităților competente în cazul unei încălcări semnificative sau repetate de către operator.

(2) O organizație poate depune o cerere de recunoaștere ca organizație de monitorizare, în cazul în care îndeplinește următoarele cerințe:

(a) are personalitate juridică și este constituită în mod legal în cadrul Uniunii;

(b) are expertiza necesară și capacitatea de a exercita funcțiile menționate la alineatul (1); și

(c) se asigură că nu există niciun fel de conflicte de interese în exercitarea funcțiilor sale.

(3) Comisia, după consultarea statului membru (statelor membre) în cauză, recunoaște ca organizație de monitorizare un solicitant care îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (2).

Decizia de a acorda recunoaștere unei organizații de monitorizare este transmisă de către Comisie autorităților competente din toate statele membre.

(4) Autoritățile competente efectuează periodic controale pentru a verifica dacă organizațiile de monitorizare care își desfășoară activitatea sub jurisdicția autorităților competente îndeplinesc în continuare funcțiile prevăzute la alineatul (1) și continuă să respecte cerințele prevăzute la alineatul (2). Controalele pot fi efectuate, de asemenea, atunci când autoritatea competentă din statul membru se află în posesia unor informații relevante, inclusiv suspiciuni motivate ale unor părți terțe, sau atunci când a detectat deficiențe în implementarea de către operatori a sistemului „due diligence” stabilit de către o organizație de monitorizare. Un raport privind controalele se pune la dispoziție în conformitate cu Directiva 2003/4/CE.

(5) În cazul în care o autoritate competentă stabilește că o organizație de monitorizare nu mai îndeplinește funcțiile prevăzute la alineatul (1) sau nu mai respectă cerințele prevăzute la alineatul (2), aceasta informează fără întârziere Comisia.

(6) Comisia retrage recunoașterea organizației de monitorizare în cazul în care a constatat, în special pe baza informațiilor prevăzute la alineatul (5), că o organizație de monitorizare nu mai îndeplinește funcțiile prevăzute la alineatul (1) sau cerințele prevăzute la alineatul (2). Înaintea retragerii recunoașterii unei organizații de monitorizare, Comisia informează statele membre în cauză.

Decizia de a retrage recunoașterea unei organizații de monitorizare este transmisă de către Comisie autorităților competente din toate statele membre.

(7) Pentru a completa normele de procedură în ceea ce privește recunoașterea organizațiilor de monitorizare și retragerea recunoașterii acestora și, în funcție de experiența acumulată, pentru a le modifica, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE, asigurând, în același timp, că recunoașterea și retragerea recunoașterii decurg într-o manieră corectă și transparentă.

Pentru actele delegate menționate la prezentul alineat, se aplică procedurile prevăzute la articolele 15, 16 și 17. Respectivele acte se adoptă până la 3 martie 2012.

(8) Normele detaliate privind frecvența și natura controalelor menționate la alineatul (4), necesare pentru a asigura supravegherea eficace a organizațiilor de monitorizare și punerea în aplicare uniformă a alineatului (4) se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 18 alineatul (2). Respectivele norme se adoptă până la 3 iunie 2012.

Articolul 9

Lista organizațiilor de monitorizare

Comisia publică lista organizațiilor de monitorizare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, și o pune la dispoziție pe pagina sa de internet. Lista respectivă se actualizează periodic.

Articolul 10

Controale asupra operatorilor

(1) Autoritățile competente efectuează controale pentru a verifica dacă operatorii respectă cerințele prevăzute la articolele 4 și 6.

(2) Controalele menționate la alineatul (1) se desfășoară în conformitate cu un plan revizuit periodic, urmând o abordare

bazată pe riscuri. În plus, controalele pot fi efectuate atunci când autoritatea competentă se află în posesia unor informații relevante, inclusiv pe baza unor suspiciuni motivate ale unor părți terțe, privind respectarea de către operator a prezentului regulament.

(3) Controalele menționate la alineatul (1) pot include, printre altele:

(a) examinarea sistemului „due diligence”, incluzând procedurile de evaluare și de atenuare a riscurilor;

(b) examinarea documentației și a registrelor care demonstrează funcționarea corespunzătoare a sistemului „due diligence” și a procedurilor;

(c) controale prin sondaj, inclusiv verificări pe teren.

(4) Operatorii acordă toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea controalelor menționate la alineatul (1), în special în ceea ce privește accesul în sediu și prezentarea documentației sau a registrelor.

(5) Fără a aduce atingere articolului 19, în cazul în care, în urma controalelor menționate la alineatul (1), au fost identificate deficiențe, autoritățile competente pot emite o notificare privind măsurile de remediere care trebuie luate de operator. În plus, în funcție de natura deficiențelor constatate, statele membre pot lua măsuri provizorii imediate, printre care:

(a) confiscarea lemnului și a produselor din lemn;

(b) interzicerea comercializării lemnului și a produselor din lemn.

Articolul 11

Registrele de evidență a controalelor

(1) Autoritățile competente întocmesc și păstrează registre de evidență a controalelor menționate la articolul 10 alineatul (1), indicând în special natura și rezultatele acestora, precum și a oricăror notificări privind măsuri de remediere emise în temeiul articolului 10 alineatul (5). Înregistrările aferente tuturor controalelor se păstrează cel puțin cinci ani.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se pun la dispoziție în conformitate cu Directiva 2003/4/CE.

Articolul 12

Cooperarea

(1) Autoritățile competente cooperează între ele, cu autoritățile administrative din țări terțe și cu Comisia pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului regulament.

(2) Autoritățile competente fac schimb de informații privind deficiențe grave identificate pe parcursul controalelor menționate la articolul 8 alineatul (4) și la articolul 10 alineatul (1) și privind tipurile de sancțiuni impuse în conformitate cu articolul 19, cu autoritățile competente ale altor state membre și cu Comisia.

Articolul 13

Asistența tehnică, consilierea și schimbul de informații

(1) Fără a aduce atingere obligației operatorilor de a acționa cu prudență în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), statele membre, asistate, după caz, de Comisie, pot acorda operatorilor asistență tehnică și de alte tipuri și consiliere, ținând seama de situația întreprinderilor mici și mijlocii, pentru a facilita respectarea dispozițiilor prezentului regulament, în special în ceea ce privește aplicarea unui sistem „due diligence” în conformitate cu articolul 6.

(2) Statele membre, asistate, după caz, de Comisie, pot facilita schimbul și diseminarea informațiilor relevante privind exploatarea forestieră ilegală, în special cu scopul de a oferi asistență operatorilor la evaluarea riscurilor astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) litera (b), și privind cele mai bune practici legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.

(3) Asistența este acordată astfel încât responsabilitățile autorităților competente să nu fie compromise și să fie menținută independența acestora la aplicarea prezentului regulament.

Articolul 14

Modificări ale anexei

Pentru a ține seama de experiența acumulată în punerea în aplicare a prezentului regulament, identificată în special prin exercițiul de raportare menționat la articolul 20 alineatele (3) și (4), de schimbul de informații menționat la articolul 13, precum și de evoluțiile cu privire la caracteristicile tehnice, utilizatorii finali și procesele de producție a lemnului și produselor din lemn vizate, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE prin modificarea și completarea listei sortimentelor de lemn și a produselor din lemn prevăzută în anexă. Astfel de acte nu trebuie să creeze o sarcină disproporționată asupra operatorilor.

Pentru actele delegate menționate în prezentul articol, se aplică procedurile prevăzute la articolele 15, 16 și 17.

Articolul 15

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 6 alineatul (3), articolul 8 alineatul (7) și articolul 14 este conferită Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la 2 decembrie 2010. Comisia prezintă un raport cu privire la competențele delegate cel târziu cu trei luni înainte de încheierea perioadei de trei ani de la data aplicării prezentului regulament. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 16.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 16 și 17.

Articolul 16

Revocarea competențelor delegate

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (3), articolul 8 alineatul (7) și articolul 14 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe va depune toate eforturile pentru a informa cealaltă instituție și Comisia în timp util înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și eventualele motive ale revocării.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 17

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul se poate opune unui act delegat în termen de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu s-a opus actului delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile acestuia.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea perioadei respective în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că au decis să nu formuleze obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul se opune actului delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele pentru care se opune actului delegat.

Articolul 18

Comitetul

(1) Comisia beneficiază de asistență din partea Comitetului pentru aplicarea reglementărilor forestiere, guvernare și schimburi comerciale (FLEGT) instituit în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 2173/2005.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din decizia respectivă.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 19

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare asigurării punerii în aplicare a acestora.

(2) Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive și pot include, printre altele:

(a) amenzi proporționale cu daunele ecologice produse, cu valoarea lemnului sau a produselor din lemn în cauză și cu pierderile fiscale și prejudiciul economic cauzate de încălcare, calculând nivelul sancțiunilor astfel încât să se asigure că acestea privează persoanele responsabile de avantajele economice obținute ca urmare a încălcărilor grave comise de acestea, fără a aduce atingere dreptului legitim la exercitarea unei profesii, și majorând progresiv amenzile pentru încălcările grave și repetate;

(b) confiscarea lemnului și a produselor din lemn în cauză;

(c) suspendarea imediată a autorizației de funcționare.

(3) Statele membre comunică aceste dispoziții Comisiei și o informează fără întârziere cu privire la orice modificări ulterioare ale acestora.

Articolul 20

Raportare

(1) Statele membre trimit Comisiei, până la data de 30 aprilie a fiecărui al doilea an de la 3 martie 2013, un raport privind aplicarea prezentului regulament pe parcursul celor doi ani precedenți.

(2) Pe baza acestor rapoarte, Comisia întocmește un raport pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului din doi în doi ani. Atunci când elaborează raportul, Comisia ține seama de progresele realizate în ceea ce privește încheierea și funcționarea FLEGT APV în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2173/2005 și de contribuția acestora la reducerea la minimum a prezenței lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta pe piața internă.

(3) Până la 3 decembrie 2015 și, ulterior, la fiecare șase ani, Comisia, pe baza rapoartelor și a experienței dobândite în aplicarea prezentului regulament, reexaminează funcționarea și eficiența prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește împiedicarea introducerii pe piață a lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta. Comisia trebuie să aibă în vedere în special consecințele administrative pentru întreprinderile mici și mijlocii, precum și gama de produse. Rapoartele pot fi însoțite, după caz, de propuneri legislative corespunzătoare.

(4) Primul dintre rapoartele menționate la alineatul (3) include o evaluare a situației economice și comerciale actuale din Uniune pentru produsele prevăzute la capitolul 49 din Nomenclatura combinată, ținând mai ales seama de competitivitatea sectoarelor relevante, pentru a analiza eventuala includere a acestora în lista tipurilor de lemn și produse din lemn enumerate în anexa la prezentul regulament.

Raportul menționat la primul paragraf include, de asemenea, o evaluare a eficacității interdicției de a introduce pe piață lemn recoltat în mod ilegal și produselor din lemn derivate din acesta astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1), precum și a sistemelor „due diligence” prevăzute la articolul 6.

Articolul 21

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 martie 2013. Cu toate acestea, articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatele (7) și (8) se aplică de la 2 decembrie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 20 octombrie 2010.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
O. CHASTEL

ANEXĂ

Lemn și produse din lemn, în conformitate cu clasificarea din Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ⁽¹⁾, cărora li se aplică dispozițiile prezentului regulament

- 4401 Lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, ramuri, vreascuri sau sub forme similare; lemn sub formă de aşchii sau particule; rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, chiar aglomerate, sub formă de butuci, brichete, pelete sau forme similare
 - 4403 Lemn brut, chiar cojit, curățat de ramuri sau ecarisat
 - 4406 Traverse din lemn pentru căi ferate sau similare
 - 4407 Lemn tăiat sau despicat longitudinal, tranșat sau derulat, chiar geluit, șlefuit sau lipit prin îmbinare cap la cap cu o grosime de peste 6 mm
 - 4408 Foi pentru furnir (inclusiv cele obținute prin retezarea lemnului stratificat), foi pentru placaj sau pentru alt lemn stratificat similar și alt lemn tăiat longitudinal, decupat sau derulat, chiar șlefuit, geluit sau lipit cap la cap, cu o grosime de maximum 6 mm
 - 4409 Lemn (inclusiv lamele și frizele de parchet, neasamblate), profilat (sub formă de lambă, de uluc, fâltuit, șanfrenat, îmbinat în V, mulurat, rotunjit sau similare), în lungul unuia sau mai multor canturi, fețe sau capete, chiar geluit, șlefuit sau lipit prin îmbinare cap la cap
 - 4410 Plăci aglomerate, panouri numite „oriented strand board” (OSB) și panouri similare (de exemplu, panourile numite „waferboard”), din lemn sau din alte materiale lemnoase, chiar aglomerate cu rășini sau cu alți lianți organici
 - 4411 Panouri fibrolemnoase sau din alte materiale lemnoase, chiar aglomerate cu rășini sau cu alți lianți organici
 - 4412 Placaj, panouri furniruite și lemn stratificat similar
 - 4413 00 00 Lemn „densificat”, în blocuri, scânduri, lame sau sub formă de profile
 - 4414 00 Rame din lemn pentru tablouri, fotografii, oglinzi sau obiecte similare
 - 4415 Lăzi, lădițe, coșuri, cilindri și ambalaje similare din lemn; tambure pentru cabluri, din lemn; paleți simpli, boxpaleți și alte platforme de încărcare, din lemn; grilaje din lemn pentru paleți
- (Alte materiale decât cele de ambalaj, utilizate exclusiv ca ambalaj pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs introdus pe piață)
- 4416 00 00 Butoaie, cuve, putini și alte produse de dogărie și părțile lor, din lemn, inclusiv doagele
 - 4418 Lucrări de tâmplărie și piese de dulgherie pentru construcții, inclusiv panouri celulare, panouri asamblate pentru acoperit podeaua și șindrile („shingles” și „shakes”) din lemn

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

- Celuloză și hârtie, prevăzute la capitolele 47 și 48 din Nomenclatura combinată, cu excepția celor pe bază de bambus și a produselor reciclate (deșeuri și resturi)

 - 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 și 9403 90 30 Mobilă din lemn

 - 9406 00 20 Construcții prefabricate
-

REGULAMENTUL (UE) NR. 996/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 20 octombrie 2010

privind investigarea și prevenirea accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă și de
abrogare a Directivei 94/56/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 100 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social
European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția
Datelor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În Europa ar trebui să se asigure un înalt nivel general de siguranță în aviația civilă și ar trebui să se depună toate eforturile pentru a reduce numărul de accidente și incidente în scopul de a asigura încrederea publicului în transportul aerian.
- (2) Efectuarea cu promptitudine a unor investigații privind siguranța în ceea ce privește accidentele și incidentele survenite în aviația civilă îmbunătățește siguranța aviației și contribuie la prevenirea apariției de accidente și incidente.
- (3) Raportarea, analizarea și diseminarea constatărilor referitoare la incidentele legate de siguranță sunt fundamentale pentru a îmbunătăți siguranța aeriană. Din acest motiv, Comisia ar trebui să introducă, înainte de

31 decembrie 2011, o propunere de revizuire a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2003 privind raportarea evenimentelor în aviația civilă ⁽⁴⁾.

- (4) Unicul obiectiv al investigațiilor privind siguranța ar trebui să fie prevenirea accidentelor și incidentelor viitoare, fără a stabili a cui este culpa sau răspunderea.

- (5) Ar trebui să se țină seama de Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944 („Convenția de la Chicago”), care prevede punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a asigura operarea în condiții de siguranță a aeronavelor. Ar trebui să se țină seama în mod special de anexa 13 la Convenția de la Chicago și de modificările sale ulterioare, care stabilesc standarde internaționale și practici internaționale recomandate pentru investigarea accidentelor și incidentelor aviatice, precum și ce se înțelege prin stat de înregistrare, stat operator, stat proiectant, stat fabricant și stat în care a avut loc evenimentul utilizate în convenție.

- (6) În conformitate cu standardele internaționale și practicile recomandate prevăzute în anexa 13 la Convenția de la Chicago, investigarea accidentelor și a incidentelor grave se efectuează sub responsabilitatea statului în care s-a produs accidentul sau incidentul grav sau a statului de înregistrare, în cazul în care nu se poate stabili în mod clar că locul accidentului sau a incidentului grav se găsește pe teritoriul vreunui stat. Un stat poate să delege sarcina de a efectua o investigație unui alt stat sau să solicite asistența acestuia. Investigațiile privind siguranța în Uniune ar trebui să se efectueze într-un mod similar.

- (7) Învățămintele desprinse din punerea în aplicare a Directivei 94/56/CE a Consiliului din 21 noiembrie 1994 de stabilire a principiilor fundamentale care reglementează anchetarea accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă ⁽⁵⁾ ar trebui folosite pentru a îmbunătăți eficiența investigării și prevenirii accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă în Uniune.

⁽¹⁾ Avizul din 27 mai 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 132, 21.5.2010, p. 1.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 21 septembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 11 octombrie 2010.

⁽⁴⁾ JO L 167, 4.7.2003, p. 23.

⁽⁵⁾ JO L 319, 12.12.1994, p. 14.

- (8) Ar trebui să se țină seama de modificările aduse, de la adoptarea Directivei 94/56/CE, cadrului instituțional și de reglementare în domeniul siguranței aviației civile în Uniune, în special de crearea Agenției Europene de Siguranță a Aviației („AESA”). Impactul la nivelul Uniunii a recomandărilor privind siguranța ar trebui luat, de asemenea, în considerare, având în vedere faptul că siguranța aviației este reglementată din ce în ce mai mult la nivelul Uniunii.
- (9) AESA îndeplinește, în numele statelor membre, funcțiile și sarcinile statului proiectant, fabricant și de înregistrare în ceea ce privește aprobarea proiectării, conform prevederilor Convenției de la Chicago și anexelor la aceasta. Prin urmare AESA, în conformitate cu anexa 13 la Convenția de la Chicago, ar trebui să fie invitată să participe la investigațiile privind siguranța pentru a contribui, în limita domeniului său de competență, la eficiența acestora și pentru a garanta siguranța proiectării aeronavelor, fără a aduce atingere statutului independent al investigației. În mod similar, autoritățile naționale aeronautice civile ar trebui să fie invitate să participe la investigațiile privind siguranța.
- (10) Având în vedere responsabilitățile lor în domeniul siguranței, persoanele desemnate de AESA, precum și autoritățile naționale aeronautice civile ar trebui să aibă acces la informațiile relevante pentru evaluarea eficacității cerințelor în materie de siguranță.
- (11) Pentru a asigura o mai bună prevenire a accidentelor și incidentelor aviatice, AESA, în colaborare cu autoritățile competente ale statelor membre, ar trebui să participe, de asemenea, la schimbul și analiza informațiilor din cadrul sistemelor de raportare a evenimentelor în conformitate cu Directiva 2003/42/CE, evitând, totodată, orice conflict de interese. Aceste informații ar trebui protejate în mod corespunzător împotriva utilizării sau divulgării neautorizate.
- (12) Este recunoscut faptul că participarea AESA și a autorităților competente din statele membre la schimbul și analiza informațiilor care fac obiectul Directivei 2003/42/CE ar putea fi benefică pentru investigațiile în materie de siguranță prin accesul online la informațiile relevante legate de siguranță care se găsesc în fișierul centralizat de informații privind evenimentele în domeniul aviației civile.
- (13) Amploarea investigațiilor privind siguranța ar trebui să depindă de învățămintele care pot fi trase din acestea în vederea îmbunătățirii siguranței aviației, ținându-se seama în special de necesitatea utilizării rentabile a resurselor pentru investigații existente în Uniune.
- (14) Investigarea accidentelor și incidentelor din punctul de vedere al siguranței ar trebui efectuată de către o autoritate independentă responsabilă de investigațiile privind siguranța sau sub controlul acesteia, pentru a evita orice conflict de interese și orice eventuală imixtiune în procesul de determinare a cauzelor evenimentelor investigate.
- (15) Autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța se află în centrul procesului de investigare. Activitatea lor este de importanță capitală pentru determinarea cauzelor unui accident sau incident. Prin urmare, este esențial să își poată efectua investigațiile în condiții de independență deplină și de resurse financiare și umane necesare pentru efectuarea investigațiilor în mod eficace și eficient.
- (16) Ar trebui consolidată capacitatea autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța din statele membre și cooperarea dintre acestea este necesară pentru a îmbunătăți eficiența investigării și prevenirii accidentelor și a incidentelor survenite în aviația civilă din Uniune.
- (17) Rolul coordonator al autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța ar trebui recunoscut și consolidat în context european, pentru a aduce beneficii reale siguranței în domeniul aviației, profitând de cooperarea deja existentă între aceste autorități și de resursele disponibile în statele membre pentru investigații, care ar trebui utilizate în cel mai eficient mod posibil. Această recunoaștere și consolidare ar putea fi realizată cel mai bine prin intermediul rețelei europene a autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța aviației civile (denumită în continuare „rețeaua”), cu roluri și sarcini bine definite.
- (18) Rețeaua ar trebui să își desfășoare activitățile de coordonare în mod transparent și independent și să fie susținută activ de către Uniune.
- (19) Obiectivele prezentului regulament pot fi atinse mai bine prin cooperarea cu țări terțe, cărora ar putea să li se permită participarea la activitățile rețelei, în calitate de observatori.
- (20) Având în vedere că este esențial să se asigure competențe clare pentru investigațiile privind siguranța, statele membre ar trebui, în conformitate cu legislația în vigoare cu privire la competențele autorităților responsabile de anchete judiciare și, după caz, în strânsă colaborare cu acestea, să se asigure că autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța li se permite să își îndeplinească sarcinile în cele mai bune condiții, în interesul siguranței aviației. Din acest motiv, autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța ar trebui să beneficieze de un acces imediat și nerestricționat la locul accidentului și ar trebui să le fie puse la dispoziție toate elementele necesare pentru a îndeplini cerințele unei investigații privind siguranța, fără a aduce atingere obiectivelor unei anchete judiciare.

- (21) Se pot realiza investigații eficiente privind siguranța numai dacă dovezile importante sunt conservate în mod corespunzător.
- (22) Sistemul de siguranță a aviației civile se bazează pe răspunsurile primite și pe învățămintele trase în legătură cu accidentele și incidentele, care necesită aplicarea strictă a normelor în vigoare privind confidențialitatea pentru a garanta disponibilitatea în viitor a unor surse valoroase de informații. În acest context, informațiile sensibile privind siguranța ar trebui protejate în mod corespunzător.
- (23) Un accident determină apariția unui număr de interese publice diverse, cum ar fi prevenirea viitoarelor accidente și administrarea corespunzătoare a justiției. Acestea depășesc atât interesele individuale ale părților implicate, cât și evenimentul specific. Pentru a garanta respectarea interesului public general este necesară obținerea unui echilibru corect între toate interesele implicate.
- (24) Sistemul aviației civile ar trebui să promoveze, de asemenea, un mediu nepunitiv care să faciliteze raportarea de bună voie a evenimentelor, contribuind, astfel, la consolidarea principiului „just culture”.
- (25) Informațiile furnizate de o persoană în cadrul unei investigații privind siguranța nu ar trebui folosite împotriva persoanei respective, în vederea respectării principiilor constituționale și a legislației naționale.
- (26) Statele membre ar trebui să aibă opțiunea de a limita numărul de cazuri în care ar putea fi luată o decizie de divulgare a informațiilor obținute în timpul unei investigații privind siguranța fără a afecta buna funcționare a sistemului judiciar.
- (27) În vederea prevenirii accidentelor și incidentelor este important să se comunice, în cel mai scurt timp posibil, informații pertinente, inclusiv și mai ales rapoarte și recomandări privind siguranța rezultate în urma investigațiilor privind siguranța.
- (28) Autoritatea competentă ar trebui să țină întotdeauna seama de recomandările privind siguranța emise în urma investigării unui accident sau a unui incident grav sau din alte surse, cum ar fi studiile în materie de siguranță, și, dacă este cazul, să acționeze în consecință pentru a asigura prevenirea eficientă a accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă.
- (29) Progresele în cercetarea privind atât poziționarea în timp real a aeronavelor, cât și accesul la informațiile conținute de dispozitivele de înregistrare în zbor fără a fi necesară prezența fizică a dispozitivelor ar trebui încurajate pentru îmbunătățirea mijloacelor puse la dispoziția investigatorilor pentru a determina cauzele accidentelor și, în același timp, pentru îmbunătățirea capacității de prevenire a incidentelor recurente. Asemenea progrese ar constitui un important pas înainte în materie de siguranță aviatică.
- (30) Experiența a demonstrat că este câteodată dificil să se obțină rapid listele exacte cu persoanele de la bordul unei aeronave, dar și că este important să se fixeze un termen limită în care i se poate solicita unei companii aeriene o asemenea listă. În plus, datele conținute de aceste liste ar trebui protejate de utilizarea sau divulgarea neautorizată. În mod similar, disponibilitatea informațiilor privind produsele periculoase de la bordul aeronavelor implicate într-un accident este necesară pentru a reduce la minimum riscurile pentru siguranța investigatorilor prezenți la locul evenimentului.
- (31) În urma unui accident aerian, este dificil să se identifice rapid persoana de contact potrivită care să dea informații cu privire la prezența la bord a unui pasager. Ar trebui prin urmare să se ofere pasagerilor posibilitatea de a desemna o persoană de contact.
- (32) Ar trebui, de asemenea, specificată în mod corespunzător asistența acordată victimelor accidentelor aviaticice și familiilor acestora.
- (33) Modul în care statele membre și companiile aeriene reacționează la un accident și la consecințele acestuia sunt de o importanță decisivă. În acest sens, statele membre ar trebui să aibă un plan de urgență care să prevadă în special servicii de urgență în aeroport și asistență pentru victimele accidentelor aviaticice și familiile lor. Companiile aeriene ar trebui să aibă, de asemenea, un plan privind asistența pentru victimele accidentelor aviaticice și familiile lor. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită comunicării cu victimele și sprijinului oferit victimelor și rudelor și organizațiilor acestora.
- (34) La aplicarea prezentului regulament ar trebui să se respecte pe deplin normele privind accesul la date, prelucrarea datelor și protecția persoanelor fizice prevăzute de actele juridice relevante ale Uniunii.
- (35) Sancțiunile ar trebui mai ales să permită sancționarea oricărei persoane care, prin încălcarea prezentului regulament, divulgă informații protejate de prezentul regulament; obstrucționează acțiunile unei autorități responsabile de investigațiile privind siguranța împiedicând investigatorii să își îndeplinească sarcinile sau refuzând să furnizeze înregistrări utile, informații și documente importante, ascunzându-le, alterându-le sau distrugându-le; sau, atunci când are cunoștință de survenirea unui accident sau incident grav, nu informează autoritățile competente în acest sens.

(36) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea unor norme comune în domeniul investigării privind siguranța în aviația civilă, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele sale la scară europeană, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(37) Prin urmare, este necesară abrogarea Directivei 94/56/CE.

(38) Declarația ministerială privind aeroportul Gibraltar, adoptată la Cordoba la 18 septembrie 2006 în cadrul primei reuniuni ministeriale a Forumului de dialog privind Gibraltarul, va înlocui Declarația comună privind aeroportul Gibraltar făcută la Londra la 2 decembrie 1987, deplina conformitate cu declarația din 2006 fiind asimilată conformității cu declarația din 1987,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

(1) Prezentul regulament urmărește să îmbunătățească siguranța aviației garantând un nivel înalt de eficiență, promptitudine și calitate a investigațiilor privind siguranța în domeniul aviației civile europene, care au ca unic obiectiv prevenirea unor accidente și incidente viitoare, fără a stabili a cui este culpa sau răspunderea, inclusiv prin înființarea unei rețele europene a autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța aviației civile. Prezentul regulament stabilește, de asemenea, norme privind disponibilitatea în timp util a informațiilor referitoare la toate persoanele și mărfurile periculoase aflate la bordul unei aeronave implicate într-un accident. Acesta își propune, totodată, să îmbunătățească asistența acordată victimelor accidentelor aviatice și familiilor acestora.

(2) Aplicarea prezentului regulament în cazul aeroportului Gibraltar se interpretează ca neaducând atingere pozițiilor juridice respective ale Regatului Spaniei și Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord cu privire la diferendul referitor la suveranitatea asupra teritoriului pe care este situat aeroportul.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „accident” înseamnă un eveniment asociat cu operarea unei aeronave, care, în cazul unei aeronave cu pilot uman, are loc între momentul în care o persoană se îmbarcă la bordul

aeronavei cu intenția de a efectua un zbor și momentul în care toate persoanele au fost debarcate sau care, în cazul unei aeronave fără pilot, are loc între momentul în care aeronava este gata de a se pune în mișcare în scopul efectuării unui zbor și momentul în care aceasta intră în repaus la finalul zborului și sistemul principal de propulsie este oprit, în cursul căruia:

(a) o persoană este rănită mortal sau grav, ca urmare a faptului că:

— se afla în aeronavă; sau

— a intrat în contact direct cu o parte a aeronavei, inclusiv cu părți care s-au desprins din aceasta; sau

— a fost expusă direct suflului reactoarelor,

cu excepția cazului în care rănilor se datorează unor cauze naturale, sunt autoprovocate sau provocate de alte persoane sau când persoanele rănite sunt pasageri clandestini care se ascund în afara zonelor disponibile în mod normal pasagerilor și echipajului; sau

(b) aeronava suferă o avarie sau o defecțiune structurală care afectează caracteristicile de rezistență structurală, de performanță sau de zbor ale aeronavei și care, în mod normal, ar necesita reparații majore sau înlocuirea componentei afectate, cu excepția unei defecțiuni sau avarii a motorului, atunci când avaria se limitează la un singur motor (inclusiv capota metalică sau accesoriile sale), la elice, extremitățile aripilor, antene, sonde, senzori, pneuri, frâne, roți, carenaje, panouri, trapele trenului de aterizare, parbrize, învelișul aeronavei (precum urme mici de lovituri sau perforații) sau la avarii minore la palele rotorului principal, la palele de rotor de coadă, trenul de aterizare și cele cauzate de grindină sau de impactul cu păsările (inclusiv a perforațiilor radomului); sau

(c) aeronava a dispărut sau este total inaccesibilă;

2. „reprezentant acreditat” înseamnă o persoană desemnată de un stat, pe baza calificărilor sale, în scopul participării la o investigație privind siguranța realizată de un alt stat. Un reprezentant acreditat desemnat de un stat membru provine de la o autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța;

3. „consultant” înseamnă o persoană numită de un stat, pe baza calificărilor sale, în scopul de a-i oferi asistență reprezentantului său acreditat în cadrul unei investigații privind siguranța;

4. „cauze” înseamnă acțiuni, omisiuni, evenimente, condiții sau o combinație a acestora, care au condus la producerea accidentului sau incidentului; identificarea cauzelor nu presupune atribuirea vinei sau stabilirea răspunderii administrative, civile sau penale;
5. „rănire mortală” înseamnă rănirea unei persoane într-un accident care are ca urmare decesul acesteia în decurs de 30 de zile de la data producerii accidentului;
6. „înregistrator de date de zbor” înseamnă orice tip de dispozitiv de înregistrare instalat pe o aeronavă în scopul facilitării investigațiilor privind siguranța efectuate în cazul unor accidente/incidente;
7. „incident” înseamnă un eveniment, altul decât un accident, asociat cu operarea unei aeronave care afectează sau care ar putea afecta siguranța operării acesteia;
8. „standardele internaționale și practicile recomandate” înseamnă standardele internaționale și practicile recomandate în domeniul investigării accidentelor și incidentelor aviatice adoptate în conformitate cu articolul 37 din Convenția de la Chicago;
9. „investigator-șef” înseamnă o persoană căreia i se atribuie, pe baza calificărilor sale, responsabilitatea de a organiza, efectua și controla o investigație privind siguranța;
10. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce operează sau propune operarea uneia sau mai multor aeronave;
11. „persoană implicată” înseamnă proprietarul, un membru al echipajului, operatorul aeronavei implicate într-un accident sau incident grav; orice persoană implicată în întreținerea, proiectarea, fabricarea respectivei aeronave sau în instruirea echipajului; orice persoană implicată în furnizarea de servicii de control al traficului aerian, de informații de zbor sau de servicii aeroportuare care a furnizat servicii pentru aeronavă; personalul autorității naționale aeronautice civile; sau personalul AESA;
12. „raport preliminar” înseamnă mijlocul de comunicare folosit pentru diseminarea promptă a datelor obținute în decursul primelor etape ale investigației;
13. „rude” înseamnă membrii familiei în sens restrâns și/sau rudele apropiate și/sau orice persoană foarte apropiată de victima unui accident, astfel cum sunt definite în legislația națională a țării victimei;
14. „investigație privind siguranța” înseamnă o procedură efectuată de o autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța în scopul de prevenirea unor accidente și incidente, care include culegerea și analiza informațiilor, expunerea concluziilor, inclusiv determinarea cauzei (cauzelor) și/sau a factorilor contributivi și, atunci când este cazul, formularea de recomandări privind siguranța;
15. „recomandare privind siguranța” înseamnă o propunere a unei autorități responsabile de investigațiile privind siguranța, pe baza informațiilor rezultate dintr-o investigație privind siguranța sau din alte surse, precum studiile în materie de siguranță, formulată cu intenția de a preveni accidentele și incidentele;
16. „incident grav” înseamnă un incident produs în circumstanțe care arată că a existat o probabilitate mare de producere a unui accident și este asociat cu operarea unei aeronave care, în cazul unei aeronave cu pilot uman, are loc între momentul în care o persoană se îmbarcă la bordul aeronavei cu intenția de a efectua un zbor și momentul în care toate persoanele au fost debarcate sau, în cazul unei aeronave fără pilot, are loc între momentul în care aeronava este gata de a se pune în mișcare în scopul efectuării unui zbor și momentul în care aceasta intră în repaus la finalul zborului și sistemul principal de propulsie este oprit. În anexă figurează o listă cu exemple de incidente grave;
17. „rănire gravă” înseamnă rănirea unei persoane implicate într-un accident și care presupune una dintre următoarele:
 - (a) spitalizare pe o perioadă mai mare de 48 de ore, care începe în termen de șapte zile de la data la care s-a produs rănirea;
 - (b) o fractură de os (cu excepția fracturilor superficiale la degete sau la nas);
 - (c) ruperi sau sfâșieri ale țesuturilor care produc hemoragii grave, leziuni ale nervilor, mușchilor sau tendoanelor;
 - (d) leziunea oricărui organ intern;
 - (e) arsuri de gradul doi sau trei sau orice arsuri care afectează mai mult de 5 % din suprafața corpului;

- (f) expunerea verificată la substanțe infecțioase sau la radiații periculoase;

Articolul 3

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică investigațiilor privind siguranța efectuate în cazul incidentelor grave și accidentelor:

- (a) produse pe teritoriile statelor membre în care se aplică tratatele, în conformitate cu obligațiile internaționale ale statelor membre;
- (b) în care sunt implicate aeronave înmatriculate într-un stat membru sau operate de o întreprindere stabilită într-un stat membru și care s-au produs în afara teritoriilor statelor membre în care se aplică tratatele, atunci când aceste investigații nu sunt efectuate de un stat terț;
- (c) în cazul cărora un stat membru are dreptul, în conformitate cu standardele internaționale și practicile recomandate, de a numi un reprezentant acreditat pentru a participa în calitate de stat de înregistrare, stat operator, stat proiectant, stat fabricant sau stat care pune la dispoziție informații, facilități sau experți la cererea statului care efectuează investigația;
- (d) în cazul cărora unui stat membru care are un interes special, ca urmare a faptului că printre persoanele decedate sau rănite grav se numără cetățeni de-ai săi, i se permite, de către statul care realizează investigația, să numească un expert.

(2) Prezentul regulament se aplică, de asemenea, aspectelor privind disponibilitatea în timp util a informațiilor referitoare la toate persoanele și mărfurile periculoase aflate la bordul unei aeronave implicate într-un accident și privind asistența acordată victimelor accidentelor aviatice și rudelor acestora.

(3) Prezentul regulament nu se aplică investigațiilor privind siguranța în situații de incidente grave și accidente care implică aeronave care sunt utilizate pentru servicii militare, vamale, polițienești sau de natură similară, cu excepția cazului în care statul membru în cauză decide altfel, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) și cu legislația națională.

Articolul 4

Autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța aviației civile

(1) Fiecare stat membru se asigură că investigațiile privind siguranța sunt efectuate sau supravegheate, fără imixtiuni din exterior, de către o autoritate națională permanentă responsabilă de investigațiile privind siguranța aviației civile (denumită în continuare „autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța”), capabilă să efectueze în mod independent o investigație completă privind siguranța, fie pe cont propriu, fie pe

baza unor acorduri cu alte autorități responsabile de investigațiile privind siguranța.

(2) Autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța trebuie să fie independentă din punct de vedere funcțional, în special față de autoritățile naționale aeronautice responsabile de aeronavigabilitate, certificare, operațiunile de zbor, întreținere, acordare de licențe, controlul traficului aerian sau administrarea aerodromurilor și, în general, față de orice altă parte sau entitate ale cărei interese sau misiuni pot intra în conflict cu sarcina încredințată autorității responsabile de investigațiile privind siguranța sau pot influența obiectivitatea acesteia.

(3) În realizarea investigațiilor privind siguranța, autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la nicio parte externă și are autoritate absolută în ceea ce privește realizarea investigațiilor privind siguranța.

(4) Activitățile încredințate autorității responsabile de investigațiile privind siguranța pot fi extinse la culegerea și analiza informațiilor legate de siguranța aviației, în special în scopul prevenirii accidentelor, în măsura în care aceste activități nu aduc atingere independenței sale și nu implică asumarea de responsabilități în domeniul reglementării, administrativ sau al standardelor.

(5) În vederea informării publicului larg cu privire la nivelul general de siguranță în aviație, la nivel național se publică un raport anual privind siguranța. În analiza respectivă, sursele informațiilor confidențiale nu sunt divulgate.

(6) Autorității responsabile de investigațiile privind siguranța i se pun la dispoziție de către statul membru respectiv mijloacele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în mod independent și respectiva autoritate trebuie să poată obține suficiente resurse pentru a realiza acest lucru. În special:

- (a) directorul autorității responsabile de investigațiile privind siguranța și/sau, în cazul unei autorități multimodale, directorul departamentului de aviație al acesteia trebuie să aibă experiență și competențe în domeniul siguranței aviației civile pentru a-și îndeplini sarcinile în conformitate cu prezentul regulament și cu legislația națională;
- (b) investigatorilor li se acordă un statut care le oferă garanțiile de independență necesare;
- (c) autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța are cel puțin un investigator disponibil capabil să exercite funcția de investigator-șef în cazul unui accident grav al unei aeronave;
- (d) autorității responsabile de investigațiile privind siguranța i se alocă un buget care să îi permită să își îndeplinească funcțiile;

(e) autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța are la dispoziția sa, fie direct, fie prin intermediul cooperării menționate la articolul 6, fie prin acorduri cu alte autorități naționale sau entități, personal calificat și facilități adecvate, inclusiv birouri și hangare în care să se poată păstra și examina aeronava, conținutul și resturile acesteia.

Articolul 5

Obligația de a efectua o investigație

(1) Orice accident sau incident grav de aviație civilă care implică alte aeronave decât cele menționate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației⁽¹⁾ face obiectul unei investigații privind siguranța în statul membru pe teritoriul căruia s-a produs accidentul sau incidentul grav.

(2) În cazul în care o aeronavă de alt tip decât cele menționate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 216/2008 înregistrată într-un stat membru este implicată într-un accident sau incident grav, iar locul în care s-a produs accidentul sau incidentul nu poate fi stabilit cu precizie ca situându-se pe teritoriul unui stat, investigația privind siguranța este efectuată de autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța din statul membru de înregistrare.

(3) Amploarea investigațiilor privind siguranța menționate la alineatele (1), (2) și (4) și procedura care trebuie urmată pentru efectuarea acestora sunt determinate de autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța, luând în considerare învățămintele pe care se așteaptă să le tragă din respectivele investigații, care să contribuie la îmbunătățirea siguranței aviației, inclusiv în cazul aeronavelor a căror masă maximă la decolare este mai mică sau egală cu 2 250 kg.

(4) Autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța pot decide să investigheze și alte incidente decât cele menționate la alineatele (1) și (2), precum și incidente grave sau accidente care implică alte tipuri de aeronave, în conformitate cu legislația națională a statelor membre, atunci când se așteaptă ca, în urma acestor investigații, să tragă învățăminte în materie de siguranță.

(5) Investigațiile privind siguranța menționate la alineatele (1), (2) și (4) nu urmăresc în niciun caz să stabilească a cui este culpa sau răspunderea. Acestea sunt independente, distincte de orice proceduri judiciare sau administrative destinate stabilirii culpei sau răspunderii și nu aduc atingere acestor proceduri.

Articolul 6

Cooperarea între autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța

(1) O autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța dintr-un stat membru poate solicita sprijinul autori-

tăților responsabile de investigațiile privind siguranța din alte state membre. Atunci când, în urma unei solicitări, o autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța acceptă să acorde sprijin, acesta se acordă, pe cât posibil, în mod gratuit.

(2) O autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța poate să delege unei alte autorități responsabile de investigațiile privind siguranța, de comun acord cu aceasta, sarcina de a efectua o investigație a unui incident grav sau accident și facilitează procesul de investigare realizat de respectiva autoritate.

Articolul 7

Rețeaua europeană a autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța aviației civile

(1) Statele membre se asigură că autoritățile lor naționale responsabile de investigațiile privind siguranța constituie între ele o rețea europeană a autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța aviației civile („rețeaua”), formată din directorii autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța din toate statele membre și/sau, în cazul autorităților multimodale, din directorii departamentelor de aviație ale acestora sau din reprezentanții acestora, inclusiv un președinte ales din rândul acestora pentru un mandat de trei ani.

În strânsă colaborare cu membrii rețelei, președintele întocmește programul de lucru anual al rețelei, în conformitate cu obiectivele și responsabilitățile prevăzute la alineatele (2) și (3). Comisia transmite programul de lucru Parlamentului European și Consiliului. Președintele întocmește și agenda reuniunilor rețelei.

(2) Rețeaua vizează ameliorarea continuă a calității investigațiilor desfășurate de autoritățile responsabile pentru investigațiile privind siguranța și consolidarea independenței acestora. Aceasta încurajează, îndeosebi, respectarea unor standarde înalte în domeniul metodelor de investigare și al formării investigatorilor.

(3) Pentru a atinge obiectivele stabilite la alineatul (2), rețeaua are în special următoarele responsabilități:

(a) pregătirea de recomandări și acordarea de consultanță instituțiilor Uniunii în legătură cu toate aspectele legate de elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și normelor Uniunii privind investigațiile în domeniul siguranței și prevenirea accidentelor și incidentelor;

(b) promovarea schimbului de informații utile pentru îmbunătățirea siguranței aviației și promovarea activă a colaborării structurate între autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța aviației, Comisie, AESA și autoritățile naționale aeronautice civile;

⁽¹⁾ JO L 79, 19.3.2008, p. 1.

- (c) coordonarea și organizarea, atunci când este necesar, de evaluări *inter pares*, activități de formare relevante și programe de dezvoltare a abilităților pentru investigatori;
 - (d) promovarea celor mai bune practici în ceea ce privește investigarea privind siguranța în vederea elaborării unei metodologii comune la nivelul Uniunii pentru investigațiile privind siguranța și întocmirea unui catalog al acestor practici;
 - (e) consolidarea capacităților de investigație ale autorităților responsabile pentru investigațiile privind siguranța, în special prin dezvoltarea și gestionarea unui cadru care să permită folosirea în comun a resurselor;
 - (f) acordarea, la cererea autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța în scopul aplicării articolului 6, de asistență adecvată, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, o listă a investigatorilor, echipamente și structuri disponibile în celelalte state membre pentru utilizarea potențială de către autoritatea care efectuează o investigație;
 - (g) accesul la informațiile incluse în baza de date la care se face referire la articolul 18 și analiza recomandărilor privind siguranța cuprinse în aceasta în vederea identificării recomandărilor importante privind siguranța care au relevanță la nivelul Uniunii.
- (4) Comisia informează periodic Parlamentul European și Consiliul cu privire la activitățile rețelei. Parlamentul European este informat, de asemenea, ori de câte ori Consiliul sau Comisia adresează cereri rețelei.
- (5) Membrii rețelei nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la vreun organism care ar putea compromite statutul independent al investigațiilor privind siguranța.
- (6) Atunci când este oportun, AESA este invitată ca observator la reuniunile rețelei. Rețeaua poate de asemenea invita la reuniunile sale observatori din partea autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța din țări terțe și alți experți relevanți.
- (7) Comisia este implicată îndeaproape în activitatea rețelei și primește asistența necesară de la rețea cu privire la aspectele relevante legate de elaborarea politicii și a reglementărilor Uniunii în domeniul investigării și prevenirii accidentelor de aviație civilă. Comisia furnizează rețelei asistența necesară, inclusiv, dar fără a se limita la aceasta, asistență pentru pregătirea și organizarea reuniunilor sale, precum și pentru publicarea rapoartelor anuale privind activitățile rețelei. Comisia transmite raportul anual Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 8

Participarea AESA și a autorităților aeronautice civile la investigațiile privind siguranța

- (1) Cu condiția respectării cerinței evitării oricărui conflict de interese, autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța invită AESA și autoritățile naționale aeronautice civile din statele membre vizate, în limitele competențelor lor respective, să numească un reprezentant care să participe:
- (a) în calitate de consilier al investigatorului-șef, la orice investigație privind siguranța în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) efectuată pe teritoriul unui stat membru sau în locul menționat la articolul 5 alineatul (2) sub autoritatea și la discreția investigatorului-șef;
 - (b) în calitate de consultant numit în temeiul prezentului regulament în scopul de a oferi asistență reprezentantului acreditat/reprezentanților acreditați al/ai statelor membre la orice investigație privind siguranța efectuată într-o țară terță, la care o autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța este invitată să desemneze un reprezentant acreditat în conformitate cu standardele internaționale și practicile recomandate aplicabile în domeniul investigării accidentelor și incidentelor aviatice sub supravegherea reprezentantului acreditat.
- (2) Participanții la care se face referire la alineatul (1) au dreptul, în special:
- (a) de a vizita locul accidentului și de a examina resturile aeronavei;
 - (b) de a sugera subiecte pentru interogare și de a obține informații de la martori;
 - (c) de a primi copii ale tuturor documentelor pertinente și de a obține informații factice relevante;
 - (d) de a participa la citirea înregistrărilor, cu excepția înregistrărilor de voce sau imagini din cabina de pilotaj;
 - (e) de a participa la activitățile de investigare din afara locului accidentului, precum examinările componentelor, teste și simulări, ședințele de informare tehnică și întâlnirile referitoare la stadiul investigației, cu excepția cazului în care acestea sunt legate de stabilirea cauzelor sau de formularea de recomandări privind siguranța.
- (3) AESA și autoritățile naționale aeronautice civile sprijină investigația la care participă punând la dispoziția autorității responsabile de investigațiile privind siguranța care se ocupă de respectiva investigație informațiile, consultanții și echipamentele solicitate.

Articolul 9

Obligația de a notifica accidentele și incidentele grave

(1) Orice persoană implicată care are informații privind existența unui incident grav sau accident trebuie să notifice fără întârziere autoritatea competentă responsabilă de investigațiile privind siguranța din statul membru pe teritoriul căruia a avut loc incidentul grav sau accidentul.

(2) Autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța informează fără întârziere Comisia, AESA, Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), statele membre și țările terțe vizate în conformitate cu standardele internaționale și practicile recomandate cu privire la toate incidentele grave și accidentele care i-au fost notificate.

Articolul 10

Participarea statelor membre la investigațiile privind siguranța

(1) După primirea din alt stat membru sau din altă țară terță a notificării privind producerea unui accident sau incident grav, statul de înregistrare, statul operator, statul proiectant și statul fabricant informează, cât de curând posibil, statul membru sau țara terță pe teritoriul căreia s-a produs accidentul sau incidentul grav dacă intenționează să numească un reprezentant acreditat în conformitate cu standardele internaționale și practicile recomandate. În cazul numirii unui astfel de reprezentant acreditat, numele și datele sale de contact se furnizează, de asemenea, precum și data prevăzută pentru sosirea sa, în cazul în care reprezentantul acreditat intenționează să se deplaseze în țara care a trimis notificarea.

(2) Reprezentanții acreditați ai statului proiectant sunt numiți de autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța a statului membru pe teritoriul căruia se situează sediul principal al titularului certificatului de tip de aeronavă sau grup moto-propulsor.

Articolul 11

Statutul investigatorilor în domeniul siguranței

(1) La numirea de către o autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța și fără a aduce atingere vreunei anchete judiciare, investigatorul-șef are autoritatea de a lua măsurile necesare pentru a răspunde cerințelor investigației privind siguranța.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor de confidențialitate în temeiul actelor juridice ale Uniunii sau al legislației naționale, investigatorul-șef are, în special, dreptul:

(a) de a avea acces imediat, fără restricții și piedici la locul incidentului sau accidentului, precum și la aeronavă, la conținutul sau resturile acesteia;

(b) de a asigura listarea imediată a dovezilor și îndepărtarea controlată a rămășițelor sau componentelor pentru a fi examinate sau analizate;

(c) de a avea acces imediat la înregistratoarele de zbor, la conținutul acestora și la orice alte înregistrări relevante, precum și de a prelua controlul asupra acestora;

(d) de a solicita și contribui la o autopsie completă a corpurilor persoanelor rănite mortal și de a avea acces imediat la rezultatele acestei examinări sau ale testelor efectuate pe probe prelevate;

(e) de a solicita examinarea medicală a persoanelor implicate în operarea aeronavei sau de a solicita efectuarea de teste pe probe prelevate de la aceste persoane și de a avea acces imediat la rezultatele acestor examinări sau teste;

(f) de a convoca și examina martorii, precum și de a le solicita acestora să furnizeze sau să prezinte informații sau dovezi relevante pentru desfășurarea investigației privind siguranța;

(g) de a avea acces liber la orice informații sau înregistrări pertinente deținute de proprietarul, titularul certificatului de tip de aeronavă, organizația de întreținere responsabilă, organizația de instruire, operatorul sau fabricantul aeronavei, de autoritățile responsabile pentru aviația civilă, AESA și de furnizorii de servicii de navigație aeriană sau de administrații aerodromului.

(3) Investigatorul-șef extinde drepturile enumerate la alineatul (2) la experții și consultanții săi, precum și la reprezentanții acreditați și la experții și consultanții acestora, în măsura necesară pentru ca aceștia să poată participa efectiv la investigația privind siguranța. Respectivile drepturi nu aduc atingere drepturilor investigatorilor și experților desemnați de autoritatea responsabilă de ancheta judiciară.

(4) Orice persoană care participă la investigații privind siguranța își îndeplinește sarcinile în mod independent și nu solicită sau acceptă instrucțiuni de la o altă persoană, în afara investigatorului-șef sau a reprezentantului acreditat.

Articolul 12

Coordonarea investigațiilor

(1) Atunci când se întreprinde și o anchetă judiciară, investigatorul-șef primește o notificare cu privire la acest lucru. Într-un astfel de caz, investigatorul-șef asigură trasabilitatea și păstrează în custodie înregistratoarele de zbor și orice element de probă. Autoritatea judiciară poate să numească un funcționar din cadrul său să însoțească respectivele înregistratoare de zbor sau elemente de probă până la locul în care se face citirea sau prelucrarea acestora. Dacă examinarea sau analizarea acestor elemente de probă le-ar putea modifica, altera sau distruge este necesar acordul prealabil al autorităților judiciare, fără a aduce atingere legislației naționale. În cazul în care acest acord nu se obține în conformitate cu acordurile încheiate în avans menționate la alineatul (3) într-un interval de timp rezonabil și nu mai târziu de două săptămâni de la cerere, acest lucru nu îl împiedică pe investigatorul-șef să efectueze examinarea sau analiza. În cazul în care autoritatea judiciară are dreptul de a reține anumite probe, investigatorul-șef are acces și poate utiliza imediat și în mod nelimitat probele respective.

(2) În cazul în care, pe parcursul investigației privind siguranța, se află sau se suspectează că un act de intervenție ilicită, astfel cum este prevăzut în dreptul național, cum ar fi legislația națională în domeniul investigațiilor privind accidente, a avut loc în legătură cu incidentul grav sau accidentul, investigatorul-șef informează imediat autoritățile competente în acest sens. Sub rezerva articolului 14, informațiile pertinente culese în cadrul investigației privind siguranța se comunică imediat autorităților respective și, la cerere, pot fi transmise și materialele relevante acestor autorități. Comunicarea informațiilor și materialelor respective nu aduce atingere dreptului autorității responsabile de investigațiile privind siguranța de a continua investigația privind siguranța, în coordonare cu autoritățile cărora este posibil să li se fi transferat controlul asupra locului accidentului.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța, pe de o parte, și autoritățile care vor fi probabil implicate în activitățile legate de investigațiile privind siguranța, cum ar fi autoritățile judiciare, autoritățile aeronautice civile și autoritățile de căutare și salvare, pe de altă parte, cooperează între ele prin intermediul unor acorduri încheiate în avans.

Aceste acorduri respectă independența autorității responsabile de investigațiile privind siguranța și permit ca investigația tehnică să se desfășoare cu grijă și eficient. Acordurile încheiate în avans acoperă următoarele subiecte:

- (a) accesul la locul accidentului;
- (b) conservarea probelor și accesul la acestea;
- (c) informările inițiale și cele de pe parcurs cu privire la stadiul fiecărei proceduri;

(d) schimbul de informații;

(e) utilizarea corespunzătoare a informațiilor privind siguranța;

(f) soluționarea conflictelor.

Statele membre comunică Comisiei respectivele acorduri, care le transmite mai departe spre informare președintelui rețelei, Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 13

Conservarea probelor

(1) Statul membru pe teritoriul căruia s-a produs incidentul grav sau accidentul are responsabilitatea de a asigura tratarea în condiții de siguranță a tuturor probelor și de a lua toate măsurile rezonabile pentru a proteja aceste probe și de a păstra în custodie sigură aeronava, conținutul și resturile acesteia atâta timp cât ar putea fi necesar pentru investigația privind siguranța. Protejarea probelor include conservarea, prin mijloace fotografice sau prin alte mijloace, a tuturor probelor care ar putea fi deplasate, șterse, pierdute sau distruse. Păstrarea în custodie sigură include protecția împotriva agravării distrugerii, accesului persoanelor neautorizate, jefuirii și deteriorării.

(2) Până la sosirea investigatorilor în domeniul siguranței, se interzice oricărei persoane modificarea situației de la locul accidentului, prelevarea de probe din acesta, mișcarea, mutarea sau îndepărtarea aeronavei, a conținutului sau resturilor acesteia ori prelevarea de probe din aeronavă, conținutul sau resturile acesteia, cu excepția cazurilor în care o astfel de acțiune ar fi necesară din motive de siguranță sau pentru a acorda ajutor persoanelor rănite sau cu permisiunea explicită a autorităților care au controlul asupra locului accidentului și, atunci când este posibil, în urma consultării autorității responsabile de investigația privind siguranța.

(3) Orice persoană implicată ia toate măsurile necesare în vederea conservării documentelor, materialelor sau înregistrărilor legate de eveniment, în special pentru a preveni ștergerea înregistrărilor conversațiilor și alarmelor după zbor.

Articolul 14

Protecția informațiilor sensibile privind siguranța

(1) Următoarele înregistrări nu se pun la dispoziție și nu se utilizează în alte scopuri decât cele legate de o investigație privind siguranța:

- (a) toate declarațiile făcute de persoane la autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța în cursul investigației privind siguranța;
- (b) înregistrările care dezvăluie identitatea persoanelor care au adus probe în cadrul investigației privind siguranța;

- (c) informațiile culese de autoritatea responsabilă de investigații privind siguranța care au un caracter deosebit de sensibil și personal, inclusiv informațiile privind sănătatea persoanelor;
- (d) documentele întocmite ulterior pe parcursul investigației, precum note, proiecte, opinii scrise de investigatori, opinii exprimate în cadrul analizării informațiilor, inclusiv a informațiilor provenite de la înregistratoarele de zbor;
- (e) informațiile și probele furnizate de investigatori din alte state membre sau țări terțe în conformitate cu standardele internaționale și practicile recomandate, în cazul în care autoritatea lor responsabilă de investigații privind siguranța solicită acest lucru;
- (f) proiectele de rapoarte preliminare sau finale sau declarații provizorii;
- (g) înregistrările audio și video din cabina de pilotaj, împreună cu transcrierile acestora, precum și înregistrările audio din interiorul unităților de control al traficului aerian, asigurându-se că informațiile nerelevante pentru investigația privind siguranța, îndeosebi informațiile legate de viața privată a persoanelor, sunt protejate în mod corespunzător, fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (3).

(2) Următoarele înregistrări nu se pun la dispoziție și nu se utilizează în alte scopuri decât cele legate de o investigație privind siguranța sau în alte scopuri care vizează îmbunătățirea siguranței aviației:

- (a) toate comunicările dintre persoanele care au fost implicate în operarea aeronavei;
- (b) înregistrările scrise sau electronice și transcrierile înregistrărilor provenite de la unitățile de control al traficului aerian, inclusiv rapoartele și concluziile elaborate pentru uz intern;
- (c) notele de însoțire pentru transmiterea de recomandări privind siguranța de la autoritatea responsabilă de investigații privind siguranța către adresant, în cazul în care autoritatea responsabilă de investigații privind siguranța care emite recomandarea solicită acest lucru;
- (d) rapoartele cu privire la evenimente prezentate în temeiul Directivei 2003/42/CE.

Datele înregistratorului de zbor nu se pun la dispoziție și nu se utilizează în alte scopuri decât cele legate de o investigație privind siguranța, de aeronavigabilitate sau de întreținere, cu excepția cazului în care se maschează identitatea persoanelor din respectivele date sau sunt comunicate prin proceduri securizate.

(3) Sub rezerva alineatelor (1) și (2), autoritatea judiciară sau autoritatea competentă să decidă cu privire la divulgarea informațiilor din înregistrări în conformitate cu dreptul intern poate decide că beneficiile divulgării informațiilor din înregistrările menționate la alineatele (1) și (2) în orice alte scopuri permise de lege sunt mai mari decât impactul negativ la nivel național și internațional pe care o astfel de acțiune l-ar avea asupra respectivei investigații privind siguranța sau asupra uneia viitoare. Statele membre pot decide limitarea cazurilor în care poate fi adoptată o astfel de decizie privind divulgarea, respectând în același timp actele juridice ale Uniunii.

Comunicarea către un alt stat membru a înregistrărilor menționate la alineatele (1) și (2) în alte scopuri decât cele legate de o investigație privind siguranța și, în plus în ceea ce privește alineatul (2), în alte scopuri decât cele care urmăresc îmbunătățirea siguranței aviației poate fi autorizată în măsura permisă de dreptul intern al statului membru care efectuează comunicarea. Prelucrarea sau divulgarea unor înregistrări primite prin intermediul unei astfel de comunicări de către autoritățile statului membru destinat este permisă numai după consultarea prealabilă a statului membru care efectuează comunicarea și sub rezerva dreptului intern al statului membru destinat.

(4) Se pot divulga exclusiv datele strict necesare pentru scopurile menționate la alineatul (3).

Articolul 15

Comunicarea informațiilor

(1) Personalul autorității responsabile de investigațiile privind siguranța care efectuează investigația sau orice altă persoană căreia i se solicită participarea sau contribuția la o investigație privind siguranța trebuie să respecte normele aplicabile privind secretul profesional, inclusiv în privința păstrării anonimatului persoanelor implicate într-un accident sau incident, în conformitate cu legislația aplicabilă.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la articolele 16 și 17, autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța care se ocupă de o astfel de investigație comunică informațiile pe care le consideră pertinente pentru prevenirea unui accident sau incident grav persoanelor responsabile de producerea sau întreținerea aeronavelor sau a echipamentelor de aeronave și persoanelor fizice sau entităților juridice responsabile de operarea aeronavelor sau de pregătirea personalului.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la articolele 16 și 17, autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța care efectuează investigația și reprezentantul acreditat/reprezentanții acreditați la care se face referire la articolul 8 comunică AESA și autorităților naționale aeronautice civile informațiile factice pertinente obținute în timpul investigației privind siguranța, cu excepția informațiilor menționate la articolul 14 alineatul (1) sau a informațiilor care generează un conflict de interese. Informațiile primite de AESA și de autoritățile naționale aeronautice civile sunt protejate în conformitate cu articolul 14 și cu actele juridice ale Uniunii și cele naționale aplicabile.

(4) Autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța care efectuează investigația este autorizată să informeze victimele și rudele acestora sau asociațiile lor ori să facă publice orice informații referitoare la observațiile factice, la procedurile investigației privind siguranța, precum și eventualele rapoarte sau concluzii preliminare și/sau recomandări privind siguranța, cu condiția ca aceste informații să nu compromită obiectivele investigației privind siguranța și să respecte pe deplin legislația aplicabilă privind protecția datelor personale.

(5) Înainte de a face publice informațiile menționate la alineatul (4), autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța care efectuează investigația transmite informațiile respective victimelor și rudelor acestora sau asociațiilor acestora, într-un mod care să nu compromită obiectivele investigației privind siguranța.

Articolul 16

Raportul investigației

(1) Fiecare investigație privind siguranța se încheie cu un raport întocmit într-o formă corespunzătoare tipului și gravității accidentului sau incidentului grav. Acest raport precizează că unicul obiectiv al investigației privind siguranța este prevenirea accidentelor și incidentelor viitoare, fără a stabili a cui este culpa sau răspunderea. În funcție de caz, raportul conține recomandări privind siguranța.

(2) Raportul protejează anonimitatea oricărei persoane implicate în accident sau în incidentul grav.

(3) În cazul în care investigațiile privind siguranța generează rapoarte înainte de încheierea investigației, autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța poate să solicite înainte de publicarea acestora comentarii din partea autorităților în cauză, inclusiv de la AESA, și, prin intermediul acestora, din partea titularului certificatului de tip de aeronavă, fabricantului sau operatorului în cauză. Acestea au obligația de a respecta secretul profesional în ceea ce privește conținutul respectivei consultări.

(4) Înainte de publicarea raportului final, autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța solicită comentarii din partea autorităților în cauză, inclusiv din partea AESA, și, prin intermediul acestora, din partea titularului certificatului de tip de aeronavă, a fabricantului sau a operatorului în cauză. Acestea au obligația de a respecta secretul profesional în ceea ce privește conținutul respectivei consultări. Atunci când solicită aceste comentarii, autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța respectă standardele internaționale și practicile recomandate.

(5) Informațiile vizate la articolul 14 se includ într-un raport doar în cazul în care sunt relevante pentru analiza accidentului sau a incidentului grav. Nu se divulgă informațiile sau elementele de informații care nu prezintă interes pentru această analiză.

(6) Autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța face public raportul final în cel mai scurt timp și, dacă este posibil, în termen de 12 luni de la data accidentului sau a incidentului grav.

(7) În cazul în care raportul final nu poate fi publicat în termen de 12 luni, autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța publică o declarație provizorie cel puțin la fiecare comemorare a accidentului sau a incidentului grav, în care oferă detalii cu privire la stadiul investigației și la eventualele probleme ridicate în domeniul siguranței.

(8) Autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța transmite o copie a raportului final și a recomandărilor privind siguranța cât mai repede posibil:

(a) autorităților responsabile de investigațiile privind siguranța și autorităților aeronautice civile ale statelor în cauză, precum și OACI, în conformitate cu standardele internaționale și cu practicile recomandate;

(b) destinatarilor recomandărilor privind siguranța incluse în raport;

(c) Comisiei și AESA, cu excepția cazului în care raportul este disponibil publicului prin intermediul mijloacelor electronice de comunicare, caz în care autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța trebuie doar să le notifice în mod corespunzător.

Articolul 17

Recomandări privind siguranța

(1) În orice moment al investigației privind siguranța, autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța recomandă, după consultarea corespunzătoare a părților relevante, printr-o scrisoare de transmitere datată adresată autorităților în cauză, inclusiv celor din alte state membre sau țări terțe, orice acțiune despre care consideră că trebuie întreprinsă rapid pentru a consolida siguranța aviației.

(2) O autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța poate, de asemenea, emite recomandări privind siguranța pe baza unor studii sau a analizei unei serii de investigații ori a oricăror alte activități efectuate în conformitate cu articolul 4 alineatul (4).

(3) O recomandare privind siguranța nu trebuie în niciun caz să creeze prezumția de vinovăție sau răspundere pentru un accident, un incident grav sau un incident.

Articolul 18

Acțiuni subsecvente recomandărilor privind siguranța și baza de date cu recomandări privind siguranța

(1) În termen de 90 de zile de la primirea scrisorii de transmitere, destinatarul unei recomandări privind siguranța confirmă primirea acesteia și informează autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța care a emis respectiva recomandare cu privire la acțiunile întreprinse sau pe care urmează să le întreprindă și, după caz, cu privire la timpul necesar pentru realizarea acestora și în cazul în care nu urmează să se întreprindă vreo acțiune, motivele pentru aceasta.

(2) În termen de 60 de zile de la primirea răspunsului, autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța informează respectivul destinatar dacă consideră că răspunsul său este adecvat sau nu și prezintă o justificare în cazul în care nu este de acord cu decizia de a nu lua măsuri.

(3) Fiecare autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța instituie proceduri pentru înregistrarea răspunsurilor la recomandările privind siguranța emise.

(4) Destinatarul unei recomandări privind siguranța, inclusiv autoritățile responsabile de siguranța aviației civile la nivelul statelor membre și al Uniunii, instituie proceduri pentru monitorizarea progresului acțiunilor întreprinse ca urmare a recomandărilor privind siguranța primite.

(5) Autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța înregistrează în fișierul centralizat creat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1321/2007 al Comisiei din 12 noiembrie 2007 de stabilire a unor reguli de punere în aplicare pentru înregistrarea, într-un fișier centralizat, a informațiilor privind evenimentele în aviația civilă schimbate în conformitate cu Directiva 2003/42/CE⁽¹⁾ toate recomandările privind siguranța emise în conformitate cu articolul 17 alineatele (1) și (2), precum și răspunsurile la acestea. Autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța înregistrează deopotrivă în fișierul centralizat toate recomandările privind siguranța primite de la țări terțe.

Articolul 19

Raportarea evenimentelor

(1) AESA și autoritățile competente ale statelor membre cooperează și participă periodic la schimbul și analiza informațiilor care fac obiectul Directivei 2003/42/CE. Respectiva cooperare include accesul online al persoanelor desemnate la informațiile aflate în fișierul centralizat creat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1321/2007, inclusiv la datele de identificare ale aeronavei care face obiectul unui raport cu privire la un eveniment, ca, de exemplu, dacă sunt cunoscute, seria și numărul de înregistrare. Acest acces nu privește informațiile care identifică operatorul care face obiectul raportului respectiv cu privire la un eveniment.

⁽¹⁾ JO L 294, 13.11.2007, p. 3.

(2) AESA și autoritățile statelor membre menționate la alineatul (1) asigură confidențialitatea acestor informații, în conformitate cu legislația aplicabilă, și restrâng utilizarea acestora la ceea ce este strict necesar pentru a-și îndeplini obligațiile în domeniul siguranței. În acest sens, aceste informații sunt folosite exclusiv pentru analiza tendințelor în domeniul siguranței care pot constitui baza unor recomandări anonime privind siguranța sau aeronavigabilitatea fără a stabili a cui este culpa sau răspunderea.

Articolul 20

Informații despre persoane și mărfuri periculoase aflate la bord

(1) Companiile aeriene din Uniune care operează zboruri ce sosesc în sau pleacă dintr-un aeroport situat pe teritoriile statelor membre, cărora li se aplică tratatele, precum și companiile aeriene din țări terțe care operează zboruri care pleacă dintr-un astfel de aeroport, instituie proceduri care le permit să furnizeze:

(a) cât mai curând posibil și cel târziu în termen de două ore de la notificarea producerii unui accident în care a fost implicată aeronava, o listă validată a tuturor pasagerilor de la bordul respectivei aeronave bazată pe informațiile cele mai fiabile; și

(b) imediat după notificarea producerii unui accident în care a fost implicată aeronava, lista mărfurilor periculoase aflate la bord.

(2) Listele menționate la alineatul (1) sunt puse la dispoziția autorității responsabile de investigațiile privind siguranța care se ocupă de respectiva investigație privind siguranța, autorității desemnate de fiecare stat membru să asigure legătura cu rudele persoanelor aflate la bord și, dacă este necesar, echipelor medicale care ar putea avea nevoie de aceste informații pentru tratarea victimelor.

(3) Pentru a permite informarea rapidă a rudelor pasagerilor cu privire la prezența acestora la bordul avionului implicat într-un accident, companiile aeriene propun călătorilor să indice numele și coordonatele unei persoane care să fie contactată în caz de accident. Companiile aeriene nu pot utiliza aceste informații decât în caz de accident și acestea nu pot fi comunicate unor terți sau utilizate în scopuri comerciale.

(4) Numele unei persoane aflate la bord nu este făcut public înainte ca autoritățile competente să informeze rudele persoanei respective. Lista menționată la alineatul (1) litera (a) rămâne confidențială în conformitate cu actele juridice ale Uniunii și cele naționale și numele fiecărei persoane care figurează pe lista respectivă sunt publicate, sub rezerva legislațiilor menționate, numai în cazul în care rudele persoanelor respective aflate la bord nu au ridicat obiecții.

Articolul 21

Asistența acordată victimelor accidentelor aviatice și rudelor acestora

(1) Pentru a asigura o reacție generală și armonizată la accidente petrecute la nivel UE, fiecare stat membru întocmește un plan de urgență în caz de accident survenit în aviația civilă la nivel național. Un astfel de plan de urgență cuprinde, de asemenea, asistența acordată victimelor accidentelor survenite în aviația civilă și rudelor acestora.

(2) Statele membre se asigură că toate companiile aeriene înregistrate pe teritoriul lor dispun de un plan de asistență pentru victimele accidentelor survenite în aviația civilă și rudele acestora. Aceste planuri trebuie să țină seama în special de sprijinul psihologic pentru victimele accidentelor survenite în aviația civilă și rudele acestora și trebuie să permită companiei aeriene să facă față unui accident de mare amploare. Statele membre auditează planurile de asistență întocmite de companiile aeriene stabilite pe teritoriul lor. Statele membre încurajează, de asemenea, companiile aeriene din țările terțe care operează în Uniune să adopte un plan similar de asistență pentru victimele accidentelor survenite în aviația civilă și rudele acestora.

(3) La producerea unui accident, statul membru care efectuează investigația, statul de înregistrare a companiei aeriene a cărei aeronavă a fost implicată în accident sau statul membru care avea un număr mare de resortisanți la bordul aeronavei implicate în accident se ocupă de desemnarea unei persoane de legătură care va acționa ca punct de contact și de informare pentru victime și rudele acestora.

(4) Un stat membru sau o țară terță interesată în mod special de un accident survenit pe teritoriile statelor membre în care se aplică tratatele, ca urmare a faptului că printre persoanele decedate sau rănite grav se numără cetățeni de-ai săi, poate numi un expert care să aibă dreptul:

- (a) de a vizita locul accidentului;
- (b) de a avea acces la informațiile factice pertinente a căror publicare a fost aprobată de autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța care se ocupă de respectiva investigație și la informațiile referitoare la stadiul respectivei investigații;
- (c) de a primi o copie a raportului final.

(5) Un expert numit în conformitate cu alineatul (4) poate participa, sub rezerva dispozițiilor legale aplicabile în vigoare, la identificarea victimelor și la întâlnirile cu supraviețuitorii din statul său.

(6) În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind cerințele de asigurare a transportatorilor aerieni și a operatorilor de aeronave⁽¹⁾, și transportatorii aerieni din țările terțe trebuie să îndeplinească obligațiile referitoare la asigurare prevăzute de regulamentul respectiv.

⁽¹⁾ JO L 138, 30.4.2004, p. 1.

Articolul 22

Accesul la documente și protecția datelor cu caracter personal

(1) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽²⁾.

(2) Prezentul regulament se aplică în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organismele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁽⁴⁾.

Articolul 23

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a prezentului regulament. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 24

Modificarea regulamentului

Prezentul regulament este revizuit cel târziu până la 3 decembrie 2014. În cazul în care Comisia consideră că prezentul regulament ar trebui să fie modificat, solicită rețelei să emită un aviz preliminar care este înaintat, de asemenea, Parlamentului European, Consiliului, statelor membre și AESA.

Articolul 25

Abrogări

Directiva 94/56/CE se abrogă în consecință.

Articolul 26

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽²⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽³⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽⁴⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 20 octombrie 2010.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
O. CHASTEL

ANEXĂ

Listă cu exemple de incidente grave

Incidentele enumerate reprezintă exemple tipice de incidente cu privire la care există probabilitatea de a fi incidente grave. Lista nu este exhaustivă, fiind furnizată doar cu titlu indicativ în ceea ce privește definiția de „incident grav”:

- o cvasicoliziune care impune o manevră de evitare a coliziunii sau a unei situații periculoase ori cazul în care o acțiune de evitare ar fi fost potrivită;
 - evitarea în ultimul moment a impactului cu solul în zbor controlat;
 - decolările întrerupte pe o pistă închisă sau ocupată, pe o bretea, cu excepția operării autorizate a elicopterelor, sau pe o pistă nealocată;
 - decolările de pe o pistă închisă sau ocupată, de pe o bretea, cu excepția operării autorizate a elicopterelor, sau de pe o pistă nealocată;
 - aterizările sau tentativele de aterizare pe o pistă închisă sau ocupată, pe o bretea, cu excepția operării autorizate a elicopterelor, sau pe o pistă nealocată;
 - probleme grave în atingerea performanței estimate în timpul decolării sau urcării inițiale;
 - incendii și fum în compartimentul călătorilor, în compartimentele de marfă sau incendii la motor, chiar dacă aceste incendii au fost stinse prin utilizarea unor agenți extingtori;
 - evenimente care impun utilizarea de urgență de către echipajul de zbor a instalației de oxigen;
 - o defecțiune structurală a aeronavei sau dezintegrarea motorului, inclusiv defecțiuni ale motorului cu turbină, care nu sunt clasificate drept accidente;
 - disfuncționalități multiple ale unuia sau mai multor sisteme ale aeronavei care afectează grav operarea acesteia;
 - incapacitate a echipajului de zbor pe durata zborului;
 - o cantitate de carburant care impune declararea de către pilot a unei situații de urgență;
 - depasările pe pistă clasificate ca gravitate A conform Manualului privind măsurile de prevenire a depasărilor pe pistă (ICAO Doc. 9870) care cuprinde informații privind clasificările gradelor de gravitate;
 - incidente la decolare sau la aterizare. Incidente cum ar fi aterizarea scurtă, depășirea pistei sau ieșirea în lateralul pistei;
 - cedări ale sistemelor, fenomene meteorologice, operarea în afara anvelopei de zbor aprobate sau alte evenimente care ar fi putut cauza dificultăți de control al aeronavei;
 - cedarea mai multor sisteme din cadrul unui sistem redundant indispensabil pentru ghidarea zborului și pentru navigare.
-

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA CONSILIULUI

din 27 septembrie 2010

privind poziția Uniunii Europene în cadrul Consiliului mixt CARIFORUM-UE, instituit prin Acordul de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, în ceea ce privește modificarea anexei IV la acord în sensul includerii angajamentelor Uniunii Bahamas

(2010/669/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”) a fost semnat la 15 octombrie 2008 și s-a aplicat, în mod provizoriu, de la 29 decembrie 2008.
- (2) Articolul 63 din acord prevede finalizarea negocierii listei de angajamente în materie de servicii și investiții a Uniunii Bahamas în termen de șase luni de la data semnării acordului.
- (3) Respectivele negocieri au fost încheiate cu succes la data de 25 ianuarie 2010.

- (4) Rezultatele respectivelor negocieri ar trebui să fie consemnate într-o decizie a Consiliului mixt CARIFORUM-UE instituit prin acord.

- (5) Uniunea ar trebui să adopte în cadrul Consiliului mixt CARIFORUM-UE poziția prevăzută în proiectul de decizie atașat la prezenta decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articol unic

Poziția care trebuie adoptată de Uniunea Europeană, în cadrul Consiliului mixt CARIFORUM-UE, instituit prin Acordul de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, în ceea ce privește modificarea anexei IV la acord are la bază proiectul de decizie a Consiliului mixt CARIFORUM-UE atașat la prezenta decizie. Cu toate acestea, se poate conveni ca respectivului proiect de decizie să i se aducă unele modificări de formă care să nu-i afecteze fondul, fără a fi necesară modificarea prezentei decizii.

Adoptată la Bruxelles, 27 septembrie 2010.

*Pentru Consiliu**Președintele*

K. PEETERS

⁽¹⁾ JO L 289, 30.10.2008, p. 3.

ANEXĂ

PROIECT

DECIZIA NR. .../2010 A CONSILIULUI MIXT CARIFORUM-UE

din

de modificare a anexei IV la Acordul de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, în sensul includerii angajamentelor Uniunii Bahamas

CONSILIUL MIXT CARIFORUM-UE,

având în vedere Acordul de parteneriat economic între statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”), semnat la Bridgetown, Barbados, la 15 octombrie 2008, în special articolul 229 alineatul (1) și articolul 229 alineatul (4) a doua teză,

întrucât:

- (1) Acordul a fost semnat la 15 octombrie 2008 și s-a aplicat, în mod provizoriu, de la 29 decembrie 2008.
- (2) Articolul 63 din acord prevede finalizarea negocierii listei de angajamente în materie de servicii și investiții a Uniunii Bahamas în termen de șase luni de la data semnării acordului.
- (3) Respectivul negocieri au fost încheiate cu succes la data de 25 ianuarie 2010 și s-a convenit ca lista angajamentelor Uniunii Bahamas să fie inclusă în acord prin intermediul unei decizii a Consiliului mixt CARIFORUM-UE.
- (4) Prin urmare, este cazul să se modifice anexele IV E și IV F la acord în sensul includerii angajamentelor în materie de servicii și investiții ale Uniunii Bahamas, al eliminării excluderii Uniunii Bahamas de la punctul 3 din anexa IV E și de la punctul 6 din anexa IV F, precum și al aplicării în mod provizoriu a respectivelor modificări până la intrarea în vigoare a acordului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Anexa IV la acord se modifică după cum urmează:

(a) anexa IV E se modifică după cum urmează:

(i) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Prezenta listă include toate statele CARIFORUM, cu excepția Republicii Haiti, sub rezerva unor dispoziții

contrare. Sub rezerva limitărilor, rezervelor sau excluderilor aplicabile tuturor sectoarelor, subsectoarele A, B, C și D care nu sunt enumerate sunt deschise în toate statele CARIFORUM semnatare fără limitări privind accesul pe piață sau tratamentul național. Statele CARIFORUM care nu sunt enumerate în subsectoarele incluse în această listă sunt, sub rezerva limitărilor, rezervelor sau excluderilor aplicabile tuturor sectoarelor, deschise fără limite privind accesul pe piață sau tratamentul național în aceste subsectoare. Toate rezervele, limitările sau excluderile incluse în prezenta anexă aplicabile statelor CARIFORUM și conținând mențiunea „CAF” nu se aplică Uniunii Bahamas.”;

(ii) după listă, se adaugă un appendice Bahamas la anexa IV E, cu textul prevăzut în anexa I la prezenta decizie;

(b) anexa IV F se modifică după cum urmează:

(i) punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. Prezenta listă include toate statele CARIFORUM, cu excepția Republicii Haiti, sub rezerva unor dispoziții contrare.”;

(ii) după listă, se adaugă un appendice Bahamas la anexa IV F, cu textul prevăzut în anexa II la prezenta decizie.

(2) Toate celelalte dispoziții prevăzute la punctele 1-9 din anexa IV E și la punctele 1-11 din anexa IV F se aplică Uniunii Bahamas.

Articolul 2

(1) Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei decizii și până la intrarea în vigoare a acordului, modificările la anexa IV E și la anexa IV F se aplică în mod provizoriu.

Întocmită prin procedură scrisă în temeiul articolului 11 alineatul (3) din anexa I la Decizia nr. 1/2010 a Consiliului mixt CARIFORUM-UE din 17 mai 2010.

ANEXA I

„Apendice Bahamas la anexa IV E

Sector sau subsector	Descrierea rezervelor, limitărilor sau excluderilor
TOATE SECTOARELE	Supravegherea schimburilor valutare 1. Reziidenții trebuie să obțină aprobare din partea Băncii Centrale pentru a deține conturi în valută străină sau în dolari din Bahamas și pentru a achiziționa active în valută străină, în conformitate cu legea privind supravegherea schimburilor valutare (<i>Exchange Control Regulations Act</i>) și reglementările financiare. Nerezidenții au dreptul de a deține conturi în valută străină. 2. Persoanele juridice rezidente pot fi autorizate să dețină conturi în valută străină pentru a acoperi cheltuielile suportate direct în valută străină. Atât persoanele juridice nerezidente, cât și cetățenii străini pot fi autorizați să dețină conturi în dolari din Bahamas pentru a acoperi cheltuielile recurente în dolari din Bahamas. 3. Toate cererile de obținere a aprobărilor sus-menționate de supraveghere a schimburilor valutare trebuie să îndeplinească cerințele politicii naționale a Uniunii Bahamas în materie de investiții în ceea ce privește sectoarele și activitățile în care sunt permise investițiile străine. 4. În scopul supravegherii schimburilor valutare, un «rezident» este fie un cetățean din Bahamas, fie o persoană juridică deținătoare a unei licențe, cu capital străin sau cu capital din Bahamas, care are autorizația de a efectua tranzacții cu alți rezidenți. Un nonrezident este fie un cetățean străin, fie o persoană juridică neautorizată să efectueze operații comerciale cu rezidenții, indiferent dacă este sau nu menținută o prezență fizică în Bahamas. Deținerea de terenuri Persoanele fizice și juridice străine care doresc să achiziționeze o proprietate imobiliară în scopuri comerciale trebuie să solicite un permis consiliului de investiții. Persoanele fizice sau juridice străine care intenționează să achiziționeze mai mult de doi acri de teren învecinați, indiferent de scop, trebuie să obțină un permis din partea consiliului de investiții. Investiții Bahamas interzice explorarea, extracția și procesarea minereurilor radioactive, reciclarea combustibililor nucleari, generarea energiei electrice, transportul și stocarea deșeurilor nucleare, utilizarea și procesarea combustibililor nucleari și reglementarea aplicărilor acestora în alte scopuri, precum și producția de apă grea. Investițiile realizate de către persoane străine, cu un capital minim de 250 000 USD, sunt autorizate de către consiliul economic național (NEC) în termenii politicii naționale în materie de investiții (NIP), pe baza unei analize a avantajelor și a nevoilor economice. Printre principalele criterii impuse de NIP se numără crearea de locuri de muncă, dezvoltarea competențelor, dezvoltarea regională, nevoile locale și impactul asupra mediului. Asociațiile în participațiune între investitorii din Bahamas și investitorii străini sunt, de asemenea, supuse aprobării NEC în temeiul NIP pe baza analizei avantajelor și nevoilor economice menționate anterior.
A. AGRICULTURĂ, VÂNĂTOARE, SILVICULTURĂ	
Agricultură și vânătoare (ISIC rev 3.1: 01)	Nu există restricții
Silvicultură și exploatare forestieră (ISIC rev 3.1: 02)	Nu există restricții
B. PESCUIT (ISIC rev.3.1: 05)	Toate navele care desfășoară activități de pescuit în zona economică exclusivă trebuie să constituie proprietatea exclusivă a unor persoane fizice sau juridice din Bahamas, astfel cum este indicat în legea privind (jurisdicția și conservarea) resursele de pescuit.
C. INDUSTRIA EXTRACTIVĂ	Anumite activități în domeniul mineritului la scară mică pot fi rezervate resortisanților din Bahamas. Bahamas își rezervă dreptul de a acorda aprobare pentru explorarea, mineritul, procesarea, importul și exportul de minerale sectorului privat sau public. Bahamas își rezervă drepturi de prospectare și explorare în zona economică exclusivă, pe platoul continental și pe fundul mărilor sau oceanelor.

Sector sau subsector	Descrierea rezervelor, limitărilor sau excluderilor
Mineritul cărbunelui și lignitului; extracția turbei (ISIC rev 3.1: 10)	Nu există restricții
Extracția petrolului brut și a gazelor naturale (ISIC rev 3.1: 11)	Nu există restricții
Mineritul minereurilor metalifere (ISIC rev 3.1: 13)	Nu există restricții
Alte activități extractive (ISIC rev 3.1: 14)	Nu există restricții
D. INDUSTRIA PRELUCRĂTOARE	
Fabricarea de produse alimentare și băuturi (ISIC rev 3.1: 15)	Nu există restricții
Fabricarea lemnului și a produselor din lemn și plută, cu excepția mobilei; fabricarea articolelor din paie și din materiale de împletit (ISIC rev 3.1: 20)	Bahamas își rezervă dreptul de a adopta sau de a menține restricțiile cu privire la investițiile pe scară mică în acest sector.
Fabricarea produselor obținute prin rafinarea petrolului (ISIC rev 3.1: 232)	Nu există restricții
Fabricarea substanțelor și a produselor chimice, altele decât explozivii (ISIC rev 3.1: 24, cu excepția fabricării explozivilor)	Nu există restricții
Fabricarea de mașini și echipamente (ISIC rev 3.1:29)	Bahamas își rezervă dreptul de a adopta sau de a menține măsurile cu privire la investițiile în fabricarea armamentului și muniției.
Fabricarea de mobilier; industrie prelucrătoare n.a.p. (ISIC rev 3.1: 36)	Bahamas își rezervă dreptul de a adopta sau de a menține restricțiile cu privire la investițiile pe scară mică în acest program.
E. PRODUCȚIA; TRANSMISIA ȘI DISTRIBUȚIA ENERGIEI ELECTRICE, A GAZELOR, A ABURULUI ȘI A APEI CALDE PE CONT PROPRIU (Cu excepția generării energiei electrice pe bază nucleară)	
Producția de energie electrică; transmisia și distribuția de energie electrică pe cont propriu (parte din ISIC rev 3.1: 4010) ⁽¹⁾	Neconsolidat
Producția gazelor; distribuția, pe cont propriu, a combustibililor gazoși, prin conducte (parte din ISIC rev 3.1: 4020) ⁽²⁾	Neconsolidat

Sector sau subsector	Descrierea rezervelor, limitărilor sau excluderilor
Producția aburului și a apei calde; distribuția aburului și a apei calde pe cont propriu (parte din ISIC rev 3.1: 4030) ⁽³⁾	Neconsolidat

⁽¹⁾ Nu include exploatarea sistemelor de transmisie și distribuție a energiei electrice pe bază de tarif sau contract, activitate care se regăsește la SERVICII DE ENERGIE.

⁽²⁾ Nu include transportul gazelor naturale și a combustibililor gazoși prin conducte, transmisia și distribuția gazelor pe bază de tarif sau contract și vânzarea de gaze naturale și combustibili gazoși, care se regăsesc la SERVICII DE ENERGIE.

⁽³⁾ Nu include transmisia și distribuția aburului și a apei calde pe bază de tarif sau contract și vânzarea de abur și apă caldă, care se regăsesc la SERVICII DE ENERGIE."

ANEXĂ II

„Apendice Bahamas la Anexa IV F

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
A. ANGAJAMENTE ORIZONTALE		
	Toate modurile: Supravegherea schimburilor valutare 1. Rezidenții trebuie să obțină aprobare din partea Băncii Centrale pentru a deține conturi în valută străină sau în dolari din Bahamas și pentru a achiziționa active în valută străină, în conformitate cu legea privind supravegherea schimburilor valutare și reglementările financiare. Nerezidenții au dreptul de a deține conturi în valută străină. 2. Persoanele juridice rezidente pot fi autorizate să dețină conturi în valută străină pentru a acoperi cheltuielile suportate direct în valută străină. Atât persoanele juridice nerezidente, cât și cetățenii străini pot fi autorizați să dețină conturi în dolari din Bahamas pentru a acoperi cheltuielile recurente în dolari din Bahamas. 3. Toate cererile de obținere a aprobărilor sus-menționate de supraveghere a schimburilor valutare trebuie să îndeplinească cerințele politicii naționale a Uniunii Bahamas în materie de investiții în ceea ce privește sectoarele și activitățile în care sunt permise investițiile străine. 4. În scopul supravegherii schimburilor valutare, un «rezident» este fie un cetățean din Bahamas, fie o persoană juridică deținătoare a unei licențe, cu capital străin sau cu capital din Bahamas, care are autorizația de a efectua tranzacții cu alți rezidenți. Un nonrezident este fie un cetățean străin, fie o persoană juridică neautorizată să efectueze operații comerciale cu rezidenți, indiferent dacă este sau nu menținută o prezență fizică în Bahamas.	Toate modurile: Subvențiile, stimulentele fiscale, bursele, finanțările nerambursabile și alte forme de sprijin financiar național pot fi limitate la resortisanții din Bahamas sau la întreprinderile aparținând unor cetățeni din Bahamas.
	Modul 3: Investițiile realizate de către persoane străine, cu o valoare mai mare de 250 000 USD, sunt supuse aprobării consiliului economic național (NEC) în termenii politicii naționale în materie de investiții (NIP), pe baza unei analize a avantajelor și a nevoilor economice. Printre principalele criterii impuse de NIP se numără crearea de locuri de muncă, dezvoltarea competențelor, dezvoltarea regională, nevoile locale și impactul asupra mediului. Asociațiile în participațiune între investitori din Bahamas și investitori străini sunt, de asemenea, supuse aprobării NEC în temeiul NIP pe baza analizei avantajelor și nevoilor economice menționate anterior.	Modul 3: Resortisanții din Bahamas și întreprinderile deținute în totalitate de către resortisanți din Bahamas sunt scutiți de taxele pe proprietățile imobiliare în Family Islands.

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
	Modul 3: Persoanele fizice și juridice străine care doresc să achiziționeze o proprietate imobiliară în scopuri comerciale trebuie să solicite un permis consiliului de investiții. Persoanele fizice sau juridice străine care intenționează să achiziționeze mai mult de cinci acri de teren învecinați, indiferent de scop, trebuie să obțină un permis din partea consiliului de investiții.	Modul 3: Furnizorii de servicii care stabilesc o prezență comercială doar pentru a furniza un serviciu punctual (prezența comercială urmând a fi dizolvată după efectuarea serviciului) sunt obligați să plătească o taxă de licență de 1 % din valoarea contractului la începutul contractului.
	Modul 4: Neconsolidat, cu excepția personalului-cheie (vizitatori de afaceri, manageri și specialiști) și a absolvenților stagiați nedisponibili local. În temeiul legii și reglementărilor în materie de imigrație, cetățenii străini care intenționează să exercite o activitate profesională în Bahamas trebuie să obțină un permis de muncă înainte de a intra în Bahamas. Se efectuează analize ale pieței muncii pentru a se determina dacă acești lucrători străini pot fi admiși.	

B. ANGAJAMENTE SECTORIALE**1. SERVICII COMERCIALE****A. SERVICII PROFESIONALE**

(a) Servicii juridice		
Documentație juridică și certificare (CPC 86130)		
	1. Nu există restricții, cu excepția faptului că serviciile juridice în materie de drept intern sunt supuse unei condiții de naționalitate	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții, cu excepția faptului că serviciile juridice în materie de drept intern sunt supuse unei condiții de naționalitate	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Consultanță în dreptul intern al furnizorului de servicii (CPC 86119)		
	1. Nu există restricții, cu excepția faptului că serviciile juridice în materie de drept intern sunt supuse unei condiții de naționalitate	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții, cu excepția faptului că serviciile juridice în materie de drept intern sunt supuse unei condiții de naționalitate	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(b) Servicii de contabilitate, audit și evidență contabilă		
Servicii de contabilitate și audit (CPC 8621)		
	1. Neconsolidat	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Neconsolidat
	3. Nu există restricții, cu excepția faptului că serviciile de contabilitate și audit oferite persoanelor juridice din Bahamas trebuie să fie prestate de către contabili autorizați din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(c) Fiscalitate (CPC 863)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții, cu excepția faptului că serviciile fiscale oferite persoanelor juridice din Bahamas trebuie să fie prestate de către specialiști autorizați din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(d) Activități de arhitectură (CPC 8671)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(e) Servicii de inginerie (CPC 86724, 86725)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(f) Servicii de inginerie integrate (CPC 8673)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(g) Servicii de urbanism și peisagistică		
Servicii de peisagistică (CPC 86742)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(h) Servicii medicale și stomatologice (CPC 9312)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Neurochirurgie		
	1. Neconsolidat	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de epidemiologie (CPC 931**)		
	1. Neconsolidat	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
Servicii de tomografie (CPC 931**)		
	1. Neconsolidat	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(i) Servicii veterinare (CPC 932)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(j) Servicii furnizate de moașe, asistenți medicali, fizioterapeuți și personalul paramedical (CPC 93191)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

B. SERVICII INFORMATICE ȘI SERVICII CONEXE

(a) Servicii de consultanță privind instalarea componentelor fizice ale calculatorului (CPC 841)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția serviciilor legate de instalațiile informatice ale utilizatorilor particulari Nu există restricții pentru activitățile comerciale	3. Neconsolidat, cu excepția serviciilor legate de instalațiile informatice ale utilizatorilor particulari Nu există restricții pentru activitățile comerciale
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale Sub rezerva unui test privind nevoile economice în cazul furnizorilor de servicii contractuale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(b) Servicii de implementare a programelor de calculator (software) (CPC 842)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția serviciilor legate de instalațiile informatice ale utilizatorilor particulari Pentru instalațiile informatice din întreprinderi, sunt permise asociații în participațiune cu firme din Bahamas. Nu există restricții după 2013	3. Neconsolidat, cu excepția serviciilor legate de instalațiile informatice ale utilizatorilor particulari.
	4. Nu există restricții	4. Nu există restricții
(c) Servicii de prelucrarea datelor (CPC 843)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale Sub rezerva unui test privind nevoile economice în cazul furnizorilor de servicii contractuale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(d) Servicii legate de bazele de date (CPC 844)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale Sub rezerva unui test privind nevoile economice în cazul furnizorilor de servicii contractuale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(e) Alte servicii informatice (CPC 849) (Servicii de pregătire a datelor și alte servicii informatice n.c.a.)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat pentru echipamentele de birou la domiciliu Pentru echipamentele comerciale, sub rezerva unui test privind nevoile economice bazat pe tipul de serviciu	3. Neconsolidat pentru echipamentele de birou la domiciliu
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale Sub rezerva unui test privind nevoile economice în cazul furnizorilor de servicii contractuale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
C. SERVICII DE CERCETARE ȘI DEZVOLTARE		
(a) Servicii de cercetare și dezvoltare în domeniul științelor naturale și al ingineriei (CPC 851)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale Sub rezerva unui test privind nevoile economice în cazul furnizorilor de servicii contractuale și al liber-profesioniștilor	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(b) Servicii de cercetare și dezvoltare în domeniul științelor sociale și umaniste (CPC 852)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(c) Servicii de cercetare și dezvoltare interdisciplinare (CPC 853)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
E. SERVICII DE ÎNCHIRIERE/LEASING FĂRĂ OPERATORI		
(b) a aeronavelor (CPC 83104)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(c) a altor echipamente de transport (CPC 83102)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(d) a altor mașini și echipamente (CPC 83106, 83107, 83108, 83109)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

F. ALTE SERVICII COMERCIALE

(a) Servicii de publicitate (CPC 871)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(b) Servicii de studiere a pieței și sondaje (CPC 864)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(c) Servicii de consultanță în management (CPC 865)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(d) Servicii legate de consultanța în management (CPC 866)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(e) Servicii de testări și analize tehnice (CPC 8676)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(f) Servicii conexe agriculturii, vânătorii și silviculturii (CPC 881)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(g) Servicii conexe pescuitului (CPC 882)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(h) Servicii conexe mineritului (CPC 883, 5115)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat	4. Neconsolidat

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(i) Servicii conexe industriei prelucrătoare (CPC 8841, 8842, 8843, 8844 și 8846)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(k) Servicii de selecție și plasare a forței de muncă (CPC 872)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(l) Servicii de investigație și de securitate (CPC 873)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(m) Servicii conexe de consultanță științifică și tehnică (CPC 86753)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(n) Servicii de întreținere și reparare a echipamentelor (cu excepția navelor maritime, a aeronavelor sau a altor echipamente de transport) (CPC 633, cu excepția CPC 63302, 8861-8866)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(o) Servicii de curățenie a clădirilor (CPC 874)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(p) Servicii fotografice (CPC 87501-87507)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(q) Servicii de ambalare (CPC 876)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(r) Servicii de tipărire sau imprimare, pe bază de tarif sau contract (CPC 88442)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(s) Servicii de organizare de conferințe și seminarii (CPC 87909**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(t) Alte servicii (CPC 87905)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

2. SERVICII DE COMUNICAȚII

B. SERVICII DE CURIER (CPC 7512)

	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale. Sub rezerva unui test privind nevoile economice în cazul furnizorilor de servicii contractuale	4. Nu există restricții

C. SERVICII DE TELECOMUNICAȚII (pentru uz public și altul decât public)

(a) Servicii de telefonie vocală (CPC 7521)	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
(b) Transmisii de date cu comutare de pachete (CPC 7523)	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
(c) Transmisii de date cu comutare de circuite (CPC 7523**)	3. Neconsolidat. Nu există restricții după 2013	3. Neconsolidat. Nu există restricții după 2013
(d) Servicii telex (CPC 7523**)	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(e) Servicii telegrafice (CPC 7522)		
(f) Servicii facsimil (CPC 7521, 7529)		
(g) Servicii de circuite închiriate private (CPC 7522, 7523)		
(h) Poștă electronică (CPC 7523)		
(i) Mesagerie vocală (CPC 7523)		

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(j) Informații online și recuperarea bazelor de date (CPC 7523) (k) Schimb electronic de date (EDI) (CPC 7523) (l) Servicii de facsimil îmbunătățite/cu valoare adăugată, inclusiv stocare și retransmitere și stocare și recuperare (m) Conversie de cod și protocol (n) Informații online și/sau prelucrarea datelor (inclusiv prelucrarea tranzacțiilor) (CPC 843)		
(o) Alte servicii: Internet și acces la Internet (cu excepția comunicațiilor vocale) (CPC 75260) Servicii de comunicare personală (cu excepția serviciilor de date mobile, a serviciilor de paging și a sistemelor radio de tip <i>trunking</i>) Servicii de vânzare, închiriere, întreținere, conectare și reparare a echipamentelor de telecomunicații și servicii de consultanță (CPC 75410, 75450) Servicii aferente sistemului radio de tip <i>trunking</i> Servicii paging (CPC 75291) Servicii de teleconferință (CPC 75292) Servicii internaționale de transmisie voce, date și video furnizate firmelor care se ocupă cu prelucrarea informațiilor și care au sediul în zonele libere Servicii de transmisie video (prin satelit) (CPC 75241**) Servicii de conectare și interconectare (CPC 7543 și 7525)		

3. SERVICII DE CONSTRUCȚII ȘI SERVICII DE INGINERIE CONEXE

A. LUCRĂRI GENERALE DE CONSTRUCȚII PENTRU CLĂDIRI

(CPC 5126**) Hoteluri și stațiuni cu o capacitate mai mare de 100 de camere, restaurante și clădiri similare

	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția construcțiilor specializate	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
B. LUCRĂRI GENERALE DE CONSTRUCȚII DE INGINERIE CIVILĂ (CPC 5131, 5132, 5133, 51340, 51350, 51360, 51371, 51372, 51390)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția construcțiilor specializate	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
C. LUCRĂRI DE INSTALAȚII ȘI ASAMBLARE (CPC 514, 516)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
D. LUCRĂRI DE FINALIZARE ȘI FINISARE A CLĂDIRILOR (CPC 517)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
E. ALTE LUCRĂRI DE CONSTRUCȚII (CPC 511, 515, 518)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
4. SERVICII DE DISTRIBUȚIE		
A. SERVICII ALE AGENȚILOR COMISIONARI (CPC 621)		

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale. Obligația deținerii unei licențe în cazul furnizorilor de servicii contractuale și al liberilor-profesioniști

B. SERVICII DE COMERȚ CU RIDICATA (CPC 622)

	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

C. SERVICII DE COMERȚ CU AMĂNUNTUL (CPC 631, 632, 6111, 6113)

	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de vânzare, întreținere și reparare a motocicletelor și a snow-mobilelor; vânzarea pieselor și accesoriilor aferente (CPC 612) (cu excepția serviciilor de întreținere și reparare a motocicletelor CPC 61220)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Vânzări cu amănuntul ale carburanților pentru autovehicule (CPC 61300)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
D. FRANCIZĂ (CPC 8929)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
5. SERVICII DE ÎNVĂȚĂMÂNT		
(a) Servicii de învățământ primar (CPC 921) (cu excepția persoanelor juridice nonprofit, publice și a celor cu finanțare publică)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(b) Servicii de învățământ secundar (CPC 922) (cu excepția persoanelor juridice nonprofit, publice și a celor cu finanțare publică)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(c) Servicii de învățământ superior (CPC 923) (cu excepția persoanelor juridice nonprofit, publice și a celor cu finanțare publică)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(d) Servicii de învățământ pentru adulți (CPC 924) (cu excepția persoanelor juridice nonprofit, publice și a celor cu finanțare publică)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(e) Alte servicii de învățământ (CPC 929)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

6. SERVICII DE MEDIU

A. SERVICII DE CANALIZARE (CPC 9401)

	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Gestionarea deșeurilor și a apelor uzate (CPC 9401**)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Neconsolidat
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
B. SERVICII DE ELIMINARE A DEȘEURILOR MENAJERE (CPC 9402)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de colectare a deșeurilor nepericuloase (CPC 9402**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de tratare și eliminare a deșeurilor periculoase (CPC 9402**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
D. ALTE SERVICII		
Servicii de purificare a gazelor de eșapament (CPC 94040)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale. Sub rezerva unui test privind nevoile economice în cazul furnizorilor de servicii contractuale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
Servicii de atenuare a zgomotului (CPC 94050)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de curățare și remediere a solului și a apelor (CPC 94060**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Sisteme în buclă închisă pentru controlul poluării pentru fabrici (CPC 94090**)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Neconsolidat
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de reciclare (CPC 94090**)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Neconsolidat
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
7. SERVICII FINANCIARE		
A. SERVICII DE ASIGURARE ȘI SERVICII CONEXE		
(a) Servicii de asigurări de viață, de sănătate și pentru accidente (CPC 8121)		

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
	1. Neconsolidat	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(b) Servicii de asigurare, altele decât cele de viață (CPC 8129)		
	1. Neconsolidat, cu excepția asigurării riscurilor legate de: (i) transportul maritim și aviația comercială, precum și lansările în spațiu și transporturile aferente (inclusiv sateliți), cu o asigurare care să acopere oricare sau toate dintre următoarele: produsele transportate, vehiculul care transportă produsele și orice răspundere ce decurge de aici; precum și (ii) produsele în tranzit internațional.	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(c) Servicii de reasigurare și retrocesiune (CPC 81299**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(d) Servicii auxiliare de asigurare (inclusiv brokeraj și servicii de agenturare) (CPC 8140, cu excepția serviciilor actuariale)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
Servicii actuariale (CPC 81404)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de consultanță, actuariale, de evaluare a riscurilor și de soluționare a cererilor de despăgubire (CPC 814**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

B. SERVICII BANCARE ȘI ALTE SERVICII FINANCIARE (cu excepția asigurărilor)

(a) Acceptarea de depozite și alte fonduri rambursabile de la public (CPC 81115-81119)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Neconsolidat	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții.	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(b) Împrumuturi de toate tipurile, inclusiv, <i>inter alia</i> , creditul de consum, creditul ipotecar, factoringul și finanțarea tranzacțiilor comerciale (CPC 8113)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Neconsolidat	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(c) Servicii de creditare pe bază de contract (leasing financiar) (CPC 8112)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Neconsolidat	2. Neconsolidat
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(d) Toate serviciile de plăți și transferuri monetare (doar serviciile de transferuri monetare) (CPC 81139**)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția filialelor agenților de schimb străini autorizați	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(e) Garanții și angajamente (CPC 81199**)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(f) Operațiuni pe cont propriu sau pe contul clienților, într-o bursă, pe o piață fără cotații sau altfel (CPC 81339**, 81333, 81321**)		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat pentru dolarii din Bahamas. Nu există restricții pentru valuta străină	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(h) Brokeraj monetar (CPC 81339**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(i) Gestiunea activelor, de exemplu gestiunea de trezorerie sau de portofoliu, toate formele de gestiune a investițiilor colective (CPC 81323)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat pentru activele în dolari din Bahamas. Nu există restricții pentru valuta străină	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(k) Servicii de consultanță și alte servicii financiare auxiliare privind toate activitățile enumerate la articolul 103 alineatul (2) litera (a) punctul B, inclusiv furnizarea de informații privind creditele și evaluarea dosarelor de credit, investigații și informații privind plasamentele și portofoliile, consultanță privind achizițiile și restructurarea societăților comerciale		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(l) Furnizarea și transferul de informații financiare, de prelucrări ale datelor financiare și de programe informatice conexe de către furnizorii altor servicii financiare (CPC 8131)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
C. ALTE SERVICII FINANCIARE		
Înregistrarea societăților <i>offshore</i> și a trusturilor (fără a include societățile de asigurare și băncile) pentru a desfășura o activitate economică de tip <i>offshore</i>		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
8. SERVICII LEGATE DE SĂNĂTATE ȘI SERVICII DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ [Alte decât cele enumerate la punctul 1 subpunctul A literele (h)-(j)]		
A. SERVICII DE SPITALIZARE (CPC 93110)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
B. ALTE SERVICII DE SĂNĂTATE UMANĂ (CPC 9319, cu excepția 93191 și 93193)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii furnizate de casele de sănătate, altele decât serviciile de spitalizare (CPC 93193)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
C. SERVICII DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ (CPC 93311)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
9. SERVICII TURISTICE ȘI SERVICII LEGATE DE CĂLĂTORII		
A. HOTELURI ȘI RESTAURANTE (inclusiv catering)		
Hoteluri (CPC 641)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții în cazul hotelurilor cu o capacitate mai mare de 100 de camere. Neconsolidat pentru hotelurile cu mai puțin de 100 de camere	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de închiriere a locuințelor mobilate (CPC 6419)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de alimentație publică în restaurante cu servire completă sau în restaurante cu autoservire; servicii de catering (CPC 64210, 64220, 64230)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția restaurantelor specializate, gastronomice și etnice și a restaurantelor situate în hoteluri, complexe sau atracții turistice	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
Servicii de desfacere a băuturilor în localuri cu spectacole (CPC 64310 și 64320)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

B. SERVICII ALE AGENȚIILOR DE TURISM ȘI ALE ORGANIZATORILOR DE ACTIVITĂȚI DE TURISM (CPC 7471)

	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

C. SERVICII DE GHID TURISTIC (CPC 7472)

	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

D. ALTELE

Dezvoltare hotelieră		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
Servicii de administrare a hotelurilor		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii portuare		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Servicii de întreținere corporală		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

10. SERVICII RECREATIVE, CULTURALE ȘI SPORTIVE (altele decât serviciile din domeniul audiovizual)

A. SERVICII DE SPECTACOLE (inclusiv servicii privind piesele de teatru, formațiile muzicale cu prezentare publică în direct și spectacolele de circ) (CPC 9619)

	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
B. SERVICII ALE AGENȚIILOR DE PRESĂ (CPC 9621)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
C. SERVICII ALE BIBLIOTECILOR, ARHIVELOR, MUZEELOR ȘI ALTE SERVICII CULTURALE (CPC 963)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
D. SERVICII PENTRU ACTIVITĂȚILE SPORTIVE ȘI ALTE SERVICII RECREATIVE (CPC 96411-3) (cu excepția jocurilor de noroc)		
	1. Neconsolidat	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
E. ALTELE		
Servicii de închiriere și leasing a iahturilor (CPC 96499**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
11. SERVICII DE TRANSPORT		
A. SERVICII DE TRANSPORT MARITIM		
(a) Transport de călători (mai puțin cabotaj) (CPC 7211)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(b) Transport de mărfuri (mai puțin cabotaj) (CPC 7212)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(c) Servicii de închiriere a navelor cu echipaj (mai puțin cabotaj) (CPC 7213)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(d) Întreținerea și repararea navelor (CPC 8868**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat sub 100 de tone. Nu există restricții peste 100 de tone	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(e) Servicii de împingere și remorcare (CPC 7214)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat, cu excepția asociațiilor în participațiune cu întreprinderi din Bahamas	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(f) Servicii de sprijin pentru transportul maritim		
Servicii de salvare și ranfluare a navelor (CPC 74540)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Înregistrarea navelor pentru controlul, reglementarea și dezvoltarea corespunzătoare a navigației comerciale		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

B. TRANSPORTUL PE CĂILE NAVIGABILE INTERIOARE

(b) Transport de mărfuri (CPC 7222)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(d) Întreținerea și repararea navelor (CPC 8868)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

C. SERVICII DE TRANSPORT AERIAN

(b) Transport de mărfuri (CPC 732)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(c) Servicii de închiriere a aeronavelor cu echipaj (CPC 734)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(d) Întreținerea și repararea aeronavelor (CPC 8868**)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(e) Servicii suport pentru transportul aerian (CPC 746**)		
Sisteme de rezervare computerizată (CRS)		

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
Gestionarea aeroporturilor		
	1. Neconsolidat	1. Neconsolidat
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

E. SERVICII DE TRANSPORT PE CALEA FERATĂ

(a) Transport de călători (CPC 7111)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(b) Transport de mărfuri (CPC 7112)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(c) Servicii de împingere și remorcare (CPC 7113)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(d) Întreținerea și repararea echipamentelor de transport feroviar (CPC 8868)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(e) Servicii suport pentru serviciile de transport feroviar (CPC 743)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

F. SERVICII DE TRANSPORT RUTIER

(a) Transport de călători (CPC 7121, 7122)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(b) Transport de mărfuri (CPC 7123)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale. Sub rezerva unui test privind nevoile economice în cazul furnizorilor de servicii contractuale și al liberilor-profesioniști	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
(c) Închirierea de vehicule comerciale cu operator (CPC 7124)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(e) Servicii suport pentru serviciile de transport rutier (CPC 7442)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Neconsolidat
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

H. SERVICII AUXILIARE TUTUROR MODALITĂȚILOR DE TRANSPORT

(b) Servicii de stocare și depozitare (CPC 742)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Neconsolidat	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale
(d) Alte servicii de suport sau auxiliare serviciilor de transport (CPC 74900)		
Operațiuni în zona liberă		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale

Sector sau subsector	Limitări privind accesul pe piață	Limitări privind tratamentul național
Servicii de transbordare (CPC 749)		
	1. Nu există restricții	1. Nu există restricții
	2. Nu există restricții	2. Nu există restricții
	3. Nu există restricții	3. Nu există restricții
	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale	4. Neconsolidat, cu excepția celor indicate în secțiunea privind angajamentele orizontale"

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO